

JOI 7 MAI 2009

PREZIDEAZĂ: DL VIDAL-QUADRAS

Vicepreședinte

1. Deschiderea ședinței

(Sesiunea a fost deschisă la ora 9.05)

2. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

3. Transferuri de credite: a se vedea procesul-verbal

4. Declarații scrise caduce: consultați procesul-verbal

5. Situația din Republica Moldova (proponeri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

6. Programul de cooperare în domeniul audiovizualului cu profesioniști din țări terțe MEDIA Mundus (dezbateri)

Președintele – Primul punct pe ordinea de zi îl reprezintă raportul (A6-0260/2009) dnei Hieronymi, în numele Comisiei pentru cultură și educație, referitor la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui program de cooperare în domeniul audiovizualului cu profesioniști din țări terțe MEDIA Mundus [COM(2008)0892 – C6-0011/2009 – 2008/0258(COD)].

Ruth Hieronymi, raportoare. – (DE) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, sunt deosebit de încântată că am reușit să întocmim și să adoptăm un nou program de sprijin pentru filmele europene, pentru cultura și economia Uniunii Europene și ale lumii întregi, într-un interval de timp scurt – doar șase luni – și înainte de încheierea prezentei legislaturi.

Acest lucru a fost posibil doar datorită excelenței cooperării, în legătură cu care doresc să îmi exprim cele mai calde mulțumiri. Vă mulțumesc foarte mult, dnă comisar. Propunerea Comisiei privind instituirea programului MEDIA Mundus a fost excelentă. Cooperarea cu Președinția cehă a fost excelentă, iar cooperarea în cadrul Comisiei pentru cultură și educație a fost optimă. Doar datorită acestei cooperări a fost posibilă realizarea acestui obiectiv într-un interval de timp atât de scurt.

Promovarea filmelor europene prin programul MEDIA a fost foarte reușită în Uniunea Europeană în ultimii 15 ani. Nouăzeci la sută dintre filmele europene difuzate în afara țării de origine sunt promovate prin programul MEDIA. Cu toate acestea, programul a promovat până în momentul de față doar proiecte din interiorul Europei, iar acest tip de promovare nu mai este adecvat în contextul globalizării piețelor și a noilor tehnologii.

Există noi oportunități, dar și noi provocări. Programul MEDIA Mundus pe care îl dezbaterem astăzi reprezintă o reacție formidabilă. Este o reacție la oportunitățile oferite industriei cinematografice europene de către noile piețe din afara Europei. Aceasta reprezintă, de asemenea, o reacție la necesitatea și la oportunitățile de a utiliza promovarea filmelor și filmele însele în vederea sprijinirii și impulsivării dialogului intercultural.

Iată de ce doresc să îmi exprim mulțumirile în legătură cu faptul că proiectele pilot MEDIA Mundus au fost lansate. 7 milioane euro au fost puse la dispoziție. A devenit evident că cererea era uriașă. Formarea profesională, marketingul și distribuția în rețelele mondiale au fost susținute de proiectele pilot, iar piețele emergente ale audiovizualului la nivel mondial – India, Brazilia, Coreea de Sud, Canada – au propus, în special, proiecte excepționale.

În această privință, cu votul Comisiei pentru cultură și educație, suntem bucuroși să votăm pentru această propunere. Doresc să invit întregul Parlament să voteze „da” pentru ca acest program să fie susținut în anii

următori cu fonduri adecvate îndeplinirii obiectivului de sprijinire a promovării filmelor europene, în calitatea lor de ambasadoare ale valorilor noastre culturale pe plan mondial.

Acesta este ultimul discurs pe care îl rostesc în Parlamentul European. Mă consider foarte norocoasă că am reușit să duc la bun sfârșit acest program cu ajutorul dumneavoastră și aș dori să transmit un mesaj personal. În ceea ce privește activitatea viitoare, vă rog să nu uitați că bunurile culturale din Europa nu ar trebui considerate a fi doar bunuri economice, ci trebuie să rămână atât bunuri culturale, cât și bunuri economice.

Doresc să mulțumesc în mod deosebit tuturor colegilor mei din Comisia pentru cultură și educație, din secretariate și dumneavoastră, dnă comisar, precum și directorului general în funcție, Gregory Paulger, pentru cei zece ani de cooperare fructuoasă în domeniul audiovizualului. Multe mulțumiri.

Viviane Reding, membră a Comisiei. – Dle președinte, sunt întru totul de acord cu cele spuse de dna Hieronymi, iar acești 10 ani în care am lucrat împreună cu dumneaei și cu alți membri ai Comisiei pentru cultură și educație au fost foarte eficienți și, din punct de vedere personal, foarte fructuoși. Așadar, mulțumesc tuturor celor care, indiferent de partidele din care fac parte, au depus eforturi reale astfel încât cultura să devină importantă și să poată transmite ceva oamenilor.

Sunt foarte bucuroasă că Parlamentul a făcut câteva propuneri cu privire la raport, care reprezintă clarificări și simplificări, îmbunătățind astfel propunerea pe care o înaintasem.

După cum știți, acțiunea pregătitoare MEDIA International a reprezentat baza pentru dezvoltarea MEDIA Mundus și, în acest context, sunt de asemenea recunoscătoare Parlamentului că mi-a acordat 2 milioane euro în 2008 și 5 milioane euro în 2009 pentru finanțarea acțiunii pregătitoare.

MEDIA Mundus va debuta în 2011 și va continua acțiunea MEDIA International. Aceasta are drept obiectiv consolidarea relațiilor culturale și comerciale dintre profesioniștii din industria cinematografică europeană și cei din întreaga lume. Conceptul programului MEDIA Mundus este nou, ambițios și inovator, deoarece promovează cooperarea între profesioniști, ceea ce nu se întâmplă în general în cadrul programelor europene și, spre deosebire de programele existente, acesta se bazează pe avantajele reciproce, nu doar ale realizatorilor noștri de film, ci și ale realizatorilor de film din țările terțe, în diferite domenii. Primul avantaj de acest fel este formarea profesională, inclusiv stagii și formatori din țările europene și din țările terțe. Aceasta va îmbunătăți accesul la piețele țărilor terțe și va crea încredere și relații comerciale pe termen lung; acest lucru este absolut normal. Atunci când ai studiat la aceeași școală, în cadrul formării profesionale pentru industria cinematografică, cu cineva din Asia, cineva din Africa sau din Americi, este clar că ulterior în viața profesională vei simți imboldul de a lucra împreună cu persoanele respective.

De aceea, sprijinim organizarea de forumuri pentru coproducții internaționale. Profesioniștii sunt formați împreună, iar apoi ne așteptăm ca ei să înceapă să lucreze împreună. Avem nevoie așadar de forumurile pentru coproducții internaționale.

Apoi este necesară îmbunătățirea distribuției, circulației și vizibilității artelor audiovizuale europene în țările terțe. Aceasta este întotdeauna o situație de pe urma căreia toată lumea câștigă pentru oamenii din țările terțe din Europa. Este un exemplu foarte bun pentru a arăta că Europa nu este o Europă fortăreață, ci o Europă deschisă, o Europă care dă, care ia, care împarte.

Trebuie să îmbunătățim cererea de conținut audiovizual divers din punct de vedere cultural a publicului, care va fi foarte importantă; trebuie așadar să îi convingem pe tineri, publicul tânăr în special, să vizioneze filme europene.

Sunt foarte încrezătoare în ceea ce privește faptul că MEDIA Mundus va spori gama opțiunilor oferite consumatorilor, astfel încât oamenii vor avea posibilitatea de a viziona filme europene. Acesta va aduce diversitate culturală pe piețele europene, prin introducerea în Europa a unui număr mai mare de filme de calitate de pe piețe mai mici din afara Europei și va acorda o șansă filmelor europene pe piața internațională. Va crea așadar noi oportunități de afaceri pentru profesioniștii din Europa și din întreaga lume. Bineînțeles, aceasta reprezintă o contribuție economică foarte importantă. Este vorba despre competitivitate, dar mai presus de toate este vorba despre diversitate culturală – diversitatea noastră culturală – care este bunul nostru cel mai de preț, precum și diversitatea culturală a celor care locuiesc pe alte continente, care este bunul lor cel mai de preț. Împărtășirea acestora este o șansă extraordinară, care va fi prilejuită de MEDIA Mundus.

Doris Pack, în numele Grupului PPE-DE. – (DE) Dle președinte, dnă comisar, dnă Hieronymi, programul MEDIA Mundus este un proiect bazat pe o idee care își are originile în comisia noastră, Comisia pentru cultură și educație. Acolo a văzut lumina zilei, dacă putem spune așa. Mai înainte de toate, am sprijinit-o cu

tărie, iar această idee poartă desigur pecetea nu doar a dnei comisar, ci și a dnei Hieronymi, pe care noi toți membrii Comisiei pentru cultură și educație am fost bucuroși să o sprijinim.

Am avut foarte multe de învățat din proiectul Erasmus Mundus, care a deschis calea pentru studenții noștri care doreau să meargă în țări terțe și viceversa. În contextul globalizării, acest lucru este într-adevăr necesar, iar MEDIA Mundus merge în aceeași direcție în ceea ce privește realizatorii de filme. Este un exemplu excelent de organizare a unui dialog intercultural în acest domeniu, dialog care bineînțeles are o fațetă comercială dar care este, de asemenea și mai presus de orice, un dialog cultural.

MEDIA Mundus va sprijini și va pune în aplicare, de asemenea, Convenția UNESCO privind promovarea diversității culturale în Europa și în întreaga lume, prin stabilirea dialogului și găsirea echilibrului între interesele economice și interesele legate de realizarea de economii.

Desigur, prin MEDIA Mundus intensificăm mobilitatea filmelor noastre, a realizatorilor noștri de film și a studenților și, în cele din urmă, se întâmplă ceea ce Wim Wenders ne reamintește mereu să întreprindem, și anume dăm Europei o nouă înfățișare, transformăm visul european în realitate. Visul american ne-a fost transmis prin intermediul filmelor timp de decenii și acest lucru se întâmplă în continuare în prezent. În cazul în care în cele din urmă ajungem la un stadiu suficient de avansat pentru a putea transmite visul european întregii lumi, în cooperare cu țări terțe, prin imagini, vom fi făcut mult mai mult pentru stabilizarea Uniunii Europene decât am fi putut realiza în multe alte moduri.

Dacă lucrăm împreună în actuala societate globalizată, vom reuși să îi determinăm pe americani să bată în retragere, într-o oarecare măsură, pe piața mondială și să zugrăvim visul nostru puțin mai bine. Sunt convinsă că vom fi susținuți de țări terțe, poate de Coreea de Sud sau de țări din America de sud, pe care dorim într-adevăr să le ajutăm prin sporirea vizibilității producțiilor la scară mică ale acestora pe piața europeană.

În ansamblu, este vorba despre un proiect care ajută toate părțile implicate. Ajută țările terțe și industria cinematografică europeană. Era de mult timpul ca acest lucru să se întâmple. MEDIA Mundus este, din punctul meu de vedere, reacția adecvată la provocările globale de ordin tehnic și socio-economic. Aș dori să închei prin a spune că: „Ceea ce contribuie la diversitatea noastră ne va întări identitatea”.

Christa Prets, în numele Grupului PSE. – (DE) Dle președinte, dnă comisar, dnă Hieronymi, doresc să adresez sincerele mele felicitări cu privire la prezentul raport. Noi, toți membrii Comisiei pentru cultură și educație, putem fi încântați și mândri de ceea ce am realizat într-un interval de timp atât de scurt. Am arătat că putem fi flexibili în activitatea noastră și că, în loc să fim imobilizați de procedură, acordăm atenția cuvenită preocupărilor celor care lucrează în industria cinematografică și care așteaptă cu nerăbdare ca această politică să fie finalizată cu succes. Am accelerat ritmul lucrărilor și vom putea lucra în continuare după ce politica va fi adoptată, iar rezoluția aprobată. Nu am insistat asupra unei lecturi. Cei care critică permanent munca noastră și calomniază lucrurile pozitive pe care le-am realizat ar trebui să își amintească acest aspect.

Sunt încântată că în anul creativității și inovației noi îi ajutăm pe cei care sunt inventivi să fie și mai inovatori și le permitem să progreseze în formarea profesională și să-și sporească gradul de integrare pe plan mondial. În lumea digitală, totul se schimbă de la o zi la alta, tehnologia este diferită și apar noi resurse și noi provocări. Crearea unei alte rețele este așadar necesară. Aceasta are nevoie de sprijinul financiar pe care îl acordăm. Dacă dorim să contribuim la creșterea industriei cinematografice europene și să promovăm ideea Europei, nu avem nevoie doar de calitate sporită, aceasta fiind deja foarte ridicată dar putând fi chiar și mai bună, ci trebuie, de asemenea, să acordăm sprijin financiar artiștilor noștri inventivi.

Într-un moment în care criza economică este pe buzele tuturor, crearea de noi locuri de muncă în industria cinematografică, încurajarea inovației, îmbunătățirea schimbului de informații, cercetarea și studiile de piață reprezintă o contribuție la crearea de locuri de muncă. Există un potențial uriaș în acest domeniu pentru îmbogățirea pieței locurilor de muncă.

În ceea ce privește cooperarea transfrontalieră și difuzarea în țările terțe, aș dori să dau un exemplu. După părerea mea, *Slumdog Millionaire* este un exemplu de reușită. Acest film, care a făcut înconjurul lumii, a fost sprijinit de programul MEDIA Mundus cu suma de 830 000 euro și a devenit un succes mondial; ne-a făcut să conștientizăm o situație de urgență într-o țară anume. Totuși, a arătat, de asemenea, ce înseamnă cooperarea transfrontalieră. Iată de ce cred că acest program este un program excelent și sunt mulțumită că l-am dus la bun sfârșit fără nicio problemă într-un interval de timp atât de scurt.

Aș dori să mulțumesc în mod special dnei Hieronymi și să îi urez toate cele bune. A fost o excelentă colegă și o expertă în domeniul mass-media. Vă mulțumesc, dnă Hieronymi, și vă doresc toate cele bune.

Zdzisław Zbigniew Podkański, în numele Grupului UEN. – (PL) Dle președinte, obiectivul programului MEDIA 2007 a fost păstrarea identității și diversității europene, a patrimoniului cultural european, îmbunătățirea circulației operelor audiovizuale europene și sporirea competitivității sectorului audiovizual european. Programul MEDIA Mundus merge și mai departe și speră ca promovarea și deschiderea piețelor audiovizualului să genereze beneficii reciproce, atât în Uniunea Europeană, cât și în țările terțe. Acesta este, bineînțeles, un concept bun.

Cu toate acestea, subiectul de față ne îndeamnă să reflectăm asupra unui alt aspect. Mă refer la influența culturală a Europei în lume – influență care pare a scădea, lucru care mă îngrijorează profund. Observ, de asemenea, neparticiparea continentului nostru la dialogul intercultural în calitate de partener egal. Tradițiile creștine care au modelat Europa sunt în general puse sub semnul întrebării astăzi și se pare că Europa nu are o altă concepție asupra propriei identități. Așadar nu este surprinzător faptul că Europa pierde. Un exemplu elocvent care ilustrează această situație este partea mică deținută de Europa în circulația mondială a operelor audiovizuale.

Putem deplânge faptul că, odată cu importanța sa economică în scădere, rolul Europei va fi din ce în ce mai mic. Cu toate acestea, nu trebuie să ne smulgem părul din cap de disperare. Inițiative precum programul pe care îl dezbaterem astăzi reprezintă un pas mic dar necesar. Mai mult, următorii cinci ani se aștern în fața Parlamentului European și sperăm că deputații din legislatura viitoare vor face ca vocea Europei să fie mai bine auzită.

Ultima sesiune, ultimul discurs – doresc să exprim sincerele mele mulțumiri la adresa tuturor colegilor mei deputați, pentru cooperarea lor și, în special, membrilor Comisiei pentru cultură și educație, cu care am lucrat zi de zi. O felicit pe dna Hieronymi pentru raportul său. Vă mulțumesc tuturor.

Helga Trüpel, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, într-adevăr, politica noastră privind cultura și mass-media vizează să se dea Europei un suflet.

S-a constatat, în mod destul de corect, de către președintele Comisiei, dl Barroso, printre alții, că oamenii nu se pot îndrăgosti de piața internă – oricât de importantă ar fi aceasta – ci doresc să vadă și să se bucure de diversitatea culturală, de patrimoniul cultural al Europei. Ei doresc, de asemenea, ca diversitatea culturală să fie ambasadoarea Europei în lume.

Dna Pack avea dreptate când spunea, preluând o afirmație a lui Wim Wenders, că avem nevoie de imagini europene pentru a spune povești europene, pentru a exprima diversitatea istoriei europene și a sensibilităților europene. Care a fost tragedia istoriei europene și care sunt marile speranțe pentru un viitor pașnic și mai bun? Aceasta reprezintă înțelegerea culturală de bază a Uniunii Europene, pe care dorim nu doar să o cultivăm pe plan intern, ci și să o transmitem lumii exterioare. De aceea politica culturală europeană, și politica cinematografică în special, este mereu o ambasadoare a identității europene. De aceea sunt mulțumită că am reușit să demarăm acest program.

Aș dori să spun de la început că, în următoarea legislatură, acest program trebuie să fie extins, revigorat și să i se acorde mai multe fonduri, astfel încât programul MEDIA Mundus să își poată îndeplini cu adevărat rolul de a clarifica, în cadrul cooperării internaționale, care sunt valorile europene și ce este diversitatea culturală europeană. Trebuie, de asemenea, să existe coproducții, colaborare, formare profesională în cel mai bun sens al cuvântului, o situație în care nimeni să nu piardă, care să fie fructuoasă pentru ambele părți. În această eră a globalizării și digitalizării acest lucru va fi marca politicii europene privind cultura.

Doresc, de asemenea, să profit de ocazia de astăzi pentru a mulțumi dnei Hieronymi pentru cooperarea foarte bună de care a dat dovadă și pentru că a reușit să afirme clar în această Cameră că, deși cultura are o fațetă economică, aceasta este întotdeauna mai mult decât un simplu produs. Este în realitate vorba despre identitate, diversitate, confruntare culturală – în sensul bun al cuvântului. Pentru că aceste lucruri sunt cele care îi mișcă pe oameni în inimă și în conștiință. A avea mai multă încredere decât până acum în Europa trebuie să fie obligația noastră pentru viitor. Din acest motiv, dnă Hieronymi, reiterez cele mai sincere mulțumiri pentru buna cooperare de care ați dat dovadă și vă urez toate cele bune pentru viitor.

(Aplauze)

Věra Flasarová, în numele Grupului GUE/NGL. – (CS) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, mulțumesc dnei Hieronymi pentru munca excelentă întreprinsă și îi doresc încă mulți ani de succes. Dezvoltarea mediului internațional al audiovizualului merită atenția noastră deoarece este vorba despre un domeniu de activitate interesant și deschide un câmp larg pentru cooperare în cadrul Uniunii Europene,

precum și cu alte țări din lume. Aprofundarea acestei cooperări, care include bugetul de 15 milioane euro pentru MEDIA 2011-2013, va lărgi posibilitățile de alegere oferite consumatorilor și va aduce produse mai diversificate din punct de vedere cultural pe piața europeană și internațională. În același timp, aceasta va contribui la înțelegerea reciprocă dintre popoarele cu tradiții culturale diferite. Alte aspecte foarte importante din cadrul acestor proiecte europene includ cursurile de formare profesională continuă destinate profesioniștilor din domeniul audiovizualului, diferitele activități promoționale centrate pe cinema și oportunitățile de circulație sporită a filmelor. Este, de asemenea, evident că domeniul audiovizualului este în primul rând domeniul tinerei generații, care utilizează drept surse de informare de bază televiziunea, dispozitivele care funcționează prin protocoale Internet și televiziunea digitală cu mai multe canale, alături de alte tehnologii legate de internet. Sprijinirea acestor sisteme prin intermediul proiectului european pot așadar contribui la îmbunătățirea calității serviciilor pentru utilizatorii menționați.

În acest context aș dori totuși să subliniez un alt aspect pe care îl consider de importanță majoră. Toate mediile internet reprezintă o alternativă fără restricții la mijloacele tradiționale de comunicare. Din păcate, chiar în societățile democratice, aceste mijloace tradiționale de comunicare nu corespund adesea așteptărilor, din cauza intereselor comerciale sau deoarece conducerea acestora aparține unui mediu politic anume, ceea ce îi obligă în mod indirect pe angajați să practice autocenzura. Din aceste motive, multe informații ajung la public în mod distorsionat sau selectiv. Spre deosebire de mijloacele tradiționale, expansiunea de proporții a internetului, precum și filmele și informațiile pe care acesta le difuzează, oferă un climat media cu adevărat independent, pluralist, eliberat de monopoluri și carteluri. Așadar este necesar să susținem toate proiectele care consolidează această alternativă la lumea mass-mediei dominante, iar eu sunt bucuros că Președinția cehă a contribuit la ducerea la bun sfârșit cu succes a proiectului MEDIA Mundus.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Cu programul MEDIA Mundus suntem pe drumul cel bun în sensul promovării mai eficiente a filmelor și a cunoștințelor europene. Filmul este un mijloc care ne permite să înregistrăm, să păstrăm, să ilustrăm și să vindem diversitatea culturală a Europei. Cu toate acestea, având în vedere ritmul accelerat al dezvoltării tehnologiilor moderne, avem nevoie, de asemenea, de educație și formare profesională continue. Ar fi păcat ca unele țări terțe sau continente mai puțin dezvoltate să înceteze să realizeze filme care să prezinte felul în care trăiesc popoarele respective, povești interesante despre acestea și, bineînțeles, propriul patrimoniu natural și cultural și propria istorie, doar pentru că au rămas în urmă în ceea ce privește dezvoltarea și nu dispun de cunoștințele necesare.

Din cauza dominației filmelor americane, care stăpânesc o piață uriașă, este mai dificil pentru cinematografia europeană să intre în concurență pe piața mondială, în ciuda faptului că are mult mai multe calități decât multe dintre filmele lacrimogene sau superproducțiile americane. Iată de ce MEDIA Mundus reprezintă o platformă bună pentru stabilirea de contacte cu realizatorii și distribuitorii de filme din țările terțe și pentru schimbul de informații și de cunoștințe în domeniul cinematografiei. Din același motiv, Uniunea Europeană are în acest domeniu rolul de a reuni diferitele continente, precum și de a unifica publicul de film din diferite țări.

Vom dobândi un program nou, reușit, dar vom pierde raportoarea și o expertă în acest domeniu. Doresc să vă adresez complimentele mele personale, dnă Hieronymi, pentru întreaga muncă depusă, pentru largimea viziunii dumneavoastră și pentru cooperare. În urmă cu cinci ani, când eram proaspăt intrată în Parlament ca deputată, dna Hieronymi a fost prima persoană la care am apelat pentru sfaturi și informații, iar dumneaei a fost mereu dispusă să ofere ajutor și înțelegere. Deci, încă o dată, permiteți-mi să vă mulțumesc din suflet și să vă urez fericire în viața familială și în cea profesională, pentru că știu că nu vă veți odihni pe viitor.

Unii dintre dumneavoastră știu că vor reveni în Parlament. Mi-ar face plăcere să revin și eu, dar nu știu dacă acest lucru se va întâmpla sau nu. Permiteți-mi așadar să mulțumesc, aici și acum, tuturor membrilor comisiei, Biroului și Parlamentului pentru oportunitatea de a lucra în cadrul Comisiei pentru cultură și educație. A fost o plăcere să lucrez pentru dumneavoastră. Indiferent de apartenențele noastre politice, am lucrat în beneficiul culturii, educației, tineretului și sportivilor și sportivelor. Mai mult, în ciuda faptului că sunt originară dintr-o țară mică, ideile mele au fost luate în considerare de comisie și ulterior au fost, de asemenea, confirmate de Parlament. Vă mulțumesc pentru colaborare.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE). – (ES) Dle președinte, Declarația universală UNESCO privind diversitatea culturală recomandă, printre altele, promovarea realizării de producții audiovizuale de înaltă calitate, încurajând în special stabilirea unor mecanisme de cooperare care să permită difuzarea producțiilor respective; Comisia Europeană a luat în mod evident în considerare această declarație în elaborarea prezentei inițiative.

Este evident că MEDIA Mundus va beneficia de interesul sporit și de oportunitățile create de cooperarea la nivel mondial în industria audiovizualului și că va lărgi gama de opțiuni oferite consumatorilor, prin introducerea de produse mai diversificate din punct de vedere cultural pe piețele europene și internaționale și crearea de noi oportunități comerciale pentru profesioniștii din sectorul audiovizualului din Europa și din întreaga lume.

Sunt convins, și nu ar trebui să avem nicio îndoială în acest sens, de capacitatea Comisiei de a gestiona bugetul astfel încât acesta să aibă cel mai semnificativ impact posibil și să nu se risipească în proiecte separate. Așa cum a spus un profesor renumit, programul MEDIA Mundus pentru cooperarea cu țările terțe în domeniul audiovizualului este dovada că peisajul internațional al audiovizualului a înregistrat schimbări semnificative, în special în ceea ce privește tehnologia. Prezenta inițiativă vizează dezvoltarea de oportunități de cooperare pe piața audiovizualului, prin stimularea cercetării și formării profesionale, precum și prin finanțarea proiectelor de coproducție pentru a încuraja cooperarea dintre profesioniștii din sectorul audiovizualului.

Doresc să închei, de asemenea, prin a-mi exprima recunoștința. A fost o plăcere să lucrez alături de toți colegii mei din Comisia pentru cultură și educație în ultimii doi ani. Vă mulțumesc, pe curând.

Elisabeth Morin (PPE-DE). – (FR) Dle președinte, mai întâi de toate doresc să adresez sincerele mele mulțumiri dnei Hieronymi și Comisiei pentru cultură și educație. Dezvoltarea la nivel mondial a industriei cinematografice europene devine posibilă datorită acestui nou program MEDIA Mundus.

De fapt, acest program își are rădăcinile într-o politică. A fost creat în cadrul acțiunii MEDIA International care, începând cu 2007, s-a concentrat asupra dezvoltării relațiilor Uniunii Europene cu piețele audiovizualului din țările terțe. Obiectivul acestei acțiuni era satisfacerea nevoilor imediate ale țărilor terțe și îmbunătățirea eficienței generale a MEDIA 2007. Era important să se facă față noilor probleme și provocări generate de mondializarea piețelor, care afectează sectorul audiovizual european.

Această acțiune pregătitoare a netezit calea pentru un program european de asistență extinsă vizând promovarea cooperării globale în industria audiovizualului. Apoi, foarte rapid, Comisia Europeană – pe care o felicit – a adoptat o propunere de instituire a programului MEDIA Mundus. Cu un buget de 15 milioane euro pentru perioada 2011-2013, programul va oferi noi oportunități pentru cooperarea internațională și crearea de rețele – și acest concept de creare de rețele este extrem de important – între profesioniștii din sectorul audiovizualului din Uniunea Europeană și din țări terțe. Mijloacele audiovizuale sunt foarte populare în rândul tinerilor. Acestea aduc o contribuție uriașă la promovarea dialogului cultural și este necesar, și în acest caz, să se stabilească noi echilibre globale în acest sector între Statele Unite și alte continente, care sunt producători majori, și Europa, care își are locul de drept.

Programul este deschis proiectelor bazate pe parteneriate, care implică cel puțin trei parteneri, fiecare parteneriat fiind coordonat de un profesionist din partea Uniunii Europene. Dezvoltarea schimbului de informații, formarea profesională și o cunoaștere temeinică a piețelor, îmbunătățirea competitivității și a distribuției transnaționale a operelor audiovizuale în întreaga lume, îmbunătățirea circulației și expunerii operelor audiovizuale în întreaga lume și extinderea cererii de diversitate culturală din partea publicului – toate aceste aspecte sunt acoperite de acest program.

Sprrijinim propunerea Comisiei Europene, deoarece aceasta înseamnă că este posibilă punerea în aplicare a acestui program consensual asupra căruia am fost cu toții de acord. Sunt plină de speranțe în legătură cu acest document; Susțin acest program deoarece corespunde convingerilor mele ferme legate de respect, de dialogul intercultural și de susținerea creației, a formării profesionale și a industriei audiovizualului și doresc să mulțumesc dnei Hieronymi. Știu că în următoarea legislatură continuarea activității în această direcție i se va datora dumneaei.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, propunerea Comisiei privind programul MEDIA Mundus este primită cu bucurie de toți cei care doresc ca sectorul audiovizual european să înregistreze o creștere, să devină mai puternic și mai competitiv și să exporte către restul lumii. Industria europeană a audiovizualului s-a dezvoltat și s-a îmbunătățit considerabil în ultimii ani, iar profilul său internațional s-a schimbat în ultimii 20 de ani, mai ales ca urmare a progresului tehnologic. Acest lucru a avut drept rezultat o puternică dezvoltare economică și investiții importante și, drept consecință, creșterea cererii de material audiovizual pe anumite piețe. Cu toate acestea, din păcate, există obstacole care afectează punerea pe piață a operelor europene în străinătate, inclusiv finanțarea neadecvată a companiilor europene din sectorul audiovizualului.

Sprrijinul comunitar pentru sectorul audiovizual ține cont de faptul că Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia promovează cooperarea cu țările terțe și cu organizațiile internaționale competente din sectorul cultural, deoarece aceasta subliniază importanța respectului pentru dimensiuni culturale diferite, astfel încât să fie încurajată diversitatea și, în cele din urmă, deoarece sectorul distribuției determină diversitatea operelor audiovizuale și a opțiunilor oferite consumatorilor. În continuare, puține opere audiovizuale europene sunt prezente pe piața internațională, în vreme ce operele audiovizuale din țările terțe, cu excepția celor din Statele Unite, se confruntă cu probleme similare legate de prezența limitată pe piețele europene. Distribuitorii europeni sunt, în principal, companii mici care dispun de mijloace limitate în ceea ce privește obținerea accesului la piețele internaționale. În consecință, noul program pune fonduri la dispoziție astfel încât să poată fi luate măsuri în vederea îmbunătățirii distribuției, marketingului și promovării operelor audiovizuale europene în țările terțe și, prin extensie, a țărilor terțe în Europa.

În cele din urmă, aș dori să o felicit pe dna Hieronymi pentru această nouă realizare excepțională și să îi urez numai bine în viața personală și în viitorul său rol, care va succeda prezenței sale remarcabile în Parlamentul European. Aș dori să profit de această oportunitate pentru a mulțumi dnei comisar Reding și tuturor membrilor Comisiei pentru cultură și educație pentru cooperarea excepțională care s-a stabilit între noi în timpul acestei legislaturi de cinci ani.

Iosif Matula (PPE-DE). - Sectorul cultural contribuie în mod cert la atingerea obiectivelor de natură economică, având în vedere faptul că implică aproximativ 5,8 milioane de lucrători, dar și a obiectivelor de natură socială, prin promovarea valorilor Uniunii Europene în lume, ca să nu mai vorbim de extinderea posibilităților de alegere ale consumatorilor, prin creșterea competitivității industriei audiovizuale în Uniune.

Programul este relevant și pentru că ia în calcul impactul dezvoltărilor tehnologice în domeniu, cu atât mai mult cu cât a fost generată, astfel, o cerere tot mai mare de conținut audiovizual. Este binevenit un program coerent de promovare a operelor audiovizuale europene în lume, ținând cont de fragmentarea pieței de profil la nivel de continent, în comparație, spre exemplu, cu industria audiovizualului în Statele Unite ale Americii.

Nu în ultimul rând, sunt convins că va fi exploatată mai bine valoarea adăugată pe care o aduce industria cinematografică din statele membre. Pot aduce ca exemplu cinematografia din țara mea, România, care a confirmat până acum prin premiile importante obținute la nivel european și mondial.

Felicit pe doamna raportor și îi urez mult succes în viața de după Parlamentul European.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Doamnelor și domnilor, am lucrat în Comisia pentru afaceri economice și monetare timp de cinci ani. Cu toate acestea, pe baza experienței țării mele, Lituania, trebuie să subliniez importanța pe care o au programele pe care le dezbateți pentru economia unei țări și cu atât mai mult asupra culturii unei țări mici.

În urmă cu câțiva ani, industria noastră cinematografică era în plină criză. Cooperarea cu țările terțe a fost cea care a ajutat la întremarea acesteia. În perioada respectivă, industria cinematografică lituaniană a devenit mai puternică, a stabilit o bază economică, iar acum contribuie în mod semnificativ la crearea de locuri de muncă. În același timp, în acest fel s-a creat un mediu favorabil apariției unor regizori talentați, iar astăzi regizorii de film lituanieni primesc premii internaționale și sunt renumiți în întreaga Europă și în lume.

Așadar, aș dori să subliniez faptul că Uniunea Europeană ar trebui să acorde mai multă atenție punerii în aplicare a unor astfel de programe, deoarece acestea contribuie la prosperitatea țărilor și a culturilor.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Dle președinte, aș dori să încep prin a aduce un omagiu raportoarei, dna Hieronymi, care a călăuzit Comisia pentru cultură și educație, folosindu-și întreaga expertiză în acest domeniu specific. Vă mulțumesc, dnă Hieronymi, pentru tot ce ați făcut.

Dnă comisar, ați reuși încă o dată să duceți la bun sfârșit acest proiect; este vorba despre un proiect important, dar trebuie cântărit în funcție de importanța care i se acordă și, cu siguranță, nu este pe măsura ambițiilor dumneavoastră în ceea ce privește finanțarea. Așadar va trebui să se prevadă, în cadrul viitoarei perspective financiare, sporirea resurselor destinate acestui program. Mai rămâne să se acorde acestor oameni care călătoresc toate posibilitățile și libertățile, iar în acest domeniu ne confruntăm în continuare cu probleme nerezolvate privind vizele, securitatea socială și statutul artistului. Mai sunt încă multe de făcut pentru ca artiștii să devină cu adevărat mobili.

În rest, cred că filmul este cel mai bun propagator al diversității culturale. Trebuie așadar să sprijinim acest sector, care este încă tânăr. Poate că ideea deja prezentă a unui fond de garanție ar putea reprezenta mijlocul de sprijinire a fondurilor, care nu sunt tocmai pe măsura ambițiilor noastre.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Dle președinte, filmele provenind din țările terțe sunt destul de des distribuite în Polonia. Rareori sunt de înaltă calitate dar, în același timp, este mult mai dificil pentru filmele europene să ajungă pe piețele și la spectatorii din țările terțe. Deocamdată este extrem de important să sprijinim răspândirea culturii noastre. Este esențial să promovăm filmele europene în alte țări. Este esențial să asigurăm o poziție mai bună pentru aceste filme pe piețele țărilor terțe. În plus, consolidarea industriei cinematografice va asigura, de asemenea, calitatea sporită a filmelor produse. Acest lucru va avea, de asemenea, o importanță deosebită.

Cred că un factor important în acest sens este efectul de sinergie realizat datorită mobilității și cooperării cu țările terțe. Consolidarea protecției proprietății intelectuale este un aspect semnificativ pus în discuție de acest program și care este legat și de sprijinirea punerii în aplicare a convenției UNESCO.

Aș dori să mulțumesc foarte mult dnei Hieronymi pentru munca depusă la acest program și pentru faptul că a reușit să-l finalizeze înainte de sfârșitul acestui mandat. Am muncit împreună la acest program, dar contribuția cea mai semnificativă a venit din partea dumneaei. Aș dori să adresez cele mai sincere mulțumiri tuturor membrilor Comisiei pentru cultură și educație împreună cu care am lucrat pe durata acestei legislaturi.

Viviane Reding, membră a Comisiei. – Dle președinte, mulțumesc tuturor celor care au contribuit la realizarea diversității noastre culturale, nu doar în Europa, ci și dincolo de granițe. Aș dori, în finalul acestui discurs, să vă ofer câteva exemple concrete care ilustrează felul în care aceasta poate funcționa și felul în care a funcționat deja.

Am dezvoltat 11 parteneriate de formare profesională cu America Latină, India, Canada, Turcia, Ucraina, Moldova și Georgia, care acoperă filmele, emisiunile de televiziune, filmele de animație, documentarele. De exemplu, un proiect „Cartoon connection” între UE, America Latină și Canada pentru formarea profesională și dezvoltarea specialiștilor din domeniul desenelor animate. De exemplu Prime Exchange, un atelier destinat autorilor și producătorilor din India și Europa, pentru a înțelege mai bine aspectele legate de finanțarea și de marketingul filmelor. Iar distribuția a fost promovată, de exemplu, de Clubul producătorilor europeni, care a organizat ateliere de coproducție în China și în India.

Dolma a organizat o lună dedicată documentarului în Chile, Paris Project a coprodus producții dintre Japonia și Coreea de Sud și Europa, iar EuropaCinema a inclus o rețea de 230 de cinematografe europene și 148 de cinematografe din restul lumii, pentru ca acestea să poată schimba filme între ele. Așadar în aceste cazuri se pot vedea acțiuni concrete. Nu sunt vorbe mari, ci fapte, menite să îi ajute pe profesioniști să facă ei înșiși ceea ce știu mai bine: adică să facă filme, să prezinte filme, să facă filmele să călătorească. Mulțumesc tuturor celor care au contribuit pentru ca acest lucru să devină realitate.

Ruth Hieronymi, raportoare. – (DE) Dle președinte, vă mulțumesc pentru această dezbatere încurajatoare și constructivă. Sunt convinsă că, datorită acestui impuls, programul MEDIA Mundus, care a fost tratat cu precizie astăzi, nu doar se va bucura de un mare succes, ci va putea și mobiliza sprijin suplimentar în anii următori.

Toți cei care deplâng, pe bună dreptate, lipsa sau prezența insuficientă a culturii europene în lume, nu pot decât să întâmpine cu bucurie programul MEDIA Mundus și să voteze cu entuziasm în favoarea acestuia. Este un exemplu excelent care ilustrează felul în care putem transmite mesajul nostru cultural în întreaga lume. Iată de ce vă solicit, cu toată convingerea, să transmiteți în mod energic acest mesaj guvernelor noastre. Promovarea culturii europene în colaborare nu înseamnă mai puțină identitate națională pentru toate țările noastre și state membre ale Uniunii Europene. Mai degrabă, aceasta le întărește identitatea națională specifică și reunește cultura noastră europeană astfel încât să putem fi un ambasador mai eficient în lume.

Pe această notă, aș dori să vă mulțumesc tuturor. Îi invit pe toți cei care doresc să discute despre cum se poate realiza acest lucru la barul deputaților.

Președintele – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc astăzi la ora 12.

7. Proiect de regulament al Comisiei privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea substanțelor chimice precum și restricțiile aplicabile acestor substanțe (REACH), în conformitate cu anexa XVII (dezbateri)

Președintele – Următorul punct este dezbateri privind întrebarea orală adresată Comisiei de dl Ouzký și dl Sacconi, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, referitoare la proiectul de regulament al Comisiei privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), în ceea ce privește anexa XVII (O-0071/2009 – B6-0230/2009).

Guido Sacconi, autor. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dezbateri de astăzi este deosebit de importantă, după cum știm cu toții, din două motive: în primul rând, deoarece este vorba despre una dintre substanțele care a provocat cele mai multe vătămări și morți în rândul cetățenilor și lucrătorilor din fabricile în care este utilizată și produsă, și anume azbestul. În al doilea rând, deoarece dezbateri una dintre primele măsuri de punere în aplicare a acestui regulament extrem de important care, într-un fel, a marcat această legislatură, adică regulamentul REACH.

Întrebarea pe care am adresat-o și proiectul de rezoluție asupra căruia vom vota astăzi – permiteți-mi să precizez de la început, pentru a liniști Comisia și pe dl vicepreședinte Tajani, care este prezent aici în numele acesteia – nu constituie o opoziție la adresa propunerii de regulament de punere în aplicare pe care Comisia l-a adoptat cu privire la acest aspect. Mă refer la punctul 2.6 din respectivul proiect de măsură, care furnizează anexa 17 omisă, care ar fi trebuit să reproducă prevederile anexei 1 la Directiva 76 – directiva privind substanțele periculoase, care va fi înlocuită de REACH și deci abrogată – acest punct 2.6 extinde interdicția în ceea ce privește comercializarea fibrelor de azbest și a produselor care conțin azbest.

Totuși, adevărul este că în aceeași decizie există derogări care pot fi acordate de anumite state membre – amintim că e vorba de patru state membre – prin care se pot menține pe piață articole lansate înainte de 2005, precum și diafragme care conțin azbest crisotil, utilizate în producție în centralele electrolitice existente. Posibilitatea de a utiliza aceste derogări este, bineînțeles, condiționată de respectarea de către statele membre a tuturor reglementărilor comunitare privind protecția lucrătorilor, ceea ce, în practică, înseamnă că aceste centrale, odată ajunse la finalul ciclului de viață, nu cauzează probleme de sănătate lucrătorilor.

Există un motiv pentru care nu ne opunem acestui aspect: e adevărat că aceste derogări există, dar trebuie să recunoaștem că un mecanism, ca să spunem așa, a fost prevăzut de Comisie, prin care cu timpul – în 2012 mai exact – aceste derogări vor fi revizuite prin rapoarte care urmează a fi întocmite de statele membre vizate, pe baza cărora Agenția europeană pentru produse chimice va pregăti un dosar care să prevadă retragerea treptată a acestor derogări.

Așadar nu ne opunem, dar dorim desigur, prin rezoluția noastră, să oferim un stimulent puternic Comisiei pentru ca aceasta să fie puțin mai îndrăznească, să meargă puțin mai departe și puțin mai repede, am putea spune, ținând cont mai presus de toate de faptul că există deja alternative la azbestul crisotil, cel puțin în cazul centralelor de înaltă tensiune și, într-adevăr, societățile implicate au lansat programe de cercetare promițătoare pentru găsirea de alternative și în cazul centralelor de joasă tensiune.

Stimulentul și contribuția noastră au două obiective. Primul obiectiv este stabilirea unei date, un termen limită – noi propunem 2015 – până la care să fie eliminate aceste derogări, lansând o adevărată strategie de retragere, care să includă măsuri care vor fi necesare la momentul respectiv în vederea demolării în siguranță a acestor centrale și, de asemenea, a garantării siguranței în ceea ce privește exportul.

În cele din urmă, al doilea lucru pe care îl solicităm Comisiei – și am aprecia să primim un răspuns și în legătură cu acest aspect – se referă la un punct care este critic după părerea noastră, și anume faptul că nu a fost încă adoptată o listă comunitară de articole care conțin azbest în cazul cărora se aplică o derogare; solicităm așadar această listă, bineînțeles cât mai curând posibil, până în 2012, pentru a permite un control sporit și o mai bună înțelegere.

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Dle președinte, onorabili membri, permiteți-mi, în primul rând, să îmi cer scuze în numele colegilor mei, vicepreședintele Verheugen și dl Dimas, care, din păcate, nu pot fi alături de noi în această dimineață, pentru a lua parte la dezbateri. Știu că dl Verheugen a avut discuții

intense și fructuoase cu raportorul, dl Sacconi, căruia aș dori să îi mulțumesc pentru munca sa excelentă – spun aceasta și la nivel personal.

Comisia este de acord în totalitate cu obiectivele privind sănătatea umană și profesiile ecologice, pe de o parte, prin prevenirea oricărei expuneri la azbest și, pe de altă parte, lucrând în scopul interzicerii totale a utilizării azbestului, sub toate formele sale.

În cadrul Uniunii Europene există reglementări foarte stricte privitoare la comercializarea, utilizarea, exportul și depozitarea fibrelor de azbest. Comercializarea și utilizarea tuturor fibrelor de azbest au fost interzise deja în totalitate, prin Directiva 1999/77/CE.

În privința altor utilizări, statele membre pot permite utilizarea unei forme de azbest crisotil în instalațiile de electroliză care erau deja în funcțiune în 1999, până la momentul în care acestea ajung la finalul duratei de utilizare economică și se furnizează substituenți potriviți, care nu conțin azbest.

Patru state membre folosesc această derogare. O revizie din 2006-2007 a indicat că toate limitele de expunere la locul de muncă au fost respectate și că nu exista în acel moment o alternativă disponibilă pentru unele procese foarte specifice. Această limită existentă va fi încorporată în anexa XVII a regulamentului REACH, iar derogarea pentru diafragmele ce conțin crisotil va fi revizuită din nou în 2011.

În iunie 2011, statele membre vor trebui să raporteze cu privire la eforturile lor de a dezvolta diafragme fără crisotil, la măsurile întreprinse pentru protecția lucrătorilor și la sursele și cantitățile de crisotil utilizate. Comisia îi va solicita apoi Agenției europene pentru produse chimice să examineze informațiile trimise, în vederea abrogării acestei derogări.

Directiva 87/217/CEE a Consiliului privind prevenirea și reducerea poluării mediului cu azbest stipulează măsuri pentru controlul emisiilor de azbest în timpul anumitor operațiuni de demolare, decontaminare și debarasare, pentru a se asigura că acele activități nu vor cauza poluare, cu fibre sau praf de azbest.

Directiva 83/477/CEE, modificată prin Directiva 2003/18/CE privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la azbest la locul de muncă, conține o serie de măsuri pentru asigurarea protecției adecvate a sănătății lucrătorilor, în cazul în care aceștia se confruntă cu riscuri legate de expunerea la fibrele de azbest. Înainte de a executa lucrări de demolare sau de îndepărtare a azbestului, întreprinderile trebuie să facă dovada capacității lor în acest domeniu. Înainte de a executa lucrări de demolare sau de îndepărtare a azbestului, acestea trebuie să elaboreze un plan care să specifice măsurile de care este nevoie pentru a se asigura că lucrătorii nu sunt expuși la o concentrație de azbest în suspensie în aer de peste 0,1 fibre pe cm^3 măsurată în raport cu o medie ponderată în timp pe o perioadă de 8 ore.

Directiva-cadru 2006/12/CE privind deșeurile și Directiva 1999/31/CE privind depozitele de deșeuri, în acord cu hotărârea Consiliului privind criteriile pentru deșeurile acceptate în vederea depozitării, obligă statele membre să asigure depozitarea controlată a fibrelor de azbest și a echipamentelor care conțin fibre de azbest. Statele membre trebuie să se asigure că deșeurile sunt recuperate sau distruse fără a pune în pericol sănătatea umană și fără a necesita utilizarea unor procese sau metode care ar putea afecta mediul înconjurător.

Există cerințe detaliate privitoare la procesul de eliminare și depozitare a azbestului; de exemplu, zona de depozitare trebuie reacoperită în fiecare zi și înaintea fiecărei operațiuni de compactare. Depozitul de deșeuri trebuie să fie reacoperit cu un strat final pentru a preveni dispersarea fibrelor. Trebuie să se adopte măsuri pentru a preveni orice utilizare a terenului după închiderea depozitului de deșeuri. Orice exporturi potențiale de fibre de azbest sunt reglementate prin Regulamentul (CE) nr. 689/2008 și, din 2005, a existat o singură notificare privind cazul unui export de fibre de azbest din Uniunea Europeană către un stat terț.

În plus, hotărârile privitoare la azbest care figurează în anexa XVII a REACH sunt destinate interzicerii producției de fibre de azbest în interiorul Uniunii Europene, ceea ce înseamnă că exporturile vor dispărea de la sine. Deșeurile care conțin azbest sunt deșeuri periculoase. Convenția de la Basel și Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 privind transferurile de deșeuri interzic exportul deșeurilor de azbest către țările care nu sunt membre ale OECD. Cu privire la transferurile între statele membre ale Uniunii Europene și cele membre ale OECD, acestea sunt supuse unei notificări prealabile în formă scrisă, precum și unei proceduri de acordare a consimțământului.

Pentru a încheia, în lumina acestor aspecte, vă pot asigura că Comisia va examina dacă există motive pentru a propune alte măsuri legislative privind depozitarea controlată a fibrelor de azbest și la decontaminarea sau depozitarea echipamentelor care conțin fibre de azbest, care depășesc legislația aplicabilă, atât pentru administrarea deșeurilor, cât și pentru protecția lucrătorilor.

vicepreședinte al Comisiei – (IT) Dle președinte, onorabili membri, cu privire la lista articolelor care conțin azbest, care pot fi autorizate pe piața secundară, aceasta nu este încă disponibilă – pentru a răspunde imediat la întrebarea dlui Sacconi – însă Comisia intenționează să revizuiască situația în 2011 pentru a elabora o listă armonizată valabilă în întreaga Uniune Europeană. Prin urmare, sper că am răspuns solicitării dumneavoastră.

Anne Ferreira, în numele Grupului PSE. – (FR) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, după cum s-a afirmat deja, în 1999 Uniunea Europeană a adoptat o directivă privind interzicerea azbestului începând cu data de 1 ianuarie 2005, permițând însă o derogare pentru diafragmele utilizate pentru celulele de electroliză existente, până ce acestea ajungeau la finalul duratei lor de utilizare economică.

Această derogare, care a trebuit să fie reexaminată înainte de 1 ianuarie, avea ca scop să permită întreprinderilor vizate să elaboreze planuri pentru încetarea folosirii azbestului. Iată-ne astăzi, cu o întârziere de 18 luni; este așadar timpul să facem progrese. Este adevărat că, parte a revizuirii anexei XVII a REACH, Comisia propune extinderea interdicției actuale privitoare la utilizarea și comercializarea fibrelor de azbest și a produselor care conțin aceste fibre, însă menține opțiunea ca azbestul să fie utilizat în instalațiile de electroliză din fabrici, fără impunerea unei limite temporale, chiar dacă există alternative fără azbest care sunt folosite de numeroase întreprinderi.

Mai mult, Comisia adoptă o prevedere care permite comercializarea articolelor care conțin azbest, în conformitate cu un sistem care poate varia de la o țară la alta. Acest lucru este inacceptabil, de vreme ce utilizarea acestui produs a cauzat un mare număr de îmbolnăviri legate de expunerea la fibrele de azbest. Mai mult decât atât, numărul oamenilor care decedază ca urmare a acestor îmbolnăviri este foarte probabil să continue să crească în următorii ani, deoarece acest produs era încă utilizat până cu câțiva ani în urmă. Efectele azbestului asupra sănătății sunt cunoscute de multă vreme.

Aș dori să adaug că decizia Comisiei subminează anumite prevederi ale REACH, nu în ultimul rând, principiul substituției; este un semnal negativ, care a fost transmis și celorlalte întreprinderi. Actuala criză economică nu poate justifica această prelungire.

Mai mult, această poziție a Comisiei, care beneficiază de susținerea majorității statelor membre din Consiliu, este în contradicție cu poziția Uniunii Europene, care are drept scop introducerea unei interziceri a azbestului la nivel mondial.

Mai am un singur aspect, înainte de a încheia: Confederația europeană a sindicatelor susține în prezent faptul că nu a fost consultată cu privire la această chestiune și sugerează că doar anumite întreprinderi s-au exprimat și au fost luate în considerare. Comisia, la rândul său, susține contrariul. Ați putea clarifica această chestiune pentru noi?

Satu Hassi, în numele Grupului Verts/ALE. – (FI) Dle președinte, doamnelor și domnilor, istoria azbestului este una tristă și o poveste plină de învățăminte despre ceea ce se poate întâmpla atunci când principiul precauției este trecut cu vederea. Azbestul a fost utilizat inițial ca material cu excelente proprietăți tehnice, iar apoi, mai târziu, s-a observat că acesta produce moartea oamenilor. De exemplu, în țara mea, numărul anual de decese cauzate azbestului nu a scăzut încă. Oricum, este nevoie de până la 40 de ani pentru ca boala să evolueze.

Scopul rezoluției pe care o discutăm nu este de a infirma decizia de comitologie la care se referă. Cred că cele mai importante puncte ale sale sunt paragrafele 8 și 9, privitoare la ideea conform căreia Comisia ar trebui să înainteze o propunere legislativă la un anumit moment din acest an, cu privire la modul în care azbestul, fibrele de azbest, cât și echipamentele și structurile care îl conțin, ar trebui să fie distruse în întregime.

Desigur, avem încă un număr mare de clădiri, incluzând clădiri publice, nave, fabrici și stații de producere a energiei electrice, care au structuri ce conțin azbest și, de exemplu, oamenii sunt expuși la acesta atunci când se renovează clădirile, dacă nu se iau măsuri stricte de protecție. Aceste structuri care conțin azbest trebuie să fie identificate și demolate, iar azbestul trebuie distrus în siguranță și într-un mod în care oamenii să nu mai fie expuși din nou la el.

Ar trebui să tragem învățăminte din trista poveste a azbestului și a experiențelor noastre cu acesta, atunci când abordăm noi riscuri de sănătate sau riscuri deja prezente. De exemplu, cercetătorii în domeniul tuburilor din nano carbon au precizat că efectele acestora asupra sănătății sunt foarte asemănătoare cu cele ale azbestului. Din acest motiv, trebuie să învățăm o lecție din experiența noastră și trebuie să acționăm în conformitate cu

principiul precauției, spre exemplu, în momentul în care adoptăm instrumente legislative de bază cu privire la nanomateriale.

Vittorio Agnoletto, în numele Grupului GUE/NGL. – (IT) Dle președinte, dle Tajani, doamnelor și domnilor, se pare că miile de decese produse deja de azbest și zecile de mii de oameni supuși riscului de a muri în anii ce vor urma din cauza expunerii progresive la azbest – perioada de latență, după cum știm, poate fi de 15 sau chiar 20 de ani – nu au nicio importanță.

Se pare că procesul Eternit, care a început în Torino, privind evenimentele de la Casale Monferrato, unde nu a existat nicio familie care să nu fi suferit pierderi, nu are nicio importanță. Azbestul ar fi trebuit interzis din punct de vedere operațional de către statele membre, aplicându-se directiva din 1999. Statele membre ar fi trebuit să ia toate măsurile posibile de precauție pentru a proteja lucrătorii expuși, aplicând directiva din 2003, închizând fabricile, neutralizând locațiile contaminate și oferind compensații victimelor și locuitorilor locali. Acest lucru nu s-a întâmplat peste tot. S-a făcut puțin sau chiar nimic.

Am menționat deja procesul din Torino, în care au fost acuzați patronii elvețieni și belgieni. Toată lumea știa despre aceste lucruri, însă s-au adoptat foarte puține măsuri și, mai presus de toate, industria s-a eschivat de la responsabilitățile sale, funcționând grație lacunelor create de inerția autorităților publice. Această inerție poate fi observată în evenimentele din Italia, din Brioni, unde nu s-a îndepărtat azbestul, în Porto Marghera și în Cengio, unde încă mai au loc decese. Astăzi, industria îi solicită Comisiei să accepte încă o exceptare de la regulamentul REACH 2006, deja acordată pentru o perioadă limitată, pentru fibrele din azbest crisotil.

Este adevărat, instalațiile de electroliză cu voltaj scăzut reprezintă un procent limitat, existând numai câteva astfel de instalații, însă, în momentul în care industriașii pretind că este imposibil să se folosească o altă alternativă, atunci instalațiile ar trebui închise. Poate fi considerat șantaj, însă în Suedia s-au găsit alternative la acest proces, folosindu-se ca înlocuitor tehnologii bazate pe membrane care nu conțin azbest, la voltaj scăzut, iar o soluție similară a fost de asemenea adoptată și pentru producerea hidrogenului. De ce „da” în unele state și „nu” în altele? Deoarece în lupta îndelungată de a interzice PCB-urile (bifenilii policlorinați), au existat numeroase omisiuni și tehnici de frânare, susținute chiar de către Directoratul General pentru întreprinderi și industrie al Comisiei Europene. Nici în acest caz nu s-a dat un exemplu bun.

Directiva din 1999 care interzice azbestul stipulează că revizuirea acestei autorizații ar trebui precedată de un aviz din partea Comitetului științific pentru toxicitate, care nu a fost niciodată emis. Acesta să fie modul în care Comisia respectă directivele? Ca să nu mai vorbim de uniunile sindicale, care afirmă că nici măcar nu au fost consultate vreodată.

Parlamentul European își aduce aportul pentru a compensa erorile altora. Această rezoluție face apel la Comisie să umple, până în 2009, un gol legislativ privind interzicerea produselor de mână a doua care conțin azbest; părți de acoperiș, piese de avion și oricare alte lucruri care trebuie aruncate odată pentru totdeauna. Totuși, s-au stabilit date precise pentru o strategie vizând interzicerea tuturor tipurilor de azbest până în 2015, însă aceste obiective au fost deja stabilite în 1999. Au trecut zece ani și decesele au continuat.

Una dintre primele inițiative ale acestui mandat parlamentar a fost cea a Grupului Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică, care a făcut apel la înființarea unui fond comunitar pentru despăgubirea victimelor și la fonduri *ad hoc* pentru decontaminare. Aceasta a fost o cerință specifică adresată Comisiei, care, în schimb, se pliază în prezent în fața dorințelor multinaționalelor. Cu toate acestea, trebuie să mergem mai departe în direcția unei acțiuni și unor angajamente practice. Numai când acestea se vor realiza, începând cu cererile cuprinse în rezoluția în cauză, vom putea fi mai înțelegători. În prezent, această voință nu este evidentă, așadar vom vota împotriva acordării acestei scutiri.

Președintele. – Dl Bowis are cuvântul. Ne exprimăm deosebita afecțiune și respectul față de dumnealui și ne bucurăm să vedem că și-a revenit.

John Bowis, în numele Grupului PPE-DE. – Dle Președinte, sunteți foarte amabil. Vă mulțumesc pentru aceste cuvinte. Este bine să te întorci pentru ultima mea săptămână în cadrul acestui Parlament – și al oricărui alt parlament. Cred că 25 de ani de participare la viața politică sunt suficienți.

Cu această ultimă ocazie, doresc să spun că mulți dintre cei care suntem prezenți în acest plen am investit mult din noi înșine în procesul REACH: Guido Sacconi și mulți alți colegi au pus bazele unui cadru mai bun și mai sigur pentru substanțele chimice. Mesajul meu către Parlamentul viitor este următorul: „Fiți vigilenți; urmăriți cu atenție procesul”.

În același mod, după cum a spus Satu Hassi, avem o istorie îndelungată în ceea ce privește azbestul și avem un sentiment foarte puternic că trebuie să fim atenți la aceasta. Când zăceam pe patul de spital, pentru operația de bypass și plângându-mi de milă, urmăream la televizor cutremurul din Italia, fapt care m-a făcut să mă îndepărtez de problemele mele. Însă, de asemenea, mi-a reamintit în respectivul context că, atunci când se produce un dezastru ca acesta, este posibil să se elibereze azbest în atmosferă. Azbestul este adesea sigur, atâta vreme cât este acoperit. De îndată ce iese la suprafață, apar și pericolele, așadar unul dintre mesaje trebuie să fie să ne concentrăm asupra zonelor de risc din Uniunea Europeană pentru a vedea unde ar trebui să evidențiem riscul și să îl monitorizăm pe viitor.

Spunând acestea, aș dori să le mulțumesc colegilor mei pentru prietenia, susținerea și mesajele dumnealor din ultimele săptămâni. Voi prețui foarte mult cei 10 ani petrecuți în acest Parlament și voi privi cu interes la modul în care următorul Parlament continuă proiectele pe care poate noi am putut să le începem.

(Aplauze)

Președintele. – Vă mulțumesc foarte mult, dle Bowis. Vă puteți odihni liniștit, fiind asigurat că mulți dintre noi își vor aminti mereu de dumneavoastră și vă vor fi recunoscători pentru efortul și implicarea dumneavoastră în Parlament.

Guido Sacconi, autor. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, acestea sunt întocmai și sentimentele mele. Aș dori, la rândul meu, să fac un comentariu personal.

Totuși, mai întâi de toate, trebuie să recunosc că răspunsul Comisiei la întrebările specifice pe care la punem în rezoluția noastră a fost pozitiv, în mare parte. Desigur, Parlamentului următor îi va reveni sarcina de a verifica și de a se asigura că angajamentele subliniate sunt îndeplinite, în intervalele de timp prevăzute.

Într-o notă personală, aș dori să afirm două lucruri. Mai întâi, adresez cele mai bune urări către dl Bowis, alături de care am lucrat mult timp. Poate că noi doi am putea forma un club al observatorilor din Parlamentul European, pentru urmărirea acestor probleme pentru care am muncit atât de mult împreună și am văzut rezultate frumoase, cred eu.

În al doilea rând, trebuie să spun, oarecum simbolic, că ultimul meu discurs din acest plen va fi pe marginea REACH și a aplicării sale, căruia i-am dedicat timp încă de la începutul acestui mandat parlamentar, când se părea că nu vom putea ajunge niciodată la finalul aceluia drum legislativ, ei bine, aceasta arată că sunt un om norocos, care a avut de asemenea șansa de a cunoaște oameni ca dumneavoastră și ca dl președinte; lucrând împreună, am ajuns la o înțelegere reală și am realizat ceea ce eu consider că sunt rezultate cu adevărat semnificative pentru cetățenii europeni.

Președintele. – Vă mulțumesc, dle Sacconi. Vă asigur că și nouă ne veți lipsi, în privința muncii și dedicării dumneavoastră. Permiteți-mi să vă urez noroc și fericire în eforturile dumneavoastră viitoare, care, sunt sigur, vor continua în același stil cu care ne-ați obișnuit deja.

Antonio Tajani, vicepreședintele Comisiei. – (IT) Dle președinte, onorabili membri, aș dori la rândul meu, înainte de finalizarea acestei dezbateri, să le mulțumesc dlui Sacconi și dlui Bowis și fac aceasta în calitate de fost coleg de clasă al dumnealor, după ce am lucrat eu însumi, atâția ani în cadrul acestui Parlament.

Aș dori să le mulțumesc pentru munca pe care au depus-o și pentru că au participat la diversele alianțe care au făcut cinstă Parlamentului nostru. Așadar, în calitate de deputat în Parlamentul European și, astăzi, în calitate de comisar și vicepreședinte al Comisiei, le mulțumesc pentru contribuția extrem de valoroasă pe care au adus-o la lucrările Parlamentului, arătând că pot exista – în ciuda celor spuse de unii jurnaliști în anumite momente – reprezentanți buni, care se alătură și slujesc instituțiile care reprezintă o jumătate de miliard de europeni. Așadar, pentru acest motiv, doream să le mulțumesc, în acest ultim discurs din actualul mandat parlamentar în calitate de comisar.

După cum spuneam, doream oricum să le mulțumesc domnului Sacconi, în calitate de membru al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, pentru că a adus în discuție această problemă cheie, cât și dlui Bowis, al cărui discurs și comentarii au arătat cât este de important acest subiect pentru toți cetățenii. Cred și sper că această dezbatere a reușit să risipească orice îndoieli și îngrijorări: Comisia va raporta în mod regulat Parlamentului cu privire la aplicarea regulamentului și, permiteți-mi să fiu clar, nu va face compromisuri cu privire la protecția lucrătorilor, la sănătate și la mediu.

În raport cu remarcile făcute de dna Ferreira și de dl Agnoletto, aş dori să evidenţiez, în numele Comisiei, că a fost consultată Confederaţia europeană a sindicatelor, iar lucrătorii din industria chimică au declarat îndeosebi că sunt în favoarea păstrării scutirii.

Aş dori de asemenea să evidenţiez faptul că nu este adevărat că nu există limite de timp, de vreme ce scutirea este revocată atunci când un produs alternativ devine disponibil. De asemenea, permiteţi-mi să vă reamintesc că Comisia va desfăşura o revizuire generală în 2011. Vă mulţumesc din nou pentru comentariile dumneavoastră şi pentru munca dificilă depusă cu privire la o chestiune atât de delicată cum este sănătatea lucrătorilor şi, aş spune, sănătatea tuturor cetăţenilor UE.

Preşedintele. – Pentru a încheia dezbateră, am primit o propunere de rezoluţie⁽¹⁾, în conformitate cu articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc astăzi la ora 12.

Declaraţii scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Richard Seeber (PPE-DE), în scris. – (DE) Trebuie să întâmpinăm fără rezerve reducerile suplimentare de azbest în Europa.

Deoarece efectele cancerigene ale fibrelor de azbest sunt cunoscute de zeci de ani, iar UE a introdus de asemenea o interdicţie privitoare la utilizarea acestei substanţe dăunătoare în noile produse în anul 2003, ultimele rămăşiţe ale utilizării azbestului ar trebui acum să dispară treptat din Europa.

Majoritatea statelor membre aleg deja metode alternative. Mai ales în domeniul instalaţiilor de electroliză, se pot utiliza adesea alte materiale, ca o alternativă la azbest.

În lumina unei conştientizări din ce în ce mai crescute din partea europenilor, a problemelor de sănătate şi a standardelor foarte înalte de protecţie a mediului şi a sănătăţii din Europa, este inacceptabil ca substanţele cancerigene să fie încă în circulaţie în Europa.

8. Norme comune de alocare a sloturilor orare pe aeroporturile comunitare (dezbateră)

Preşedintele. Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0274/2009) elaborat de dl Costa, în numele Comisiei pentru transport şi turism, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European şi al Consiliului de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 95/93 privind normele comune de alocare a sloturilor orare pe aeroporturile comunitare [COM(2009)0121 – C6-0097/2009 – 2009/0042(COD)].

Paolo Costa, raportor. – (IT) Dle preşedinte, dle Tajani, doamnelor şi domnilor, am plăcerea de a deschide această dezbateră cu o concluzie, să spun aşa, prin care recomand plenului, în acest moment, să adopte modificarea înaintată de mine şi de toţi reprezentanţii grupului din cadrul comisiei, pentru a încheia acest raport la prima lectură şi pentru a obţine astfel aprobarea regulamentului.

Facem acest lucru cu mult simţ de răspundere. Cred că vicepreşedintele Tajani va fi de acord că modul în care am încercat să răspundem unor nevoi şi dificultăţi obiective ale companiilor aeriene din acest moment – permiţându-le să îşi reţină sloturile orare chiar dacă nu le folosesc în timpul sezonului estival din acest an – reprezintă o măsură necesară, însă foarte dură, o măsură care trebuie rafinată.

Trebuie rafinată deoarece am văzut, în scurtul interval de timp care a fost permis discuţiilor, că există interese diferite, toate legitime de altfel, ale companiilor aeriene, că există companii care aşteaptă să le înlocuiască pe altele, în cazul în care primele nu au posibilitatea de a-şi respecta angajamentele, că există acum interese distincte între companiile aeriene şi aeroporturi, lucru care nu se întâmplă cu puţin timp în urmă şi, mai presus de toate, că există interese ale pasagerilor, în mod deosebit ale celor deserviţi de aeroporturi şi companii aeriene în regiunile cele mai îndepărtate, care ar fi supuşi unui risc mai mare dacă alegerea de a reţine sau de a elimina sloturile orare ar depinde numai de profitabilitatea acestora pentru companiile respective.

(1) Vă rugăm să consultaţi procesul-verbal.

Acestea sunt probleme pe care nu le-am putut aborda decât foarte rapid, însă pe care le-am supus discuției. În mod esențial, am simțit că trebuia să ne confruntăm cu problema de bază, aceea de a considera sloturile orare, așa cum se cuvine, ca fiind bunuri publice care pot fi alocate sau garantate operatorilor privați, cum ar fi companiile aeriene și aeroporturile, însă care nu pot fi transferate pe post de proprietate.

Aceasta este o temă foarte delicată, una pe care cred că va trebui să o mai reanalizăm. Trebuie să spun că motivul, sau compromisul potrivit, dacă vreți, care stă la baza adoptării rapide de către noi a propunerii în formele care vor fi prezentate aici, rezidă în a ne asigura că Comisia își va onora angajamentul de a reveni asupra acestui subiect într-o manieră mai completă și mai detaliată, pentru a combate odată pentru totdeauna o chestiune crucială nu numai pentru depășirea crizei actuale, ci și pentru finalizarea procesului de restructurare și liberalizare a pieței aeriene globale și pentru construirea unei piețe aeriene mai bune în interiorul Europei.

De aceea, combinând cerințele actuale cu nevoile pe termen mai lung, mă simt capabil să recomand ca acest raport să fie adoptat.

De asemenea, în cele 20 de secunde care mi-au rămas, dle Președinte, voi profita de atmosfera acestei ultime zi de școală pentru a le mulțumi colegilor mei de clasă și celor cu care am avut ocazia de a lucra în ultimii zece ani, de vreme ce acum am marea plăcere de a-mi încheia ultima zi la Strasbourg cu ultima, însă cu siguranță nu cea din urmă, contribuție a mea.

Președintele. – Vă mulțumesc, dle Costa, și felicitări pentru munca dumneavoastră de calitate. Numele dumneavoastră este legat de o serie de rapoarte importante și eforturile dumneavoastră au jucat un rol în istoria recentă a Parlamentului.

Antonio Tajani, vicepreședintele Comisiei. – (IT) Dle președinte, onorați membri, încă o dată, în calitate de fost membru al acestui plen, aș dori să îi mulțumesc Comisiei pentru transport și turism și președintelui său pentru munca lor productivă din timpul în care eram deputat european și pentru cooperarea pe care mi-au arătat-o din momentul în care am avut onoarea de a fi numit și confirmat în funcție de către Parlament, pe post de comisar european pentru transport. Acest parteneriat fructuos, doamnelor și domnilor, poate fi observat din nou și astăzi și de aceea trebuie să îi mulțumesc Parlamentului încă o dată, în special comisiei pentru transport, prezidată de dl Costa, pentru rapiditatea cu care s-au ocupat de propunerea Comisiei Europene privitoare la sloturile orare.

O serie de evenimente – criza economică, criza financiară, noul tip de virus al gripei A – agravează și mai mult situația din industria transporturilor aeriene, iar această situație demonstrează cât sunt de urgente și de indispensabile măsurile de suport, nu numai pentru companiile aeriene, ci de asemenea și pentru angajații acestora.

În lumina acestor lucruri, împărtășesc îngrijorarea dlui Costa. Propunerea Comisiei nu este o soluție definitivă. Este poate o propunere care a avut ca scop să facă față unei situații de urgență, însă care va trebui mai apoi să fie reexaminată în detaliu pentru a reproiecta întregul sistem; de fapt, la data de 15 aprilie, ca răspuns la îngrijorările și comentariile dlui Costa, l-am informat, în calitate de președinte al comisiei, că Directoratul General pentru energie și transport al Comisiei pregătește deja prezentarea unei propuneri, cât de curând, pentru revizuirea regulamentului.

Norma pentru utilizarea sloturilor a fost deja suspendată de două ori în trecut pentru a contracara crizele. Este un răspuns global la o criză globală, un răspuns care, în mod clar, nu afectează unul sau două state membre, ci afectează sistemul de transport aerian din întreaga Uniune Europeană și, în alte circumstanțe grave – atacurile de la 11 septembrie și criza SRAS (sindromul respirator acut sever) – s-au luat măsuri similare. Criza care a lovit în prezent industria transporturilor aeriene este probabil mai gravă decât acestea și, până în acest moment, nu avem indicii despre momentul în care vom începe să vedem îmbunătățiri.

Realitatea este că traficul este în declin continuu. Suspendarea regulii „folosește sau pierzi” pentru sezonul estival va aduce beneficii tuturor companiilor, europene sau de altă proveniență, fără nicio discriminare, după cum au indicat IATA și alte companii din afara spațiului european. Sunt sigur că această măsură, care va fi pentru o perioadă de timp limitată și care este o excepție – suspendarea va intra de fapt în vigoare începând cu data de 29 martie și până în data de 26 octombrie a anului curent, pentru a permite apoi sloturilor orare să fie reținute pentru perioada estivală a anului următor – va oferi un moment de respiro tuturor companiilor, permițându-le să facă față scăderii cererii.

Va preîntâmpina de asemenea situații paradoxale, cum ar fi cazul actual, în care companiile sunt forțate să efectueze zboruri fără pasageri pentru a nu își pierde sloturile, lucru pe care îl consider a fi complet inacceptabil,

nu numai dintr-o perspectivă ecologică, ci este un lucru dăunător și pentru resursele financiare ale companiilor aeriene – și știm că atunci când un sector se află în dificultate, același lucru se întâmplă și angajaților acesteia.

Sunt convins că această măsură este necesară și urgentă, de aceea nu pot să nu susțin compromisul la care au ajuns Parlamentul și Consiliul, care va da posibilitatea ca propunerea să fie adoptată imediat. Din acest motiv, aș dori să îi mulțumesc din nou președintelui comisiei pentru transport și întregului Parlament.

Georg Jarzembowski, în numele Grupului PPE-DE. – (DE) Dle președinte, dle Tajani, doamnelor și domnilor, Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europeni susține suspendarea unică a normei utilizării minime de 80% pentru drepturile de decolare și aterizare în aeroporturi, acordată companiilor aeriene pentru programul de zbor din vara lui 2010 și îi mulțumim raportorului, dl Costa, pentru tratarea rapidă și eficientă a acestui dosar.

Suspendarea oferă acum posibilitatea companiilor aeriene de a elimina zborurile în conformitate cu cererea în scădere, dincolo de limita planificată a utilizării minime, fără a-și pierde drepturile de decolare și aterizare pentru sezonul următor. După părerea mea, acest lucru este justificat o singură dată, pentru o singură perioadă, așa cum a precizat vicepreședintele, deoarece a existat un colaps imprevizibil al numărului pasagerilor, cauzat de criza financiară și economică internațională și deoarece companiile aeriene nu pot prevedea încă evoluția numărului pasagerilor în viitor. Suspendarea ajută de asemenea la protejarea mediului înconjurător, deoarece companiile aeriene ar putea să se simtă obligate să piloteze avioane pe jumătate goale numai pentru a-și păstra sloturile orare.

Dle președinte, dle vicepreședinte, inițial, Grupul PPE-DE a respins regulamentul propus tot de dumneavoastră, de a da posibilitatea Comisiei, fără o codecizie reală din partea Parlamentului, să solicite suspendarea regulii în mod simplu, prin procedura de comitologie. Credem că, dacă intenționați să faceți o astfel de propunere pentru planul de zbor din timpul iernii, Parlamentul va trebui să o examineze cu atenție, deoarece va trebui să luăm în calcul cu mai multă atenție interesele numeroaselor tipuri diferite de companii aeriene, precum și interesele aeroporturilor și pasagerilor. Spunem „da” unei suspendări unice, însă „nu” posibilității de prelungire fără implicarea Parlamentului.

Cu toată sinceritatea, cred că, în condițiile în care se pare că gripa porcînă nu este la fel de virulentă așa cum ne temeam la început, companiile aeriene vor trebui, în cele din urmă, să poată anticipa la ce număr de pasageri și legături să se aștepte în decursul anilor următori. Trebuie să ne așteptăm ca companiile aeriene să prezinte planuri realiste, astfel încât aeroporturile să aibă posibilitatea de a oferi sloturile orare nefolosite altor companii aeriene. Trebuie să fie în interesul nostru ca aeroporturile să poată să își folosească capacitățile în interesul clienților lor, pasagerii. Am un alt comentariu privitor la noua și fundamentală revizuire a directivei privind sloturile orare. Consider că sloturile aparțin publicului și nu aeroporturilor sau companiilor aeriene și, de aceea, trebuie să acordăm o atenție deosebită acestui aspect în viitor.

Dle președinte, doamnelor și domnilor, deoarece această dezbateră, această sesiune plenară și activitatea mea parlamentară se apropie de final, permiteți-mi să extind mulțumirile mele sincere și asupra colegilor mei din Comisia pentru transport și turism și din secretariatul Comisiei pentru transport și turism, precum și președintelui Comisiei pentru transport și turism și vicepreședintelui Comisiei, cât și întregii sale echipe din cadrul DG TREN. Am petrecut ultimii cinci ani muncind împreună în interesul cetățenilor Uniunii Europene. Vă voi ține pumnii pentru ca următorii cinci ani să vă aducă în continuare aceste lucruri. Comisia pentru transport și turism este o comisie importantă și vă mulțumesc pentru cooperarea excelentă.

Președintele. – Vă mulțumesc, dle Jarzembowski, și vă doresc mult noroc și fericire în anii ce vor veni și în eforturile dumneavoastră viitoare.

Brian Simpson, în numele Grupului PSE. – Dle președinte, aș dori să îi mulțumesc președintelui nostru, Paolo Costa, nu numai pentru că a elaborat acest raport, ci și pentru munca sa în calitate de președinte al comisiei din timpul ultimei perioade parlamentare. Îi suntem foarte îndatorați pentru munca sa.

Acest raport este un microcosmos al muncii dlui Paolo Costa, deoarece este un raport care arată în mod clar că este adesea nevoie de înțelepciunea lui Solomon, alături de abilitățile diplomatice ale Națiunilor Unite, pentru abordarea unor astfel de detalii tehnice precum „folosești sau pierzi” în cazul sloturilor orare. Președintele nostru a fost un foarte bun Solomon și un foarte bun diplomat al Națiunilor Unite în tot acest timp.

Însă, din nou, industria aviației civile și-a demonstrat capacitatea de a fi dezbinată cu privire la această problemă importantă, marile companii aeriene vociferând pentru a obține o suspendare, în timp ce companiile

aeriane low cost și aeroporturile nu solicită nicio suspendare. Ceea ce mă preocupă este faptul că marile companii aeriane, susținute de diferitele lor alianțe, nu vor fi mulțumite de o singură suspendare, ci vor mai cere și altele și, cunoscând influența nesănătoasă, nedemocratică pe care o exercită unele dintre ele asupra acestui Parlament și asupra parlamentelor naționale, cred că ziua de astăzi marchează un simplu început al unui proces și nu un sfârșit, din nefericire.

Grupul meu va susține compromisul propus de raportorul nostru și adoptat de Comisia pentru transport și turism, însă subliniez faptul că această suspendare, după cum menționează adesea colegul meu Georg Jarzembowski, clauza „folosești sau pierzi”, este unică pentru o singură perioadă și nu reprezintă o undă verde pentru suspendări ulterioare. Dacă Comisia simte că este nevoie de alte suspendări, atunci acestea trebuie să fie parte a unei reglementări revizuite, implicând în totalitate Parlamentul și respectând în întregime drepturile acestui Parlament. Este un „da” pentru dezbateri, este un „da” pentru cooperare, însă este un „nu” pentru comitologie.

Recunosc starea periculoasă cu care se confruntă industria aviatică și companiile aeriane, în special. De asemenea, înțeleg că sloturile nu se referă doar la decolare și la aterizare. Au devenit garanții de capital în înregistrările financiare ale companiilor aeriane, iar raportorul nostru are dreptate când declară că acest aspect trebuie să fie reanalizat în viitor.

Suspendarea clauzei „folosești sau pierzi” nu va afecta aeroportul Heathrow din Londra, nici pe cele din Frankfurt, Paris Charles de Gaulle sau din Amsterdam - Schiphol, ci va afecta aeroporturile regionale care deservește aceste centre, deoarece aceste rute vor fi suspendate de companiile aeriane. Ceea ce nu ar trebui să uite companiile aeriane este că mai există și alte părți interesate, în afară de ele, care vor fi afectate de această suspendare.

Deoarece situația economică nu este bună și deoarece recunoaștem nonsensul pilotării unor avioane goale, îl vom susține pe raportorul nostru cu această ocazie, însă sper că opoziția noastră la acest aspect a fost notată, ca referință ulterioară, nu numai în cadrul acestei Camere, ci și de către industria aviatică în ansamblul ei.

În fine, în calitate de coordonator socialist, le mulțumesc tuturor celor din echipa mea și, de asemenea, colegilor mei coordonatori din alte grupuri pentru munca excelentă și cooperarea pe care am împărtășit-o în timpul ultimilor cinci ani. Extind de asemenea aceste mulțumiri comisarului Tajani și a echipei sale pentru timpul în care s-a aflat în funcția de Comisar pentru transporturi.

Erminio Enzo Boso, în numele Grupului UEN. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, este prima dată când iau cuvântul în acest plen. Este, totuși, prima dată, deoarece sunt un membru nou și am văzut lucruri care nu îmi plac, și anume că dl Costa a luat o decizie alături de comisia sa și aflăm apoi că sunt în curs înțelegeri paralele. Pot fi chiar pe față, dar aceste decizii făcute totuși în afara comisiei...

Se spune că există democrație în Europa. Nu cred acest lucru, dle președinte. Democrația ar însemna transparență, însă a existat puțină transparență în ceea ce îl privește pe dl Costa, în ceea ce privește cetățenii din sectorul aviatic, oamenii, aeroporturile și lucrătorii.

Se presupune că vorbim despre liberalizare, însă de fapt ne confruntăm cu un monopol. Spun acest lucru din cauza plecărilor din aeroporturile Linate și Malpensa, care sunt monopolizate de Alitalia și Air France. Să luăm de exemplu Linate, care se află într-o perioadă grea, cu 160 000 de posturi în dificultate. Să lăsăm Linate să fie congestionat pentru a ține cont de aeroportul Frosinone, susținut de subsecretarul Letta? Atunci mă întreb dacă această lipsă de servicii este furnizată din cauză că Alitalia nu are avioane destule pentru a acoperi aceste servicii și aceste ore de lucru? Atunci, de ce nu le alocăm altor companii care pot furniza servicii?

Dl Costa a afirmat în mod corect că „Încercăm să facem tot ce ne stă în putință”. Sunt conștient că ar putea exista persoane care nu îl plac pe dl Costa – nu este cazul meu – însă nu trebuie, și nu îl vor trata cu o astfel de lipsă de respect.

Vedeți, dle președinte, în acest moment ne confruntăm... Iată, Linate are 126.000 pe lista de așteptare, în timp ce Alitalia-Air France nu doresc să facă aceste călătorii. Totuși, aeroporturile trebuie să supraviețuiască. Trebuie să reducă din costurile de zbor. De ce, de vreme ce vorbim despre dreptul public la sloturile orare de zbor, nu începem să învățăm cum să lucreze Alitalia, Air France și multe alte companii aeriane?

Așadar, în această privință, nu vreau să existe niciun oportunism electoral. Vedeți, dle președinte, aceste sisteme sunt cunoscute sub denumirea de „lobby”-uri în Europa, în timp ce în Italia noi le numim „entități economice”, „mafia”, „camorra” și „ndrangheta”.

Johannes Blokland, în numele Grupului IND/DEM. – (NL) Dle președinte, dle Tajani, dle Costa, aceasta va fi contribuția mea finală la o dezbatere din Parlamentul European, după o perioadă de cincisprezece ani. Pentru mine, aceasta reprezintă, așadar, o contribuție foarte specială și una pe care o fac într-o dezbatere specială, o dezbatere care are ca temă suspendarea timp de șase luni a regulamentului cu privire la așa-numitele „sloturi orare ale aeroporturilor”.

De-a lungul ultimilor ani, am încercat să promovez o politică verde în domeniul transporturilor, pentru a asigura viitorul sectorului transporturilor. Cred că, cu ocazia acestui raport, am reușit să facem acest lucru. Scăderea pragului de la 80% la 75% nu ne va rezolva problemele. Chiar dacă îl scădem, companiile aeriene nu vor lua încă în calcul posibilitatea de a pune capăt practicii de a zbura cu avioanele goale.

Din fericire, totuși, compromisul la care am ajuns oferă soluții care sunt, în primul rând, bune pentru mediul înconjurător, însă oferă și susținere pentru sectorul aviatic, care a fost grav afectat de criza economică. În acest dosar, cred că va trebui să conchidem că este ceva în neregulă cu legislația actuală privitoare la sloturile orare ale aeroporturilor. Atâta vreme cât aceste sloturi rămân într-atât de lucrative încât este rentabil să pilotezi avioane goale, legislația actuală nu va introduce nicio diferență.

Pentru acest motiv, sunt bucuros să constat că textul indică că orice suspendare suplimentară a sistemului sloturilor va garanta o schimbare completă a legislației. Desigur, vom avea nevoie atunci de două dosare diferite, astfel încât să se poată întreprinde rapid orice acțiune urgentă necesară și astfel încât să ne asigurăm că a existat destul timp pentru a se face o revizuire cuprinzătoare. Aș fi interesat să aud confirmarea din partea comisarului Tajani dacă se va lua sau nu în considerare această ultimă supoziție.

Dle președinte, acum aș dori să închei atât acest discurs, cât și munca mea din acest Parlament. A fost întotdeauna o plăcere să lucrez cu colegii mei din Comisia pentru transport și turism și aș dori să le mulțumesc tuturor colegilor mei membri pentru aceasta și, mai ales, președintelui Costa, pentru raportul său, pe care îl discutăm în momentul de față, cât și pentru disponibilitatea sa de a colabora în vederea ajungerii la un compromis rațional cu privire la sloturile din aeroporturi.

Președintele. – Vă mulțumesc, dle Blokland. Vă doresc, la rândul meu, mult noroc și fericire în ceea ce întreprindeți pe viitor în afara Parlamentului.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, mi se pare întru totul adecvat ca scutirea de la legea comunitară actuală să le permită companiilor aeriene să își rețină sloturile orare.

Se propune ca această scutire să soluționeze o criză care este evidentă pentru toată lumea și pe care am discutat-o de multe ori. Ar trebui să ne amintim de asemenea, că aceasta este o scutire care poate într-un anumit mod, și cred că acest lucru este pozitiv, să periclitizeze preluarea de către companiile din țările terțe care, spre deosebire de transportatorii comunitari, au adesea posibilitatea de a beneficia de ajutor din partea statului și de alte ajutoare și cred că și acest lucru trebuie luat în considerare.

În rest, simpatiile mele sunt în întregime sociale, iar susținerea mea pentru această inițiativă ar trebui văzută în această lumină. Sunt bucuros să spun că cei care, pe de altă parte, sunt liberaliști confirmați, trebuie să adopte, de această dată, o abordare complet opusă; cine știe, este posibil să își revizuiască atitudinea, lucru pe care aș fi foarte bucuros să îl constat.

Așadar, profit de această ocazie – acesta va fi ultimul meu discurs din această sesiune și este puțin probabil să mă mai întorc aici pentru următorul mandat parlamentar – pentru a le mulțumi tuturor, acelor membri care, fără nicio ezitare, mi-au permis să lucrez cu ei și care mi-au acordat astfel, fără nicio îndoială, o experiență incomparabilă, atât din punct de vedere personal, cât și politic.

Vă doresc toate cele bune și aș dori în special să le mulțumesc colegilor mei din Comisia pentru transport și turism, președintelui Costa, comisarului Tajani și tuturor membrilor din acest plen, și aș dori să închei cu un apel la mai multă transparență, pe care sper că o va oferi cu adevărat următorul Parlament, deoarece am votat pentru transparență cu privire la situația *stagiarilor*, a asistenților și a multor alți colegi de-ai noștri, dar din nefericire mai trebuie încă să se materializeze. Mai presus de toate, aș dori să subliniez că ar trebui să oferim mai multe în termeni de – închei acum, dle președinte – transparență, cu privire la munca pe care o înfăptuim aici, de vreme ce acoperirea din mass-media, mai ales în majoritatea presei din Italia, este demagogică și în întregime absurdă.

Listele de prezență ar trebui făcute publice, iar informațiile privitoare la lucrările fiecărui membru în parte ar trebui să fie publicate oficial de către Parlamentul European.

Președintele. – Vă mulțumesc, dle Romagnoli, și vă doresc mult succes în munca dumneavoastră viitoare.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Dle președinte, au fost spuse deja toate lucrurile importante care trebuiau să fie spuse cu privire la acest text important referitor la transportul aerian și la oamenii care depind de acesta, fie în calitate de angajați, fie de pasageri. Însă nu și de către mine. Așadar, am ales în mod deliberat să nu repet ceea ce s-a spus deja, însă aș dori să profit de ocazie pentru a preciza ceva despre criză.

Dle Tajani, ați indicat faptul că aceasta nu a fost prima și, din nefericire, nu va fi nici ultima criză din industria aviatică cu care noi, precum și industria aviatică, va trebui să ne confruntăm. Este normal că reacționăm repede în astfel de situații critice și încercăm să găsim soluții rezonabile. Am reușit să facem aceasta. Însă nu ar trebui să ascundem faptul că criza a fost folosită uneori, încă mai este folosită și va fi folosită ca pretext pentru a organiza regulamente care nu servesc industria aviatică sau oamenii, ci interesele specifice.

În cadrul directivei privind refuzul la îmbarcare, cu formularea sa oarecum imprecisă cu privire la problema „circumstanțelor extraordinare”, am acordat companiilor aeriene posibilitatea de a interpreta această noțiune în mod vast. Este exact ceea ce fac – pe cheltuiala pasagerilor. În această directivă, am neglijat impunerea de amenzi pentru întârzieri. Mai ales în ultimele săptămâni și luni, companiile aeriene au exploatat faptul că nu trebuie să plătească pentru întârzieri, ci trebuie doar să le garanteze pasagerilor drepturi minime – din nou, pe cheltuiala pasagerilor. Nu ar trebui să facem aceeași greșeală din nou.

De aceea, solicit ca, în următorul mandat parlamentar, dumneavoastră, sau cei care vor prelua acest dosar, să înainteze o propunere pentru schimbarea acestui text juridic.

Din altă perspectivă, aceasta este și pentru mine ultima zi de școală din acest plen, la fel ca pentru mulți colegi membri. În prima zi de școală, se primește de obicei un ghiozdan. Poate că în ultima zi aici vom avea pungă cu dulciuri. Dle Tajani, doresc să cer o „bombonică”. Vă rog să soluționați nonsensul pe care l-am creat în acel moment cu regulamentul privind lichidele și verificările de securitate din aeroporturi, cât de curând posibil. Acest regulament nu a fost în folosul nimănui și nu a protejat pe nimeni. Nu a cauzat decât furie. Doar pentru că nimeni nu este destul de curajos și de hotărât pentru a le spune oamenilor aceasta și pentru a realiza abrogarea, încă mai suferim din cauza acestui regulament îngrozitor. Vă rog să umpleți ghiozdanul și să eliminați acest nonsens.

Vă mulțumesc cu sinceritate tuturor celor cu care am avut privilegiul de a lucra în ultimii ani.

Președintele. – Vă mulțumesc, dle Rack. Vă asigur că plenul vă va simți lipsa și vă dorim toate cele bune în viitor.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Dle președinte, l-am ascultat acum câteva momente pe dl Boso și nu subestimez faptul că există cazuri speciale, mai ales în Italia, în care ar fi preferabil în prezent să vedem cum se deschid sloturile orare. Totuși, cred că trebuie să ne păstrăm sângele rece și să recunoaștem că criza afectează sectorul aviatic mai rapid și mai profund ca oricând. Este fără îndoială unul dintre primele sectoare care au fost afectate de reducerile bugetare – bugetele corporatiste, în termeni de călători în scopuri de afaceri și bugetele familiale, în termeni de persoane care pleacă vara în vacanță. Cealaltă opțiune ar fi fost să deschidem în totalitate sloturile, ceea ce ar fi avut ca rezultat, după toate probabilitățile, un scenariu în care companiile aeriene cele mai puternice își întorc înapoi avioanele goale care folosesc cele mai bune sloturi, își abandonează cele mai profitabile sloturi de planificare spațială și în care companiile aeriene low cost, care au un model economic diferit, profită de acesta pentru a vinde câteva sloturi.

Pe scurt, aceasta ar fi fost o redistribuire a rolurilor în cele mai rele circumstanțe. Nu ar fi avut nimic în comun cu economia reală, cu o piață funcțională; mai degrabă, ar fi jucat un rol în dumpingul social sau în apărarea pozițiilor dobândite, în cazul celor mai puternice companii aeriene. De aceea, cred că acest moratoriu este soluția cea mai puțin rea, cu condiția să fie numai temporară, ca evenimentele și impactul crizei să fie monitorizate îndeaproape, ca progresele să fie prezentate în fața Parlamentului și să deschidem piața sloturilor în timp ce ne dedicăm timpul și în vederea efectuării unei schimbări de politică și a consolidării unei noi politici în Uniunea Europeană.

Acesta este discursul meu final în fața acestui plen. Este un privilegiu deosebit, după 10 ani de lucru în aceeași comisie, să iau cuvântul la ceea ce este practic sfârșitul mandatului parlamentar, într-una dintre ultimele dezbateri, și să fac acest lucru alături de prieteni. Aș dori să spun că a fost o plăcere pentru mine să lucrez cu personalități așa de puternice și de strălucite; nu voi uita această experiență. Această comisie este una de elită,

cred că trebuie să precizez acest lucru. A făcut o muncă remarcabilă; este o onoare acordată muncii Parlamentului și a Parlamentului European. Aș dori să le mulțumesc tuturor colegilor mei, din toate grupurile politice. Nu cred că mă voi mai bucura vreodată de o altă experiență la fel de bogată, onestă, sinceră și profund politică, precum aceasta.

Aș dori de asemenea să îi spun dlui Tajani că îl felicit pentru că a acceptat un mandat și un portofoliu atât de dificile, precum cel al transporturilor, în timpul acestei legislaturi, și aceasta deoarece răbdarea și timpul sunt factorii care fac ca o persoană să fie competentă aici, așadar merită să îi fie realocat acest portofoliu în timpul următorului mandat al Comisiei. Doamnelor și domnilor, vă mulțumesc pentru tot.

Președintele. – Vă mulțumesc, dle Savary. Unul dintre lucrurile pe care le-ați spus despre Comisie demonstrează perfect calitățile dumneavoastră și efortul pe care l-ați depus în munca dumneavoastră din cadrul Parlamentului. Sunt sigur că în viitor veți beneficia de experiențe la fel de bogate.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Dle președinte, iau cuvântul imediat după dl Rack și dl Savary și aș dori să le mulțumesc amândurora pentru munca lor din cadrul Parlamentului European. Nu știu dacă acesta va fi ultimul meu discurs aici. Depinde de alegerile care vor urma.

Doamnelor și domnilor, astăzi discutăm ceva interesant, deoarece arată confruntarea dintre interesele absolut fundamentale ale companiilor aeriene și interesele consumatorilor și pasagerilor. Într-un moment de criză, companiile aeriene se salvează solicitând ca aceste limite, așa cum am spus aici, să fie prelungite și anul viitor. Dacă ajutăm companiile aeriene în această privință, și cred că acest lucru ar fi rezonabil, nu trebuie să facem acest lucru pe cheltuiala pasagerilor. Este o situație foarte periculoasă aceea în care companiile aeriene tratează într-adevăr această problemă ca pe un pretext și anulează zborurile fără teamă de urmări.

Alături de dl Rack, cred că ar trebui să ridicăm restricțiile privitoare la grupurile de pasageri, deoarece situația devine din ce în ce mai suprarrealistă și este foarte iritantă. Aș dori să profit de ocazie pentru a-l felicita pe comisarul Tajani pentru munca sa excelentă.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). – Dle președinte, după ce am auzit de la un număr de vorbitori că nu vor mai fi alături de noi după următoarele alegeri, sper că electoratul britanic îmi va da posibilitatea de a mă întoarce aici pentru un alt mandat. Aceasta este ultima dată când voi vorbi în această funcție, în Cameră: voi fi relocalat în timpul schimbărilor. Aș dori să îl felicit în mod special pe dl Jarzembowski pentru munca pe care a depus-o în numele nostru, al tuturor celor din comisie, și să îi mulțumesc dlui Tajani, cât și dlui Costa, pentru că ne-au prezentat această problemă.

Dezbaterea suspendării regulii 80/20 este foarte importantă, însă aceasta nu poate fi decât o măsură pe termen scurt și nu trebuie să i se permită să devină parte a politicii aviatice pe termen lung. Aspectele pozitive sunt evidente: ajutarea transportatorilor, mai ales a companiilor naționale de transport aerian, să treacă de declinul economic din momentul de față; de asemenea, interzicerea zborurilor efectuate cu avioane goale pentru îndeplinirea obligațiilor privind sloturile orare este bună pentru mediul înconjurător. Însă soluția nu rezidă în acest lucru și nu trebuie să devină permanentă.

Problemele curente sunt legate de prăbușirea financiară actuală, însă ar fi greșit să se pretindă că criza din sectorul aviatic derivă numai din acest lucru. Sănătatea unora dintre companiile naționale de transport aerian a fost precară timp de un anumit număr de ani și acestea trebuie să ia în calcul cu grijă modelele de afaceri în viitor. Trebuie să fie entități economice viabile, nu organizații cu privilegii speciale, iar pentru mine sau pentru colegii mei, recurgerea la măsuri protecționiste nu este în general acceptabilă.

Desigur, vom susține Comisia în această privință. Însă nu susțin utilizarea unei proceduri simplificate în viitor și cred că ar fi o idee bună să organizăm o audiere cu privire la Directiva privind alocarea sloturilor, poate în toamnă sau în iarnă, când ne vom întoarce. Trebuie să găsim măsuri pentru a stabili stimulente bazate pe piață pentru companiile aeriene și aeroporturi. În momentele de dificultate, eficiența și inovația trebuie răsplătite – sunt un susținător al aeroporturilor regionale mai ales.

În final, haideți să menționăm doar starea precară a piloților: suspendarea clauzei „folosești sau pierzi” poate face ca unii piloți să își piardă slujba. Vorbesc în calitate de pilot: aș dori să rog Comisia să explice de ce asociațiile de piloți nu au fost consultate în această privință, și ar putea confirma că îngrijorările piloților și ale altor oameni care activează în această industrie vor fi luate în totalitate în calcul?

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Dle președinte, dle Tajani, doamnelor și domnilor, Comisia Europeană a adoptat, în regim de urgență, o propunere de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 95/93 privind normele comune de alocare a sloturilor orare pe aeroporturile comunitare. Scopul principal al acestei

propuneri este suspendarea normei 80/20 sau, cu alte cuvinte, să împiedice scoaterea la licitație a sloturilor achiziționate anterior, în cazul în care nu au fost utilizate. Nu se intenționează ca acesta să fie un principiu *ad eternum*, nici un drept de proprietate – după cum tocmai a spus președintele comisiei, dl Costa – ci o măsură temporară.

Această suspendare se bazează pe conștientizarea faptului că criza economică a dus la un declin generalizat în traficul aerian de pasageri și de marfă, cu un impact substanțial asupra transportatorilor naționali și a altor sectoare economice, făcând ca această perioadă să fie nesigură din punctul de vedere al locurilor de muncă. Ca rezultat, avem datoria de a nu forța companiile aeriene să opereze zboruri la costuri semnificative din punct de vedere economic și ecologic pentru a-și păstra sloturile. De aceea susțin suspendarea normei 80/20.

Acestea fiind spuse, trebuie să profit de această ocazie pentru a întreba dacă această abordare va fi suficientă pentru a răspunde în mod eficient la criza globală care afectează acest sector sau dacă, după cum cred, Comisia va stabili și va propune un program de susținere pentru acest sector, astfel încât să fie stabil și să aibă posibilitatea de a se dezvolta după criză.

Ar trebui să ne amintim că multe companii aeriene, după cum este și cazul companiei naționale de transport aerian din țara mea, după ce au depășit anterior crize economice și după ce s-au consolidat din punct de vedere financiar, acum se găsesc într-o situație de criză care va fi dificil de depășit, o criză care nu a fost cauzată de ele și de pe urma căreia suferă.

Dle Președinte, doamnelor și domnilor, acesta este ultimul meu discurs din acest mandat legislativ și ar putea fi și ultimul pe ansamblu, în funcție de ceea ce vor decide alegătorii. De aceea, nu aș putea să nu profit de această ocazie pentru a-mi exprima recunoștința pentru susținerea și cooperarea pe care le-am primit mereu de la colegii mei membri în modesta mea contribuție la construirea unui proiect european și a unui răspuns către cetățeni.

De aceea, doresc să vă adresez mulțumirile și recunoștința mea, în acest plen, dumneavoastră, dle președinte, vicepreședintelui Tajani și tuturor colegilor din grupul meu. Trebuie mai ales să îi menționez pe aceia care au vorbit astăzi, aici – dl Simpson și dl Savary – și de asemenea pe acei membri care fac parte din alte grupuri, cum ar fi președintele comisiei noastre, dl Costa, cu care am avut plăcerea de a lucra pe marginea câtorva rapoarte și de asemenea dlui Jarzembowski, pe care nu îl pot trece cu vederea. Dumnealui și-a condus grupul în această zonă a transportului și a fost mereu foarte cooperant, respingându-mi adesea ideile, însă spunându-mi că le-a înțeles, dând întotdeauna dovadă de multă eleganță și de un simț deosebit al democrației.

Cel puțin aceasta este ceea ce voi lua cu mine acasă, pentru a lucra pentru ceea ce trebuie să fie o democrație bună: democrația respectului pentru pluralism și pentru urmărirea scopurilor noastre comune.

Președintele. – Vă mulțumesc, dle Fernandes. Să sperăm că electoratul portughez apreciază capacitatea dumneavoastră de conducere la fel de mult ca și noi și că, într-adevăr, veți fi reales în funcție.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - Alocarea sloturilor este o problemă direct legată de insuficiența capacităților aeroportuare, în special în aeroporturile mari. Criza economică și scăderea relativă a traficului determinată de aceasta nu face decât să amâne, pe termen scurt, adevărata problemă, respectiv dificultățile create de saturarea marilor noduri aeroportuare, precum și de potențiala saturare a aeroporturilor mici.

Avem datoria să găsim soluții la problemele ivite pe moment, însă nu trebuie să pierdem din vedere rezolvarea problemelor de perspectivă. Parlamentul a solicitat Comisiei Europene un *master plan* coerent pentru creșterea capacităților aeroportuare. Un număr de aeroporturi europene au astfel de planuri, însă coordonarea lor la nivel european, în contextul cerului unic recent aprobat, este imperios necesară. Sunt convins că, prin crearea Observatorului European în noiembrie anul trecut, acest deziderat se va realiza în viitorul apropiat. Acest plan este esențial pentru dezvoltarea durabilă a sectorului transporturilor aeriene, sector vital pentru economia europeană.

Problema sloturilor nu este doar o problemă europeană. Traficul de pe aeroporturile europene nu provine numai din Europa. Din acest motiv, chestiunea sloturilor trebuie să își găsească o rezolvare și la nivel internațional, cu sprijinul IATA, Eurocontrol și al tuturor actorilor interesați din acest domeniu. De aceea, consider că recomandarea adresată astăzi Comisiei de către Parlament, de a reanaliza, în viitorul apropiat, impactul crizei asupra traficului aerian și a de a revizui, în acest context, Directiva 95/93, reprezintă cea mai potrivită formulă pe care o putem propune în acest moment incert.

Fără o analiză atentă, riscăm să prejudiciem în mod nepermis atât principiul concurenței, fundamental pentru economie, cât și companiile aviatice emergente, a căror dezvoltare depinde încă, din păcate, de regula „utilizezi sau pierzi”. Cei care ar pierde sunt, în primul rând, pasagerii, și acest lucru nu trebuie să se întâmple.

Nina Škottová (PPE-DE). – (CS) Dle președinte, doamnelor și domnilor, după cum am putut deja auzi aici, transportul aerian este afectat de diferite situații critice, incluzând SRAS și gripa mexicană. În același timp, s-a înregistrat o scădere dramatică a numărului pasagerilor. Aș dori să menționez unul dintre factorii care pot juca un rol în scăderea numărului pasagerilor, și anume calitatea și capacitatea serviciilor din aeroporturi și mai ales verificările de securitate. Trebuie să spun că nu sunt numai nedemne – de exemplu, scoaterea pantofilor și mersul desculț prin dispozitivul de securitate – ci, de asemenea, în termeni de igienă, reprezintă o răspundere și un pericol pentru sănătate. Nu aș fi surprinsă dacă numărul pasagerilor ar fi scăzut din cauza fricii de infectare – temeri pe care mijloacele de informare le încurajează la momentul de față. Așadar, aș dori ca Uniunea Europeană să aibă un control mai bun asupra igienei sau verificărilor de siguranță din aeroporturi, astfel încât să îmbunătățească starea de bine, siguranța și confortul pasagerilor. De vreme ce aceasta este ultima dată când iau cuvântul în fața acestui plen, vă mulțumesc tuturor pentru cooperare și vă doresc numai succese pe viitor.

Președintele. – Și eu vă doresc fericire în viitor, dnă Škottová.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Aș dori să spun că situația curentă este marcată, mai presus de toate, de discrepanța între capacitățile tehnice care se îmbunătățesc constant și măsurile de securitate care le fac viața dificilă pasagerilor aeroporturilor și personalului din acestea. Cred că este în interesul nostru, mai ales în situația de criză economică care se face simțită acum pe glob – și probabil că toamna va aduce un alt val al acestei crize, un alt atac de insecuritate financiară – să facem tot ceea ce putem pentru a ne asigura că acest sector depășește criza și se extinde. Părerea mea este că aceia care au resurse și nu le utilizează sunt menși să intre în declin. Aș dori ca Uniunea Europeană să evite o astfel de situație și aș dori să ne aflăm în linia întâi a progresului în ceea ce privește sectorul transporturilor.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. – (IT) Dle președinte, aș dori să vă mulțumesc dumneavoastră și tuturor acelor membri care au luat parte la această dezbatere cu privire la o măsură temporară – și aș dori să subliniez această natură temporară – în domeniul transportului aerian. Un lucru foarte important, aș dori, la rândul meu, să le mulțumesc tuturor celor care părăsesc Parlamentul pentru munca pe care au depus-o.

vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Aș dori de asemenea să îi mulțumesc dlui Savary, care nu se mai află în această Cameră. Îi împărtășesc părerea; de aceea, sper să lucrez din nou cu domnia sa în anii ce vor urma, chiar dacă nu mai este deputat european.

vicepreședinte al Comisiei. – (IT) Le mulțumesc cu sinceritate acelor membri care părăsesc plenul pentru ajutorul pe care l-au acordat Comisiei, pentru comentariile lor inteligente și, de asemenea, pentru criticile înaintate. Parlamentul ar trebui să își îndeplinească rolul și nimeni nu este mai convins de aceasta decât mine, deoarece cred că, fără contribuția puternică din partea Parlamentului, instituțiile europene ar fi incomplete și incapabile să ofere protecția optimă pentru interesele cetățenilor.

Din acest motiv, aș dori să îl reasigur pe dl Jarzembowski, care mi-a pus o întrebare referitoare la procedura de comitologie: compromisul, care are susținerea deplină a Comisiei, prevede folosirea procedurii de codecizie cu privire la posibila reînnoire pentru sezonul de iarnă. Acest lucru este pur ipotetic deoarece, subliniez, măsura este temporară și se aplică numai pentru șase luni. Totuși, orice propunere viitoare de reînnoire trebuie să fie întotdeauna precedată de o evaluare a impactului, luându-se în calcul efectele asupra consumatorilor și a concurenței. Aceasta va fi de asemenea parte dintr-o revizuire generală a regulamentului privind sloturile orare, față de care mi-am asumat un angajament în fața Consiliului, la solicitarea ministrului britanic al transporturilor, după cum am confirmat de multe ori în acest plen.

Totuși, criza a necesitat această intervenție urgentă. Într-adevăr, datele furnizate de Asociația europeană a aeroporturilor ne indică faptul că 80% din aeroporturile europene au fost martore la o reducere a traficului, în ianuarie, cu procente între 8% și 10% cu privire la pasageri și între 25% și 30% cu privire la marfă. Prin urmare, este o situație dificilă. Și eu împărtășesc speranța și dorința exprimată de anumiți membri că gripa actuală se va dovedi mai puțin gravă decât s-a crezut inițial. Totuși, nu putem ascunde faptul că propunerea de suspendare a zborurilor din întreaga Uniune Europeană către o țară sau zonă unde s-a manifestat inițial epidemia a fost pe agenda întâlnirii de săptămâna trecută a Consiliului miniștrilor de transport, precum și pe cea a Consiliului miniștrilor sănătății. Ar putea așadar să existe repercusiuni, însă nu s-a luat nicio decizie, de vreme ce situația nu a fost considerată destul de gravă. Totuși, este clar că există o dezbatere în acest sector;

unele echipaje au decis să nu zboare în zone cu cazuri raportate de gripă, ceea ce a cauzat o scădere suplimentară a numărului pasagerilor avioanelor.

Cred că, în ceea ce privește drepturile pasagerilor – de vreme ce reprezintă un subiect evidențiat de mulți membri cu influență – chestiunea principală este să menținem legăturile și frecvența în beneficiul direct al cetățenilor și abia apoi să depășim criza. Stabilitatea și sustenabilitatea financiară a companiilor noastre aeriene reprezintă parametri cheie pentru protejarea avantajelor pieței interne și, mulțumită pieței interne, pasagerii au acces la o varietate de legături, rute și prețuri fără precedent în Europa. Doresc ca pasagerii să aibă posibilitatea de a continua să se bucure de această posibilitate de a alege. În ceea ce privește reglementările în materie de supraveghere, trebuie să consolidăm monitorizarea și punerea în aplicare a Regulamentului 261. În acest scop, Comisia va publica – permiteți-mi să îi adresez aceasta dlui Rack – o comunicare privind aplicarea regulamentului în a doua jumătate a anului 2009. Pe baza acestei evaluări, vom trage concluziile privitoare la viitor.

În privința lichidelor, după cum știți, am publicat deja fosta anexă secretă din spatele acestei măsuri și mulțumită utilizării unor tehnologii noi și mai eficiente din punctul de vedere al siguranței, sperăm să avem posibilitatea de a revizui situația înainte de 2010. Am fost foarte sceptic în privința aspectului lichidelor când eram deputat european, rămân astfel în continuare și astăzi și lucrez în mod special pentru a atinge acest obiectiv. În ceea ce privește îngrijorările exprimate de alți membri cu privire la anumite aeroporturi care ar putea întâmpina probleme ca urmare a acestei măsuri – mă refer mai ales la un aeroport european care este parte a unui dintre proiectele prioritare ale UE, aeroportul Malpensa – pot oferi unele informații cu privire la companiile aeriene, altele decât Alitalia-Air France. Permiteți-mi să vă citesc câteva statistici: în aeroportul Malpensa, o companie aeriană germană, Lufthansa, a avut 8 741 de sloturi orare în 2008, iar la data de 24 martie 2009 a avut 19 520, ceea ce înseamnă o creștere a capacității cu mai mult de 100%. De asemenea, la Malpensa, o companie aeriană low cost, easyJet, a deținut 15 534 de sloturi în 2008, iar la data de 24 martie 2009, a avut 22 936, o creștere semnificativă, reprezentând o majorare cu 47% a capacității. Este un fapt bine cunoscut că noua companie aeriană Lufthansa Italia are planuri, așa cum putem citi pe site-ul internet al respectivei companii aeriene, aceste informații fiind așadar de domeniul public, de a-și extinde rețeaua cu noi zboruri de la Milano la Roma și către orașele Napoli și Bari, precum și către alte orașe europene – Barcelona, Bruxelles, București, Budapesta, Lisabona, Madrid și Paris. Pot spune atunci cu siguranță deplină că această măsură nu va cauza niciun rău – și spun aceasta în calitate de comisar european pentru transport – unui aeroport și centru european precum Malpensa, care este inclus în proiectele prioritare ale Uniunii Europene.

Aș dori să închei mulțumindu-i din nou Parlamentului pentru această dezbatere, confirmând cele afirmate în discursul meu de mai devreme, ca răspuns la cele spuse de domnii Jarzembowski, Simpson și Blokland, cu privire la angajamentul pe care mi-l asum astăzi, în calitate de comisar pentru transport – și sper să am posibilitatea să fac din nou acest lucru ca viitor comisar pentru transport – cu privire la procedura de codecizie în problemele privitoare la sloturi. Unele dintre ideile înaintate, cum ar fi cele incluse de raportor în modificările sale inițiale, merită să fie studiate îndeaproape în contextul viitoarei revizuirii a regulamentului privind alocarea sloturilor și – repet – personalul Comisiei, căruia îi mulțumesc din nou pentru contribuția valoroasă pe care a adus-o în aceste săptămâni de muncă dificilă, are intenția de a face aceasta și se află într-adevăr în procesul de elaborare al noului text. În același timp, după cum s-a stipulat în modificarea pe care o dezbatem astăzi, Comisia va veghea cu grijă pentru a analiza cum evoluează criza din sectorul aviatic și va propune măsuri pentru combaterea acesteia, așa cum va fi necesar și adecvat, acordând o importanță majoră protejării drepturilor pasagerilor. Voi face acest lucru nu numai în domeniul transportului aerian, ci de asemenea și în transportul maritim, feroviar, cu autobuzul și autocarul. Acesta este un angajament pe care ni l-am asumat: există măsuri legislative care sunt discutate în momentul de față. Sper că următorul mandat parlamentar va putea duce la bun sfârșit aceste măsuri, deoarece principalul nostru obiectiv rămâne totuși îndeplinirea nevoilor oamenilor care aleg acest Parlament și care, prin consensul acestui Parlament, se bazează pe Comisia Europeană, pe executivul comunitar.

Dle președinte, vă mulțumesc și dumneavoastră, dle Costa, precum și tuturor acelor membri care au luat parte la această dezbatere, pentru cooperarea lor productivă. Angajamentul pe care mi-l asum este de a continua să lucrez cu membrii acestui plen și cu Comisia pentru transport și turism pentru a mă asigura că instituția democratică care îi reprezintă pe cetățenii europeni poate juca un rol din ce în ce mai influent. Sper că, odată cu Tratatul de la Lisabona, următorul Parlament va putea să facă astfel încât vocea poporului european să fie auzită mai bine.

Paolo Costa, raportor. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, cred că trebuie pur și simplu să evidențiem trei concepte. Mai întâi de toate, cu privire la chestiunea în discuție, am ajuns la un compromis, iar un compromis trebuie respectat. Știm că este un compromis la care au ajuns instituțiile care își respectă

promisiunile. Este o măsură temporară și nu va mai exista o a doua; dacă există o a doua măsură, aceasta trebuie să fie în cadrul unei analize și a unei propuneri mai complete privind sloturile.

Încă două sugestii, pe care sper că le veți considera utile: prima este să urmărim îndeaproape efectele acestei suspendări de vreme ce, în mod cert, va duce la o reducere a sloturilor și aceasta înseamnă că unele sloturi și, în consecință, unele companii aeriene, nu vor fi utilizate. Alegerea lucrurilor care trebuie făcute și care nu, va reveni companiilor individuale. În viitor, cred că ar fi mai bine să considerăm că, dacă trebuie să reducem din nou această activitate, atunci ar trebui să existe un control public asupra acelei alegeri, mai degrabă decât să o lăsăm la latitudinea criteriului de profitabilitate al întreprinderilor individuale.

Sugestia finală este că, indiferent de existența sau nu a crizei, subiectul sloturilor trebuie să fie abordat cum se cuvine, pentru binele său. Restabilirea noțiunii de sloturi în sfera conceptului de bunuri publice a căror utilizare poate fi autorizată, însă nu poate deveni proprietatea companiilor este o chestiune fundamentală, deși trebuie să fie abordată cu mare grijă, astfel încât să nu se transforme imediat într-un instrument care amenință viabilitatea multor companii aeriene de care depindem cu toții. Vă mulțumesc tuturor, din nou, pentru cooperare.

Președintele. – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc astăzi la ora 12.

Aceasta este și ultima mea dezbatere în calitate de președinte în cadrul acestui mandat parlamentar și aș dori să vă mulțumesc tuturor. Această dezbatere a fost oarecum ciudată, din cauză că trebuie să le spun la revedere și noroc atât de multor colegi. Orice s-ar întâmpla, consider cred că va fi nevoie de multă muncă și timp până ce noii sosiți să ajungă la standardele celor care ne părăsesc acum.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Christine De Veyrac (PPE-DE), în scris. – (FR) Sunt încântată că s-a ajuns la o înțelegere cu privire la acest text care să permită înghețarea problemei sloturilor de zbor în timpul sezonului estival.

A trebuit să acționăm în mod rapid și eficient, confrunțați fiind cu o criză majoră care lovește sectorul transportului aerian.

Este deja a treia oară când, ca urmare a unei reduceri semnificative a traficului aerian, Uniunea a trebuit să utilizeze acest mecanism automat de reînnoire a sloturilor.

După cum am descoperit recent, norma privind obligația de a umple 80% din sloturi, deși necesară pentru echilibrul sectorului, este uneori departe de realitatea de pe piață.

Faptul că există avioane care decolează fără pasageri la bord nu are niciun sens dintr-o perspectivă ecologică sau economică.

Pe viitor, vom avea posibilitatea de a reflecta la modalități de relaxare a acestei norme, în timp ce vom lua în calcul situația aeroporturilor.

De asemenea, sunt mulțumită să observ că acest compromis negociat între Parlament și Consiliu necesită efectuarea unei evaluări de impact cuprinzătoare, dacă este reînnoită înghețarea sloturilor.

Textul pe marginea căruia votăm reprezintă o măsură de urgență, însă, dacă situația ar continua, ar trebui să analizăm nu numai situația companiilor aeriene, ci și a consumatorilor și a aeroporturilor.

(Ședința a fost suspendată la ora 11.23 în timpul votării și reluată la ora 12.00)

PREZIDEAZĂ: DL ONESTA

Vicepreședinte

Președintele. – Urmează să începem o votare mai degrabă specială, deoarece, pentru toți cei care, la fel ca mine, urmează să părăsească Parlamentul, cred că acest moment final petrecut împreună va fi oarecum emoționant. Voi profita de timpul rămas de la unii dintre colegii noștri deputați care au întârziat și care acum se așează, pentru a aduce un omagiu serviciilor Parlamentului, care s-au asigurat ca Turnul Babel al activității noastre să nu se prăbușească niciodată.

(Aplauze puternice)

Îi mulțumesc și Birgittei Stensballe și tuturor celor din echipa sa; aprozilor, care se asigură că documentele ajung întotdeauna în locul potrivit, la momentul potrivit; tehnicienilor; secretarilor; și traducătorilor. Mulțumesc, bineînțeles, interpreților, cărora le prezint scuzele mele cele mai umile. Ca președinte, sunt conștient de stresul pe care vi l-am provocat prin derularea foarte rapidă a subiectelor.

(Aplauze)

Știu că, în secret, sperați ca recordul meu de 900 de amendamente votate în decurs de o oră să nu fie doborât niciodată!

Pentru a încheia, vă voi dezvălui un mic secret, în timp ce ultimii câțiva deputați se așează. Probabil că vă întrebați cum ne clasificăm amendamentele: este amendamentul X, scris în limba letonă, mai apropiat de textul original în limba portugheză decât amendamentul Y, scris în limba slovenă? Cine este responsabil pentru această clasificare? Ei bine, răspunsul se află alături de mine. Acest domn are formidabila sarcină de a realiza această clasificare semantică. De ce i-o încredințăm lui? Pur și simplu deoarece Paul Dunstan vorbește 27 de limbi.

(Aplauze)

Cred că putem fi mândri cu toții de calitatea și devotamentul personalului nostru.

Gary Titley (PSE). – Dle președinte, iau cuvântul în conformitate cu articolul 145 pentru a face o declarație personală.

Ieri, în cursul dezbaterii cu Președintele Pöttering, dl Farage – în timpul prediciei pe care a oferit-o Parlamentului – m-a acuzat că l-aș fi numit „reacționar”. Trebuie să comunic Parlamentului că acest lucru este pe deplin adevărat – este un reacționar!

(Râsete)

Aceasta nu este nimic față de comentariile pe care le-am primit prin email din partea membrilor partidului din care face parte. Am fost descris de către membrii Partidului Independenței din Marea Britanie (UKIP) drept un „pedofil” și un „răuvoitor gras”. Într-adevăr, când am avut o bombă în birou, membrii UKIP mi-au scris, iar dl Farage a dat publicității un comunicat de presă, comunicând, în esență, faptul că era ceea ce meritam. Recent, am primit emailuri de la UKIP prin care mi se comunica faptul că moștenitorul coroanei regale britanice este binecunoscut sub numele de „urechi mari”. Acest lucru vă spune tot ceea ce trebuie să știți despre Partidul Independenței Marii Britanii.

(Aplauze)

Președintele. – Declarația dvs. personală este desigur înregistrată, în conformitate cu Regulamentul nostru de procedură.

Dacă nu vă supărați, doamnelor și domnilor, nu vom redeschide dezbateră.

Vă voi acorda 30 de secunde, dar vă avertizez că vor fi doar 30 de secunde, ca gest de bunăvoință, deoarece acestea sunt cu adevărat ultimele câteva momente ale acestei legislaturi.

Michael Henry Nattrass (IND/DEM). – Dle președinte, aceasta nu era o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură și aproape tot conținutul său comunica prostii. Membrii UKIP nu scriu acest gen de lucruri și nu își irosesc cerneala pe tipul de persoane care susțin acest lucru. Acest lucru este absolut scandalos.

Președintele. – Aș dori să vă informez că aceasta a fost într-adevăr o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură, în conformitate cu articolul 145 referitor la declarațiile personale. Solicitarea dlui Titley de a lua cuvântul în fața Camerei a fost pe deplin justificată.

9. Votare

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru detalii privind rezultatul votării: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

9.1. Integrarea perspectivei de gen în relațiile externe ale UE și în consolidarea păcii și structurilor naționale (A6-0225/2009, Libor Rouček)

- Înainte de votare

Libor Rouček, raportor. – Dle președinte, UE și statele sale membre s-au angajat să urmărească egalitatea de gen și emanciparea femeilor drept una dintre prioritățile cheie ale agendei internaționale.

Totuși, o analiză mai amănunțită dezvăluie faptul că aplicarea efectivă a integrării dimensiunii de gen în cadrul politicilor externe ale UE lasă încă de dorit. De exemplu, doar opt dintre cele 27 de state membre au adoptat planuri de acțiune naționale privind punerea în aplicare a Rezoluției nr. 1325 a Consiliului de Securitate al ONU.

Mai mult, femeile sunt în continuare în mod semnificativ subreprezentate în poziții la nivel înalt în cadrul Comisiei și al Consiliului. De fapt, în acest moment, nu există nicio femeie reprezentant special al UE. Din acest motiv, raportul accentuează faptul că UE trebuie să-și pună pe deplin în aplicare angajamentele asumate în acest domeniu. De exemplu, Comisia ar trebui să accelereze lucrările de elaborare a unui plan de acțiune al UE privind egalitatea de gen. Sunt convins că aceasta este cheia consolidării dimensiunii de gen în cadrul politicii externe a UE.

Permiteți-mi să închei prin a spune că drepturile femeilor reprezintă o parte a conceptului mai larg privind drepturile omului și drepturile civile. Fără a aborda egalitatea de gen și fără a promova drepturile femeilor în cadrul politicii externe a UE, această politică nu poate fi eficientă.

(Aplauze)

9.2. Noul rol și noile responsabilități ale Parlamentului care decurg din Tratatul de la Lisabona (A6-0145/2009, Jo Leinen)

- Înainte de votare

Jo Leinen, raportor. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să spun câteva cuvinte în limba germană. Faptul că, pentru a-și încheia activitatea în cadrul acestei legislaturi, această Cameră a adoptat cinci rapoarte, toate în legătură cu Tratatul de la Lisabona, este un semnal important pentru alegerile europene și pentru perioada ulterioară acestora.

Activitatea depusă de această Cameră pentru Tratatul de reformă a fost continuă și consecventă, chiar și în momentele dificile și atunci când multe persoane aveau îndoieli și chiar doreau să abandoneze proiectul. Ieri, cu acordul obținut în cadrul senatului ceh, am făcut un pas uriaș înainte. Felicitări țării care deține președinția.

(Aplauze)

Acum avem într-adevăr motive pentru a fi optimiști cu privire la faptul că acest proiect de reformă va intra în vigoare la sfârșitul anului 2009, cu un vot pozitiv în Irlanda.

Noul Parlament European ales va avea multe competențe și capacități noi. Acest Parlament European nou ales al Uniunii Europene poate îndeplini promisiunea pe care am făcut-o, de a obține o mai bună Uniune Europeană cu mai mult control democratic și cu mai multă transparență. Le mulțumesc tuturor colegilor mei din Comisia pentru afaceri constituționale, în special raportorilor de astăzi și majorității copleșitoare a deputaților europeni care au susținut toate rapoartele și care au făcut posibil acest progres. Vă mulțumesc foarte mult.

(Aplauze)

Președintele. – Colegul nostru, Hans-Peter Martin, a solicitat să ia cuvântul; trebuie într-adevăr să fie pentru solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Dle președinte, am doar o singură întrebare. Dacă irlandezii spun „nu” încă o dată, cât de des trebuie să continue să voteze? Pentru a treia, a patra, a cincea oară? Aceasta nu este democrație, acesta este un simulacru de parlament.

Președintele. – Nu a fost o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură, dar am avut delicatețea de a nu vă transforma într-un martir.

Proinsias De Rossa (PSE). – Dle președinte, doresc să fac o declarație personală referitor la cele spuse adineaori de dl Martin. Parlamentul irlandez nu este un „simulacru de parlament” și obiectez față de descrierea făcută de dl Martin.

(Aplauze)

9.3. Aspecte financiare ale Tratatului de la Lisabona (A6-0183/2009, Catherine Guy-Quint)

- Înainte de votare

Catherine Guy-Quint, raportor. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, veți fi dezamăgiți. Veți fi dezamăgiți de discursul meu concis. În primul rând, aș dori să facem o corectură tehnică la nota de subsol nr. 2 de la alineatul (16); ultima cifră este „2021”, nu „2022”. Este o chestiune de aritmetică.

De asemenea, aș dori să spun câteva cuvinte cu caracter politic pentru a le mulțumi, în primul rând, tuturor celor care m-au susținut în elaborarea acestui raport – este posibil să vi se pară extrem de tehnic, dar este în esență politic. Este foarte important ca Parlamentul nostru să voteze în favoarea acestui raport, deoarece acesta clarifică viitoarele competențe bugetare ale Parlamentului în calitate de autoritate bugetară.

Deseori, votați bugetul ca pe un instrument de gestionare, când, de fapt, acesta este chiar esența politicii, iar rolul Parlamentului depinde de punerea sa în aplicare. Acestea sunt aspectele pe care am dorit să le cuprindem în acest raport; sper că îl veți citi cândva. Cu toate acestea, permiteți-mi să spun că va trebui ca noii deputați europeni să îl studieze și să realizeze că elaborarea politicii bugetare europene necesită curaj bugetar și că de acest curaj – pe care sper că îl vor avea și că îl vom avea cu toții – depinde viitorul Uniunii.

(Aplauze)

9.4. Fondul european pentru refugiați pentru perioada 2008-2013 (modificarea Deciziei nr. 573/2007/CE) (A6-0280/2009, Bárbara Dührkop Dührkop)

9.5. Standarde minime pentru primirea solicitanților de azil (Reformare) (A6-0285/2009, Antonio Masip Hidalgo)

9.6. Cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid (Reformare) (A6-0284/2009, Jeanine Hennis-Plasschaert)

9.7. Instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale (Reformare) (A6-0283/2009, Nicolae Vlad Popa)

- Înainte de votare

Nicolae Vlad Popa, raportor. – Dle președinte, raportul Eurodac este o reformare și ar duce la o funcționare mai eficientă a sistemului. Colectarea și transmiterea rapidă a datelor pot scurta perioada de acordare sau nu a drepturilor omului și acest lucru este foarte important.

Aceasta este ultima sesiune plenară la care voi participa ca deputat european. Doresc să vă mulțumesc tuturor și să spun cu optimism: goodbye, auf Wiedersehen, au revoir, arrivederci, hasta luego, la revedere!

(Aplauze)

9.8. Crearea unui Birou European de Sprijin pentru Azil (A6-0279/2009, Jean Lambert)

9.9. Acordurile bilaterale între statele membre și țările terțe privind aspecte sectoriale și având ca obiect legea aplicabilă obligațiilor contractuale și necontractuale (A6-0270/2009, Tadeusz Zwiefka)

9.10. Programul de cooperare în domeniul audiovizualului cu profesioniști din țări terțe MEDIA Mundus (A6-0260/2009, Ruth Hieronymi)

9.11. Norme comune de alocare a sloturilor orare pe aeroporturile comunitare (A6-0274/2009, Paolo Costa)

9.12. Acorduri bilaterale între statele membre și țările terțe privind hotărârile și deciziile în materie matrimonială, a răspunderii părintești și a obligațiilor de întreținere (A6-0265/2009, Gérard Deprez)

9.13. Situația din Republica Moldova

- Înainte de votare

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Dle președinte, din motive tehnice, noi, social-democrații, nu am putut semna rezoluția comună în cursul perioadei de timp prevăzute, dar am semnat-o mai târziu. Întreg grupul o susține. De asemenea, spun acest lucru în special pentru colegii noștri români, cu dl Severin la cârmă.

- Înainte de votul asupra alineatului (10)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – Dle președinte, doresc să propun următorul amendament oral la alineatul (10): doresc să adaug numele dlui Sergiu Mocanu. Textul ar deveni: „...arestări din motive politice, precum cele ale dlor Anatol Mătășaru, Sergiu Mocanu și Gabriel Stati;”.

(Amendamentul oral nu a fost acceptat)

9.14. Raport anual privind drepturile omului în lume în 2008 (A6-0264/2009, Raimon Obiols i Germà)

- Înainte de votare

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Dle președinte, în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin Democrat) și al Democraților Europeni, aș dori să vă solicit, în temeiul articolului 151 alineatele (1) și (3), să respingeți amendamentul nr. 45a, prezentat de Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, drept inadmisibil, deoarece tratează declarația făcută de Papa Benedict, din următoarele motive. În primul rând, această declarație a fost făcută în 2009, în timp ce raportul vizează încălcări ale drepturilor omului care au avut loc în 2008. Prin urmare, acest amendament nu modifică textul pe care ar trebui să-l modifice. În al doilea rând, acest amendament compară declarațiile făcute de Papă cu încălcări ale drepturilor omului dintre cele mai grave, precum utilizarea pedepsei cu moartea, încălcări ale drepturilor omului în China și tortura de peste tot din lume. Această comparație arată o indiferență cinică față de victimele încălcărilor drepturilor omului din întreaga lume.

(Aplauze)

În al treilea rând, reprezintă o calomnie și o discriminare atât de incredibile împotriva Papei încât Grupul ALDE s-ar putea identifica cu aceasta, dar sub nicio formă nu ar trebui să fie Parlamentul European.

(Aplauze puternice)

Președintele. – Doamnelor și domnilor, vă voi prezenta avizul Serviciului Juridic și al președintelui Parlamentului European, întrucât acesta a fost consultat, desigur, în conformitate cu Regulamentul nostru de procedură.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Dle președinte, doream doar să-i comunic, din punct de vedere juridic, dlui Nassauer, că Papa nu ia în considerare anii, deoarece ia în considerare eternitatea.

Președintele. – Vă rog, vă rog... Serviciul Juridic a verificat acest lucru foarte atent, din punct de vedere tehnic, din punct de vedere al elementelor menționate, din punct de vedere al conținutului și din punct de vedere al perioadei de timp analizate.

Serviciul juridic consideră că amendamentul este admisibil, acesta fiind și avizul președintelui Parlamentului European. Prin urmare, doar opinia dlui Pöttering va prevala. Așadar, îmi pare rău, dle Nassauer, dar amendamentul este admisibil.

– Înainte de votul asupra alineatului (25)

Raimon Obiols i Germà, raportor. – (ES) Dle președinte, doresc să mă refer strict la o actualizare a informațiilor, deoarece textul condamnă întemnițarea unui conducător sudanez care a fost eliberat.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

– Înainte de votul privind amendamentul nr. 2

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Dle președinte, dle Nassauer, dreptul la autodeterminare este un drept al omului și acesta include autodeterminarea sexuală. În această măsură, aceasta a fost deja un subiect în 2008 și ce s-a spus este extrem de regretabil.

Voi citi cu glas tare amendamentul nr. 2. Pe de o parte, este vorba despre o corectură de fapt și, pe de altă parte, despre o formulare oarecum mai echilibrată:

„Subliniază importanța promovării drepturilor în materie de sănătate sexuală și a reproducerii, drept o condiție prealabilă pentru orice luptă reușită împotriva HIV/SIDA, care provoacă pierderi enorme în ceea ce privește viețile umane și dezvoltarea economică, care afectează în special regiunile cele mai sărace din lume; se preocupă de declarațiile făcute de Papa Benedict al XVI-lea, care creează impresia că utilizarea prezervativelor ar putea duce chiar la un risc crescut de infectare; consideră că acele declarații vor afecta în mod grav lupta împotriva HIV/SIDA;”. Restul amendamentului rămâne neschimbat.

(Aplauze din partea grupului PSE)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Dle președinte, amendamentul nu are tonul nepolitic al originalului, dar faptele rămân neschimbate. Prin urmare, respingem amendamentul oral.

(Amendamentul oral nu a fost acceptat)

– După votarea amendamentului nr. 16

Christopher Beazley (PPE-DE). – Dle președinte, iertați-mă că vă întrerup prezidarea discuției, dar am înțeles că amendamentul nr. 16 a fost, de fapt, respins, și totuși ați anunțat că a fost adoptat. Ați putea clarifica situația?

Președintele. – Da, vă rog să mă scuzați, a fost o greșeală de exprimare. Într-adevăr, majoritatea a fost împotriva. A meritat să verificăm, dar serviciile au rectificat deja greșeala comisă de mine.

Vă mulțumesc pentru observația dvs.

9.15. Crearea unui spațiu UE al justiției penale (A6-0262/2009, Maria Grazia Pagano)

9.16. Impactul Tratatului de la Lisabona asupra dezvoltării echilibrului instituțional al UE (A6-0142/2009, Jean-Luc Dehaene)

– Înainte de votare

Jean-Luc Dehaene, raportor. – (NL) Dle președinte, înainte de toate, aș dori să fac o remarcă tehnică. Din câte am înțeles, amendamentul nr. 1 nu trebuia să înlocuiască textul ci, mai degrabă, să îl completeze. Din această perspectivă am acceptat acest amendament.

Aș dori să profit de această ocazie pentru a mulțumi întregii Comisii pentru cooperarea foarte strânsă și pentru a sublinia cât de important este ca, în temeiul Tratatului de la Lisabona, să avem o cooperare interinstituțională fructuoasă de la început. De aceea aș dori să subliniez și faptul că, în cursul perioadei de tranziție de la Tratatul de la Nisa la cel de la Lisabona, trebuie să menținem o cooperare strânsă și cu Consiliul European, dacă dorim să evităm începerea următoarei legislaturi într-o stare de confuzie totală.

Președintele. – Pot confirma faptul că amendamentul nr. 1 este prezentat drept o adăugare.

9.17. Dezvoltarea relațiilor dintre Parlamentul European și parlamentele naționale, în temeiul Tratatului de la Lisabona (A6-0133/2009, Elmar Brok)

9.18. Punerea în aplicare a inițiativei cetățenilor (A6-0043/2009, Sylvia-Yvonne Kaufmann)

- Înainte de votare

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Dle președinte, în temeiul articolului 1 din codul de onoare al Parlamentului European, aș dori să vă mulțumesc în numele grupului din care fac parte pentru sesiunile pe care le-ați prezidat. Ați fost unul dintre cei mai buni – vă mulțumesc.

(Aplauze puternice)

Președintele. – Este adevărat că ne apropiem de votul final – aș dori să vă adresez câteva cuvinte de mulțumire pentru încrederea și pentru prietenia pe care mi-ați arătat-o atât de mult timp. Pentru ultima oară în cadrul acestei legislaturi și pentru ultima dată în viața mea vă voi ruga, prin urmare, să votați. Apoi, fiecare va merge pe propriul drum.

Sunt convins că, în ciuda viziunilor noastre politice și a parcursurilor noastre diferite, vom rămâne devotați idealurilor Europei, dar ar trebui să știți că, din punctul meu de vedere, faptul că am avut norocul de a prezida aceste dezbateri, în această atmosferă colegială, timp de zece ani va rămâne pentru totdeauna o onoare foarte mare a vieții mele.

(Aplauze puternice)

9.19. Proiect de regulament al Comisiei privind (REACH), în ceea ce privește anexa XVII

- După votare

Joseph Daul (PPE-DE). – (FR) Și eu aș dori să vă mulțumesc și să subliniez că articolul 2 conține greșeala de a nu vă mai include pe listă. Aceasta este o adevărată rușine!

(Aplauze)

Președintele. – Vă mulțumesc.

10. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

- Raport: Jo Leinen (A6-0145/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (DE) Dle președinte, noul rol al Parlamentului după Tratatul de la Lisabona va fi foarte important și sper că Parlamentul va profita la maximum de șansa care i se acordă. Ca membru al unei minorități etnice prezente în mod tradițional în cadrul Uniunii Europene, sunt deosebit de încântat că drepturile minorităților etnice sunt menționate, pentru prima dată, ca drepturi individuale, în articolul 2. Sper că drepturile de grup vor urma cât mai repede posibil.

Mă retrag voluntar, din proprie inițiativă, dar nu fără un sentiment de nostalgie după cinci ani ca deputat european și după cincisprezece ani ca deputat al Parlamentului de la Roma. Ca cetățean italian, cu limba

germană ca limbă maternă, cu origini sloveno-austriece, cu influențe tiroleze – un european adevărat – am fost îndeosebi de încântat că ne-am reunit cu toții în această Cameră ca minorități și că minorităților li s-au oferit șanse. Mulți nu au simțit încă cu adevărat că aparțin unei minorități, dar sper că vor simți acest lucru din ce în ce mai mult, inclusiv Statele Unite ale Americii. Sunt recunoscător Parlamentului pentru înțelegerea sa imediată a minorităților.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Am votat în favoarea raportului și a rezoluției dlui Leinen din următoarele motive. Suntem obișnuiți să repetăm faptul că Parlamentul European este singura instituție a Uniunii Europene aleasă în mod direct de către cetățeni. Cu toate acestea, datorită faptului că este o instituție aleasă de popor, consider că, până acum, competențele Parlamentului European au fost insuficiente.

Prin urmare, cred că ceea ce am adoptat astăzi este foarte important, respectiv noile competențe ale Parlamentului în contextul aplicării procedurii de codecizie, noile competențe privind administrarea bugetului, noua procedură de aprobare și noile competențe de supervizare. De asemenea, cred că Tratatul de la Lisabona va consolida legitimitatea democratică a Uniunii Europene, în special prin sporirea competențelor Parlamentului de aplicare a procedurii de codecizie.

Daniel Hannan (NI). – Dle Președinte, acum înțeleg care este tactica: de desconsiderare efectivă a voturilor și de punere în aplicare a Tratatului de la Lisabona, ca și cum electoratul din Franța, Țările de Jos și Irlanda ar fi votat, de fapt, „da”.

Rând pe rând, articolele și prevederile sale cele mai litigioase sunt introduse: ministrul de externe și politica relațiilor externe, Carta drepturilor fundamentale și armonizarea justiției și a afacerilor interne. Apoi, colegii se vor întoarce către electoratul irlandez și vor spune: „Este prea târziu să votăm «nu» acum, deoarece am pus în aplicare întregul tratat, deci tot ceea ce ați face ar fi să enervați pe toată lumea și să vă autoizolați când, de fapt, cea mai mare parte a Tratatului de la Lisabona este deja în vigoare *de facto*, dacă nu *de jure*.”

Nu știu dacă acest lucru va funcționa. Acest lucru va depinde de electoratul irlandez, dar aș fi oarecum dezamăgit dacă ar ceda presiunii. Depinde de ei, bineînțeles, să ia propriile decizii, dar este vorba, până la urmă, de oameni ai căror precursori au retezat puterea imperiului britanic. Dacă acum cedează presiunii Parlamentului European, cred că vor fi scădea ca națiune.

Syed Kamall (PPE-DE). – Dle președinte, permiteți-mi să contribui, la rândul meu, la numărul din ce în ce mai mare de omagii care vi s-au adus mai devreme. Vă mulțumesc foarte mult pentru modul în care ați prezidat sesiunile noastre și pentru răbdarea de care ați dat dovadă ori de câte ori ne-am ridicat pentru a lua cuvântul.

Cred că este foarte important să recunoaștem, atunci când vine vorba despre Tratatul de la Lisabona, că acesta nu a fost încă ratificat și nu ar trebui să ne comportăm de parcă ar fi fost ratificat. Nu ar trebui să ignorăm voința alegătorilor care încă nu l-au ratificat și pe cea a acelor țări care încă nu l-au ratificat.

Să nu uităm și regulile de la începutul jocului și să nu încercăm să le schimbăm la jumătatea drumului. La începutul procesului constituțional, regulile prevedeau obligativitatea ratificării de către fiecare țară sau eșecul proiectului. Franța și Țările de Jos nu au reușit să-l ratifice, astfel încât Constituția a eșuat. Și în cazul Tratatului de la Lisabona, regulile inițiale erau că fiecare țară trebuia să-l ratifice, altfel eșua. Totuși, când poporul irlandez a votat „nu”, am decis să continuăm și să-i convingem să voteze încă o dată.

Dacă doriți cu adevărat ca voința oamenilor să fie exprimată, atunci sugerez guvernului britanic să-și îndeplinească angajamentul luat în mod public și să organizeze un referendum privind Tratatul de la Lisabona.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Dle președinte, ar fi cu siguranță o greșeală din partea poporului irlandez să urmeze aripa sceptică a Partidului Conservator Britanic. Îl pot asigura pe dl Hannan că poporul irlandez nu va urma – și nu a urmat niciodată – aripa sceptică a Partidului Conservator Britanic.

Agenda acestuia nici măcar nu are în vedere interesele primordiale ale britanicilor – ci interesele Partidului Conservator. Este o rușine faptul că o țară care ni l-a dat pe Winston Churchill a trimis aceste persoane în Parlamentul European pentru a-și pune interesele lor mărginite înaintea intereselor cetățenilor britanici și a intereselor Europei.

Este ciudat să-i vezi pe acești răuvoitori conservatori britanici membri ai absenteistului partid Sinn Féin, dintre care niciunul nu a fost prezent astăzi sau ieri în această Cameră. Aceștia nu se prezintă în Parlament. Nu participă în cadrul comisiilor parlamentare. Nu știu cum își justifică salariile și cheltuielile, dar au comunicat

Parlamentului că aprobarea acestui raport și a altora a fost cel mai rău lucru care se putea întâmpla în acest mandat și atunci nici măcar nu vin să voteze. Acest lucru este o rușine absolută.

- Raport: Antonio Masip Hidalgo (A6-0285/2009)

Robert Evans (PSE). – Dle președinte, după 15 ani, acesta va fi ultimul meu discurs în cadrul Parlamentului European și cred că există câteva probleme mai importante decât întreaga problemă a azilului și a modului în care țările europene fac față acestei provocări.

Nu există un răspuns facil la această problemă, pe de altă parte. Dacă ar fi existat, măcar o țară l-ar fi găsit până acum. În realitate, aș sugera că singura cale de a reduce numărul persoanelor disperate care caută refugiu sau azil într-o altă țară decât cea proprie este abordarea cauzelor principale care-i forțează să-și părăsească căminele și țările de origine. De aceea este atât de important ca noi, în cadrul Uniunii Europene și în cadrul tuturor țărilor dezvoltate, să oferim sfaturi, ajutor și sprijin – inclusiv sprijin financiar – acelor țări care sunt afectate de război, de violență pe plan intern, de nerespectarea drepturilor omului sau de discriminare.

De asemenea, trebuie să abordăm sărăcia din întreaga lume care contribuie la presiunile migratoare. Nu ar trebui niciodată să-i condamnăm pe cei care sunt forțați să caute statutul de refugiat sau de azilant. În schimb, ar trebui să ne oferim înțelegerea și sprijinul. Aceasta este provocarea cu care ne confruntăm astăzi.

- Raport: Jean Lambert (A6-0279/2009)

Daniel Hannan (NI). – Dle președinte, dreptul de a-ți controla frontierele este un atribut definitoriu al statalității, iar acordarea drepturilor de rezidență sau de cetățenie reprezintă o caracteristică a naționalității. Atunci când transferăm acest lucru de la nivel național la nivel european, tratăm UE ca pe o singură jurisdicție, cu propriile sale frontiere exterioare și cu celelalte atribute ale cetățeniei. Acest lucru nu are niciun fundament: nimeni nu a votat pentru crearea acestui Oficiu European pentru Azil. Dar, bineînțeles, ceea ce facem noi este să creăm o nouă birocratie, care acum va avea un interes legitim în armonizarea continuă a politicii la nivel european de-a lungul anilor, cu sau fără sprijin din partea oricărei națiuni.

Trebuie doar să răspund – cu privire la un alt subiect – cuvintelor care tocmai mi-au fost adresate de către Gay Mitchell, deputat european reprezentant al Dublinului. Mi-a aruncat numele lui Winston Churchill în față și a spus că a fost o rușine pentru partidul acestuia să trimită la Strasbourg oameni ca mine.

Permiteți-mi să-mi închei discursul citându-l pe Churchill însuși în această privință. Acesta a spus: „Avem propriul nostru vis și propria noastră sarcină. Suntem de partea Europei, dar nu parte din aceasta. Suntem legați, dar nu amestecați. Suntem interesați și asociați, dar nu absorbiți. Iar dacă oamenii de stat europeni ni s-ar adresa cu cuvintele folosite în trecut, «Să vorbesc pentru dumneavoastră cu regele sau cu căpitanul gazdei?», ar trebui să replicăm cu spusele femeii Shunamite «Nu, dle, deoarece trăim printre oamenii noștri.»

- Raport: Ruth Hieronymi (A6-0260/2009)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dle președinte, aș dori să spun foarte pe scurt că am votat în favoarea raportului dnei Hieronymi. De asemenea, doresc să-i mulțumesc dnei Hieronymi pentru activitatea excelentă pe care a depus-o în cadrul Comisiei pentru cultură și educație în domeniul problemelor audiovizuale. Știu că urmează să părăsească Parlamentul și că acesta a fost ultimul său raport pentru Parlamentul European, cel puțin pentru un timp.

Este foarte important să extindem componenta audiovizuală a programului MEDIA Mundus, pentru a o face accesibilă și pentru țările terțe, inclusiv pentru statele africane. Aceasta reprezintă o modalitate de extindere a cooperării. De asemenea, reprezintă o formă excelentă de cooperare în domeniul dezvoltării și o cale de a încuraja aceste țări să se îndrepte către o viață mai bună și o dezvoltare mai bună. Este și un mijloc prin care ne putem asuma o responsabilitate etică, după cum este și corect, pentru națiunile africane. Cu toate acestea, mai presus de toate, discursul meu este o mulțumire adresată dnei Hieronymi pentru munca sa extraordinară.

- Raport: Paolo Costa (A6-0274/2009)

Neena Gill (PSE). – Dle președinte, iau cuvântul pentru a sprijini raportul Costa. Cu toate acestea, sunt preocupată și am vrut să supun atenției acestei Camere modul în care prevederi ca acestea sunt folosite pentru a înăbuși competiția și nu pentru a proteja companiile aeriene, scopul acestei legislații.

Nu este neobișnuit pentru companiile aeriene să acumuleze sloturi pe aeroporturi. Să vă dau un exemplu: aeroportul Birmingham din circumscripția mea. Am fost martori la suspendarea zborurilor directe către

Amritsar operate de Air India. Acest serviciu foarte popular și profitabil a fost anulat în octombrie, obligând clienții la deplasări inutile și incomode spre alte aeroporturi, motivul fiind acela că Air India nu dorea să își piardă valoroasele sloturi de pe aeroportul Heathrow. Te lasă fără cuvinte faptul că există multe alte companii aeriene care ar ocupa sloturile dar nu pot, deoarece Air India se agață de acestea.

Ceea ce sper să se întâmple ca urmare a acestui lucru este că ne vom asigura ca liniile aeriene să nu dețină în mod inutil sloturi. Comisia trebuie să vegheze la utilizarea corectă a acestei legislații. Dincolo de lipsa mea de încredere, există șanse ca doar câteva alegeri să le fie lăsate consumatorilor.

- Propunere de rezoluție B6-0261/2009 (Moldova)

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE). - (RO) Situația din Republica Moldova este astăzi clară. Avem un partid comunist care are un comportament identic cu cel al partidelor comuniste sovietice, care au înrobuit jumătate din Europa secolului XX. Avem o opoziție de inspirație democratică, care militează pentru o Republică Moldova atașată valorilor europene.

Rezoluția pe care am votat-o astăzi transmite un semnal politic puternic la Chișinău, dar acest semnal trebuie dublat în mod clar de acțiuni concrete ale Comisiei și Consiliului. Chem așadar Comisia Europeană să colaboreze activ cu opoziția democratică de la Chișinău, pentru a găsi modalități eficiente de întărire a conștiinței democratice în Republica Moldova. Cea mai eficientă metodă, în opinia mea, este ridicarea obligativității vizelor pentru cetățenii Republicii Moldova în spațiul comunitar.

Doresc să spun limpede Consiliului că nu trebuie să ne facem iluzii. Cheia democratizării Republicii Moldova se află încă la Moscova. Uniunea Europeană trebuie să acționeze pentru diminuarea acestei influențe, iar istoria ne arată că aceste acțiuni trebuie să fie energice. Cetățenii Moldovei așteaptă de la Uniunea Europeană exact ceea ce cetățenii Europei de Est așteptau de la lumea occidentală înainte de '89.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). - (LT) Am votat pentru rezoluția privind situația din Moldova, deoarece am fost unul dintre observatorii internaționali care au monitorizat, la 5 aprilie, alegerile parlamentare din respectiva țară. Am asistat cu toții la tulburările care au avut loc după alegerile din Moldova dar, la o lună de la alegeri, cred că este deosebit de important să accentuăm încă o dată faptul că relațiile dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova trebuie să fie dezvoltate pe mai departe și că dorim acest lucru în cadrul eforturilor noastre pentru o mai bună stabilitate, securitate și bunăstare europeană și pentru crearea unor noi linii de divizare.

Cu toate acestea, cooperarea Uniunii Europene cu Moldova trebuie să fie însoțită de o obligație clară și adevărată din partea instituțiilor de guvernare din Moldova de a lupta pentru instaurarea democrației și pentru respectarea drepturilor omului.

- Raport: Raimon Obiols i Germà (A6-0264/2009)

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). - (LT) Sunt deosebit de mulțumită de rezultatele votului cu privire la rezoluția referitoare la raportul privind situația globală a drepturilor omului pe anul 2008. Sunt îndeosebi mulțumită de poziția demonstrată de Parlament la votarea celui de-al doilea amendament, referitor la Papa Benedict al XVI-lea.

Sentimentul meu este că limbajul, propozițiile și vocabularul utilizat în cadrul acestui amendament sunt complet inacceptabile și cu greu mi-aș putea imagina o situație în care Parlamentul ar putea să-și încheie mandatul prin adoptarea unei declarații care îl condamnă pe Papa Benedict al XVI-lea pentru declarațiile sale și pentru învățăturile Bisericii.

Prin urmare, felicit Parlamentul pentru adoptarea acestui document, un document important privind situația globală a drepturilor omului pe anul trecut, care accentuează cele mai importante probleme – pedeapsa capitală, tortura, brutalitatea, comportamentul inuman, situația apărătorilor drepturilor omului, situația drepturilor femeilor și ale copiilor și multe alte aspecte.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Dle președinte, sunt foarte recunoscător acestei Camere pentru că a respins atacul scandalos al liberalilor la adresa Papei. Chiar și cu cuvintele mai atent alese ale dlui Graf Lambsdorff, ar fi fost o declarație scandalosă. Trebuie să spun că se fac, în mod evident, încercări în această Cameră de a compara cea mai mare autoritate morală a secolului 21, care se extinde dincolo de miliardul de catolici și care oferă sprijin Europei și întregii lumi, cu călăii, cu cei care încalcă drepturile omului și cu dictatorii. Acestea sunt niște lucruri nemaiauzite și se vor întoarce împotriva grupului liberal, precum și a partidului german FDP.

Daniel Hannan (NI). – Dle președinte, ori de câte ori discutăm despre drepturile omului pare că vorbim despre o Uniune Europeană virtuală: o Uniune Europeană care există doar în rezoluțiile Parlamentului, în comunicatele de presă ale Comisiei și în comunicările Consiliului. Este acea UE minunată, pașnică, a drepturilor omului care își răspândește valorile nu prin bombe „daisy cutter”, ci mai degrabă prin acorduri comerciale și acorduri de parteneriat.

Cu toate acestea, simt că este obligația cuiva să stea deoparte și să întrebe unde se află această Uniune Europeană în lumea reală. În lumea reală, Bruxelles încearcă să vândă arme regimului comunist din Beijing și să izoleze Taiwanul, se pune bine pe lângă Ayatollahul din Teheran, refuză să facă afaceri cu dizidenții anti-Castro din Cuba și încearcă să finanțeze gruparea Hamas. Conduce protectorate – sau satrapii, ca pe vremea Imperiului Otoman – în Bosnia și în Kosovo, iar în interiorul propriilor frontiere ignoră voința oamenilor exprimată prin referendumuri.

Poate atunci când vom respecta dreptul elementar de a putea schimba guvernul la urne și de a schimba politica publică prin votul propriu în cadrul Uniunii Europene, atunci vom fi câștigat autoritatea morală de a ține predici altora.

- Raport: Maria Grazia Pagano (A6-0262/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – Dle președinte, una dintre problemele care îi preocupă pe mulți dintre alegătorii mei din Londra este eroziunea masivă a libertăților civile pe care am observat-o în Marea Britanie de la instaurarea guvernării laburiste în 1997. Ceea ce îi îngrijorează chiar mai mult este când le spun despre eroziunea masivă a libertăților civile care apare la nivelul UE. Am văzut cum multe tratate, ca Tratatul Prüm, au ridicat mari preocupări. Din fericire, o hotărâre recentă a CEJ a obligat guvernul britanic să înapoieze datele și profilurile persoanelor care s-au dovedit nevinovate, deși acesta ar fi vrut să le păstreze.

Cu toate acestea, decizia guvernului britanic de a îndepărta doar profilurile persoanelor nevinovate după cel puțin șase ani demonstrează faptul că ne desconsideră libertățile. Decizia accentuează faptul că în Marea Britanie idiomul „nevinovat până la proba contrară” este tratat ca un stereotip, nu ca un concept fundamental al societății noastre. Este destul de grav faptul că forțele de ordine britanice au acces la acest volum mare de date și informații personale, dar și alte guverne europene vor putea avea să le acceseze.

Tratatul Prüm a fost introdus în mod forțat în legislația europeană, fără scrutin democratic adecvat. S-a crezut că informațiile personale referitoare la peste 3,5 milioane de oameni ar putea circula acum în voie prin Uniunea Europeană. Acest lucru va da încredere puținor oameni.

- Rapoarte: Jean-Luc Dehaene (A6-0142/2009) și Elmar Brok (A6-0133/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Dle președinte, știu că Parlamentul nu prea știe ceea ce își doresc de fapt cetățenii Europei. Preferă să le spună ceea ce considerăm noi că ar trebui să-și dorească. Sunt rău; presupun că deputații europeni înțeleg ceea ce își doresc alegătorii noștri și ce simt aceștia vizavi de Europa. Cu toate acestea, multora dintre noi, cei de aici, pur și simplu nu le pasă.

Multora nu le pasă să asculte vorbind minoritățile care cred că UE se îndreaptă în direcția greșită și cu siguranță nu le pasă să țină seama de voturile din întreaga UE exprimate împotriva lor prin referendumuri. Acestora nu le pasă dacă realizează ce și-au propus cu ajutorul unor guverne – ca cel din Regatul Unit – care își mint electoratul, care obțin mandate false, care promit un referendum pe tema acestor aspecte și apoi nu își respectă promisiunea. Lucrul despre care le pasă celor de aici este timpul. De ce? De ce această grabă de a ratifica Tratatul de la Lisabona în cele 27 de state membre? Răspunsul este foarte simplu: pentru a le nega cetățenilor britanici dreptul de a spune ceva privind această chestiune.

Părăsesc astăzi acest loc, cu speranța de a reveni în parlamentul statului meu de origine, Camera Comunelor, pentru a reprezenta cetățenii din Woodford Halse, Daventry, Long Buckby, Guilsborough, Brixworth, Earls Barton și din orice alt loc din cadrul circumscripției cunoscute sub numele de Daventry. Aceștia sunt oameni care s-au săturat să fie ignorați de către actualul guvern al Regatului Unit, de către oamenii din Parlament și de către Comisia Europeană. Dacă voi ajunge în Camera Comunelor, voi lupta până când alegătorii mei își vor spune părerea referitoare la acest tratat. Din fericire, înțeleg că votul din Regatul Unit va avea loc destul de repede. Așadar, grăbiți lucrurile aici după bunul plac. Cetățenii din Marea Britanie își vor spune cuvântul.

- Raport: Elmar Brok (A6-0133/2009)

Glyn Ford (PSE). – Dle președinte, aș dori să ofer o explicație cu privire la votul pe baza raportului Brok: în primul rând, ca omagiu adus activității dlui Brok în cadrul acestei instituții; în al doilea rând, pentru a-mi

arăta sprijinul față de ratificarea Tratatului de la Lisabona, dar, mai important, pentru a-mi îndemna guvernul, în momentul ratificării Tratatului de la Lisabona și în momentul în care vom avea un loc în plus pentru Regatul Unit, să aloce acel loc cetățenilor din Gibraltar.

Sunt mândru că am reprezentat Gibraltarul în ultimii cinci ani în Parlament și mă bucur să continui să o fac. Dar trebuie să spun în mod cinstit că este dificil pentru cei șapte membri care au fost aleși să reprezinte Gibraltarul să se poată ocupa în mod corespunzător de gama de probleme cu care ne confruntăm: drepturile omului, raportarea informațiilor, pensiile, poluarea transfrontalieră și, bineînțeles, relațiile bilaterale cu Spania.

Unii susțin că nu este corect din punct de vedere matematic. Oferirea unui loc Gibraltarului va însemna renunțarea la prea multe. Ei bine, timp de mulți ani în această instituție Danemarca i-a cedat un loc Groenlandei. Groenlanda are aproape de două ori populația Gibraltarului. Danemarca a cedat 8% din locurile sale pentru 50 000 de oameni. Solicit guvernului britanic să cedeze mai puțin de 1,5% din locurile sale pentru 26 000 de persoane din Gibraltar.

Daniel Hannan (NI), – Dle președinte, timp de zece ani în această Cameră am ascultat o mulțime de pălăvrăgeli, dar nu cred că am auzit vreodată astfel de baliverne precum cele din dezbaterile de ieri pe marginea acestui raport, proferate de antici federaliști ca dl Brok și dl Corbett, bodogănind despre suveranitatea parlamentelor naționale de parcă le-ar păsa de acest lucru.

Suveranitatea unui parlament înseamnă, de fapt, suveranitatea poporului. Nu există pentru a garanta privilegiile parlamentarilor naționali. Atunci când alegem un parlament, îi încredințăm protejarea libertăților noastre pentru o perioadă de timp provizorie și nesigură. Parlamentarii naționali nu au dreptul de a face derogări permanente de la aceste libertăți fără a se întoarce și a cere un mandat explicit din partea cetățenilor.

În cadrul parlamentului din Regatul Unit avem 646 de membri. 638 dintre ei au fost aleși în temeiul unei promisiuni explicite de supunere a Constituției europene unui referendum înainte de a o ratifica. Când auzim că se pare că aceasta ar fi acum legală deoarece toți acești parlamentari au aprobat-o, acest lucru nu anulează posibilitatea organizării unui referendum: anulează existența democrației reprezentative ca atare.

Dacă doriți să reinstaurați onoarea și scopul și sensul sistemelor noastre existente de guvernământ reprezentativ, ar trebui să avem încredere în oameni și să le oferim referendumul – așa cum am promis. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Explicații scrise ale votului

- Raport: Libor Rouček (A6-0225/2009)

Edite Estrela (PSE), în scris. – (PT) Am votat pentru raportul privind integrarea dimensiunii de gen în cadrul relațiilor externe ale UE. Integrarea mai largă a femeilor în politică, în special în cadrul relațiilor externe și în diplomatie, este esențială pentru punerea în aplicare cu succes a politicilor externe ale UE, inclusiv în domeniile acordării de ajutoare, dezvoltării, extinderii, politicii de vecinătate, rezolvării conflictelor, securității și consolidării păcii și al comerțului internațional.

În ciuda unei serii de documente de politici adoptate la nivelul UE privind egalitatea de gen și drepturile femeii, angajamentul practic în acest domeniu este încă slab și resursele bugetare alocate în mod specific pentru problemele de gen sunt insuficiente. Este important să subliniem că integrarea dimensiunii de gen necesită nu numai declarații politice la nivel înalt, ci și dorința politică a conducerii UE și a statelor membre.

Charles Tannock (PPE-DE), în scris. – Deputații europeni adepți ai partidului conservator britanic susțin pe deplin o politică a egalității de șanse și a nediscriminării femeilor în toate domeniile vieții publice și comerciale. Cu toate acestea, acest document este prea prescriptiv în abordarea sa și încearcă să gestioneze la scară mică toate domeniile de acțiune externă, inclusiv crearea unui Institut european pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați, fără a recunoaște progresele realizate de toate instituțiile europene de a oferi toate șansele personalului feminin. Raportul vorbește despre referințe și obiective foarte sugestive din punct de vedere al cotelor, mai puțin numindu-le, și pledează pentru angajarea femeilor în cadrul misiunilor PESA fără a clarifica statutul lor combativ. Prin urmare, conservatorii britanici s-au abținut cu privire la acest raport.

- Raport: Jo Leinen (A6-0145/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström și Åsa Westlund (PSE), în scris. – (SV) Parlamentul a votat astăzi un raport privind noul său rol și noile responsabilități care îi revin în punerea în aplicare a Tratatului

de la Lisabona. Raportul colectează avize ale diverselor comisii în ceea ce privește schimbările pe care le va aduce Tratatul de la Lisabona. Acesta salută faptul că Parlamentul va avea mai multă influență asupra activității legislative a UE.

Am ales să votăm în favoarea acestui raport deoarece Parlamentul European trebuie să se pregătească pentru a putea pune în aplicare schimbările care vor avea loc în legătură cu activitatea sa în cazul în care Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare. Cu toate acestea, voturile noastre nu ar trebui să reprezinte sub nicio formă o prejudiciere a proceselor de ratificare de către statele membre individuale. Respectăm pe deplin dreptul fiecărui stat membru de a decide pentru sine cu privire la ratificarea Tratatului de la Lisabona.

Martin Callanan (PPE-DE), în scris. – Parlamentul European nu are rolul sau responsabilitatea de a pune în aplicare Tratatul de la Lisabona. De ce nu? Deoarece tratatul nu a intrat încă în vigoare: într-adevăr, a fost respins în totalitate de către alegătorii irlandezi anul trecut. Prin urmare, a vorbi despre noul rol și noile responsabilități ale Parlamentului European în punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona este extraordinar de arogant și simptomatic cu privire la lipsa de sensibilitate a instituțiilor față de opinia democratică care caracterizează UE.

Sper că, atunci când vor merge la urne în cursul acestui an, alegătorii irlandezi vor respinge încă o dată Tratatul de la Lisabona. Liderul partidului din care fac parte, Partidul Conservator, David Cameron, este dedicat organizării unui referendum național privind Tratatul de la Lisabona în cazul în care acesta nu a intrat deja în vigoare. Prin urmare, aş spera ca cetățenii britanici să poată avea șansa de a îngropa definitiv acest tratat nefericit. Conservatorii britanici cred într-o viziune foarte diferită a UE decât cea reprezentată de Tratatul de la Lisabona și formăm pe bună dreptate un nou grup politic în cadrul Parlamentului European pentru a ne apăra viziunea.

Edite Estrela (PSE), în scris. – (PT) Am votat pentru raportului dlui Leinen. Acest raport prezintă o analiză detaliată a noilor competențe ale Parlamentului European în perspectiva Tratatului de la Lisabona, în special noile competențe de codecizie, noile competențe bugetare, noua procedură de aviz conform, noile competențe de examinare, noile drepturi de a fi informat și noile drepturi ale cetățenilor.

Rezultatul final este că Parlamentul European își va consolida competențele, în special cele în materie de codecizie și va avea o capacitate crescută de a influența procesul de luare de decizii, sporind astfel legitimitatea democratică a Uniunii Europene.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), în scris. – (PT) Această rezoluție face parte dintr-un pachet de cinci rezoluții adoptate astăzi de Parlament, ceea ce indică cel mai evident dispreț față de voința exprimată în mod democratic și suveran de către cetățenii francezi, olandezi și irlandezi, care au respins Constituția europeană și așa-numitul Tratat de la Lisabona. De asemenea, face parte din procesul și campania antidemocratice menite să împună acest proiect de tratat inacceptabil.

Ignorând în totalitate voința democratică exprimată de aceste popoare și chiar prevederile înscrise în tratate – pe care forțele combinate ale dreptei și ale social-democrațiilor le-au adoptat –, aceștia forțează cetățenii irlandezi să voteze în cadrul unui nou referendum (în același timp împiedicând alte popoare de a fi consultate astfel). Aceștia măresc, de asemenea, presiunea și imixtiunile pentru a forța acceptarea acestui tratat, care va spori federalismul, neoliberalismul și militarismul în UE.

Aceasta este democrația noastră europeană cinică și ipocrită. Aceiași oameni care, ignorând ceea ce s-a spus (ca Partidul Socialist Portughez și Partidul Social Democrat Portughez), le-au negat cetățenilor lor dreptul la o dezbatere și la o consultare populară prin intermediul unui referendum privind propunerea de Tratat de la Lisabona și care respectă voința poporului doar atunci când este identică cu a lor, îi roagă acum pe cetățenii din fiecare stat membru să aibă încredere în ei și să voteze pentru ei în cadrul iminentelor alegeri pentru Parlamentul European...

Este pur și simplu o nerușinare...

Nils Lundgren (IND/DEM), în scris. – (SV) Tratatul de la Lisabona, care este identic în proporție de 96% cu proiectul de Tratat Constituțional, a fost respins în cadrul referendumului din Irlanda. Anterior, proiectul de Tratat Constituțional a fost respins în cadrul referendumurilor din Franța și din Țările de Jos.

Majoritatea membrilor acestui Parlament refuză să-și recunoască pierderile politice. Aceasta este o crimă îngrozitoare împotriva principiilor democratice și un exemplu inadmisibil al aroganței puterii care caracterizează cooperarea în cadrul UE.

Raportul dlui Leinen privind noile roluri ale Parlamentului European include pașii către Statele Unite ale Europei – după cum implică Tratatul de la Lisabona – și, de asemenea, propune ca UE să acționeze acum și în domeniul educației, inclusiv al sportului și așa mai departe.

Ar fi fost de dorit ca raportul să abordeze în schimb problema lipsei de legitimitate democratică a acestui Parlament. Încă o dată ne îndreptăm spre niște alegeri în care se estimează că prezența la urne a alegătorilor va fi foarte scăzută. Electoratul din statele membre se simte în continuare foarte puțin legat de acest Parlament European supra-centralizat. Atâta timp cât dezbaterile politice privind democrația reprezentativă se concentrează pe alegerile în cadrul parlamentelor naționale, ar trebui ca parlamentele naționale să fie cele mai importante organisme de luare a deciziilor din cadrul Uniunii – nu Parlamentul European.

Am votat împotriva proiectului de raport..

- Raport: Catherine Guy-Quint (A6-0183/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), în scris. – De ce vorbim despre Tratatul de la Lisabona când nici măcar nu a intrat în vigoare? De ce ignorăm în mod efectiv voința democratică a poporului irlandez, care a votat pentru respingerea tratatului cu un an în urmă? Motivul, bineînțeles, este acela că UE se preocupă într-o foarte mică măsură de opinia democratică și este hotărâtă să se îndrepte în mod rapid către o uniune mai apropiată ca niciodată în ciuda unei lipse a legitimității populare. Alegătorii irlandezi vor fi nevoiți să voteze încă o dată cu privire la acest tratat deoarece UE pur și simplu nu acceptă un răspuns negativ.

Prăpastia dintre UE și cetățenii săi devine din ce în ce mai mare. A vorbi despre Tratatul de la Lisabona ca despre o realitate nu face decât să consolideze acest deficit democratic. Din acest motiv și din multe altele, sunt încântat că, în următoarea legislatură, conservatorii britanici vor face parte dintr-un nou grup politic, dedicat reformării UE, care va pune la încercare legitimitatea unei uniuni mai apropiate ca niciodată care s-a dovedit atât de nepopulară și care a provocat atât de multe pagube în regiunea din care provin, nord-estul Angliei.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark și Anna Ibrisagic (PPE-DE), în scris. – (SV) Am votat în favoarea raportului privind aspectele financiare ale Tratatului de la Lisabona, care abordează forma pe care o va lua procedura bugetară în cazul în care Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare.

Nu susținem părțile raportului care tratează posibilitatea UE de a-și obține resursele prin intermediul competenței de impozitare. De asemenea, ne opunem stabilirii unor mecanisme de flexibilitate.

Nils Lundgren (IND/DEM), în scris. – (SV) Tratatul de la Lisabona, care este identic în proporție de 96% cu proiectul de Tratat Constituțional, a fost respins în cadrul referendumului din Irlanda. Anterior, proiectul de Tratat Constituțional a fost respins în cadrul referendumurilor din Franța și din Țările de Jos.

Majoritatea membrilor acestui Parlament refuză să-și recunoască pierderile politice. Aceasta este o crimă îngrozitoare împotriva principiilor democratice și un exemplu inadmisibil al aroganței puterii care caracterizează cooperarea în cadrul UE.

Nu cred că Parlamentul European ar trebui să aibă o influență mai mare asupra bugetului UE. În cursul mandatului meu în Parlament am observat de nenumărate ori că majoritatea federalistă dorește să acorde în mod liberal subvenții pentru orice, de la proiecte culturale până la sprijin structural și birocrație europeană sporită. Conform majorității din Parlamentul European, diversele grupuri de interes implicate în politica regională, în sectorul pescuitului și în agricultură trebuie toate să obțină o parte din banii UE. În anumite cazuri, cheltuielile nu sunt altceva decât cascadorii de relații cu publicul. Această politică liberală privind cheltuielile este dirijată de UE pe timp de criză financiară, atunci când statele membre sunt nevoite să își reducă cheltuielile cu îngrijirile medicale, școlile și bunăstarea.

Cel mai important este faptul că, din fericire, Parlamentul European nu a avut până acum o influență prea mare în ceea ce privește politica agricolă a UE. Dacă ar avea, UE ar sfârși împotmolită în protecționism și subvenții masive acordate tuturor grupurilor din sectorul agricol.

Am votat împotriva raportului.

- Raport: Bárbara Dührkop Dührkop (A6-0280/2009)

Philip Bradbourn (PPE-DE), în scris. – Conservatorii din Regatul Unit au votat împotriva pachetului privind azilul deoarece, în timp ce credem în cooperarea în acest domeniu, nu credem într-o abordare comunitară

a politicii în domeniul imigrării și azilului. Credem că, pentru noi, protejarea granițelor naționale rămâne un element cheie al politicii publice la nivel național.

- Raport: Antonio Masip Hidalgo (A6-0285/2009)

Carl Lang și Fernand Le Rachinel (NI), *în scris*. – (FR) Acum două săptămâni, Parlamentul European a adoptat un raport referitor la o politică comună de imigrare pentru Europa, creând astfel calea pentru ceea ce Comisia Europeană planificase deja: imigrarea masivă. Astăzi este rândul solicitanților de azil; ideea este de a institui o „Europă a azilului”.

Într-adevăr, obiectivul clar afirmat este de a asigura standarde mai înalte de tratare a solicitanților de azil în ceea ce privește condițiile de primire a acestora. Acest lucru înseamnă nu doar standardizarea condițiilor minime de primire în toate statele membre, ci și acordarea de sprijin solicitanților de azil pentru a se stabili în număr foarte mare.

În acest scop, domeniul de aplicare a viitoarei directive va fi extins la toate persoanele care intră legal sau ilegal pe teritoriul Uniunii Europene. Restricțiile administrative care există în statele membre în ceea ce privește accesul pe piața muncii vor trebui abolite complet. Asistența socială, medicală, psihologică și pentru găsierea unei locuințe, precum și asistența juridică, vor trebui furnizate de către statul membru gazdă. Refuzul acordării acestor tipuri de asistență va face obiectul apelurilor și anchetelor legale...ceea ce, adeseori, nu se întâmplă în cazul propriilor cetățeni...

Prin adoptarea acestei celei de-a doua faze a „pachetului privind azilul”, Bruxelles facilitează și încurajează imigrarea globală către Europa.

Ne vom opune întotdeauna acestei viziuni internaționaliste, al cărei singur scop este pur și simplu distrugerea popoarelor și a națiunilor Europei.

Martine Roure (PSE), *în scris*. – (FR) Pentru ultimul vot al acestei legislaturi, suntem rugați să ne dăm verdictul asupra pachetului privind azilul. Acest lucru marchează sfârșitul unui proces derulat de-a lungul acestui mandat. Deși s-au înregistrat câteva progrese, există, din păcate, în continuare diferențe între statele membre în ceea ce privește recunoașterea statutului refugiaților. Dovada acestui lucru sunt limitele care pot fi văzute în cadrul directivei privind condițiile de primire a solicitanților de azil. Din nou, statele membre se află în prim plan, în detrimentul unității europene pe care o cerem în acest domeniu. Sper că, în cursul următoarei legislaturi, în a doua lectură, vom putea să inversăm această situație pentru a crea o veritabilă legislație europeană în materie de azil, care să garanteze o protecție reală a acestor femei și bărbați extrem de vulnerabili.

- Raport: Jeanine Hennis-Plasschaert (A6-0284/2009)

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark și Anna Ibrisagic (PPE-DE), *în scris*. – (SV) Noi, conservatorii, am votat astăzi în favoarea raportului dnei Hennis-Plasschaert A6-0284/2009 privind criteriile și mecanismele de determinare a statului membru responsabil de cererile de protecție internațională prezentate de către resortisanți ai unei țări terțe sau de apatrizi.

Suntem conștienți și înțelegem faptul că influxul mare de persoane care sosesc cu mijloace de transport maritim pe Marea Mediteraneană pune o parte dintre țările mai mici de la granița maritimă sudică a UE într-o situație dificilă și suntem de acord că trebuie făcut ceva pentru a rezolva această situație.

Este important ca așa-numitul mecanism de suspendare să nu fie formulat astfel încât să existe riscul eliminării stimulentei pentru statele membre de îmbunătățire a standardelor procesului de acordare a azilului și de primire a solicitanților, lucru care ar fi contrar ideii fundamentale aflate la baza regulamentului comun.

- Rapoarte: Antonio Masip Hidalgo (A6-0285/2009) și Jeanine Hennis-Plasschaert (A6-0284/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström și Åsa Westlund (PSE), *în scris*. – (SV) Noi, social-democrații, salutăm orice inițiativă care îmbunătățește situația solicitanților de azil și a persoanelor fără documente. Pledăm pentru o politică comună generoasă în materie de azil și imigrare, centrată pe nevoile oamenilor în conformitate cu angajamentele asumate de statele membre în cadrul Convenției de la Geneva. Deși „pachetul privind azilul” implică realizarea unor progrese, am decis să votăm împotriva rapoartelor întocmite de dna Hennis-Plasschaert și de dl Masip Hidalgo.

Noi, social-democrații, obiectăm împotriva politicii în materie de azil și imigrare derulate de majoritatea cu tendințe de dreapta din cadrul Parlamentului European. În mod special, ne distanțăm de problema nefurnizării

informațiilor orale într-o limbă pe care aceștia o înțeleg, a detenției care nu trebuie să aibă loc în cadrul Convenției de la Geneva, a examinării medicale pentru a stabili vârsta și de problema asistenței juridice gratuite. De asemenea, considerăm regretabil faptul că cei de dreapta nu doresc să acorde solicitanților de azil dreptul de a intra pe piața muncii în decurs de șase luni.

- Raport: Jean Lambert (A6-0279/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), în scris. – Crearea acestui oficiu reprezintă încă un pas spre o politică comună europeană în materie de azil și imigrare, o politică pe care eu o resping în totalitate. Consider că problema alegerii persoanelor cărora li se permite să intre în Regatul Unit ar trebui să fie responsabilitatea parlamentarilor aleși și a miniștrilor responsabili din Regatul Unit, nu responsabilitatea UE.

Predarea către UE a controlului politicii în materie de azil și imigrare ar fi profund nefavorabilă intereselor noastre naționale și ne-ar expune unor riscuri potențiale mai mari în ceea ce privește terorismul și crima organizată.

Progresele către o politică comună în materie de azil și imigrare este un alt semn al intenției UE de a crea o singură entitate politică, cu reguli uniforme pentru toată lumea. Aceasta nu este viziunea conservatorilor britanici asupra UE și vom promova o viziune foarte diferită a acesteia atunci când vom forma o nouă grupare politică în cursul următoarei legislaturi.

Bruno Gollnisch (NI), în scris. – (FR) Toate rapoartele legate de azil votate astăzi oferă o interpretare detașată și vastă a dreptului de azil care, în ultimă instanță, este în detrimentul celor care au o nevoie reală de protecție internațională, pentru a-și salva viețile, integritatea fizică și libertatea.

Noile drepturi sociale, financiare, familiale și de altă natură pe care doriți ca statele membre să fie forțate să le acorde solicitanților de azil vor acționa ca un magnet pentru toți potențialii imigranți economici, vor copleși și mai mult serviciile responsabile cu aceste probleme și vor încetini și mai mult examinarea cererilor depuse. Toate acestea, deoarece ați refuzat în mod repetat să luați în considerare abuzurile și încălcările procedurilor și deoarece insistați în a face confuzie între drepturile și statutul pe care refugiații recunoscuți l-ar putea avea și ceea ce doriți să le acordați solicitanților de azil obișnuiți.

Lucrul cel mai inacceptabil dintre toate, totuși, este raportul Lambert, care creează un birou european de „sprijin” care va putea să repartizeze după bunul plac solicitanții de azil de-a lungul statelor membre.

Nu suntem împotriva unei cooperări interguvernamentale în aceste domenii, unde se arată respect pentru dreptul suveran al statelor membre de a decide cine poate intra pe teritoriul lor, și în ce condiții, dar suntem împotriva politicilor dvs.

- Raport: Tadeusz Zwiefka (A6-0270/2009)

Edite Estrela (PSE), în scris. – (PT) Am votat pentru raportul Zwiefka deoarece consider că este foarte importantă stabilirea unei proceduri care să le permită statelor membre să negocieze acorduri internaționale referitoare la probleme care țin de competența exclusivă a Comunității, în cazurile în care Comunitatea a decis să nu își exercite competența.

Cu alte cuvinte, în prezent, Portugalia este împiedicată să încheie acorduri internaționale pentru a grăbi cooperarea judiciară, inclusiv cu privire la probleme legate de divorț și de anularea căsătoriilor, întrucât se consideră că, parțial, Comunitatea ar fi obținut competențe exclusive în aceste domenii. Această propunere îi permite Comisiei să autorizeze încheierea unor astfel de acorduri, cu condiția ca însăși Comunitatea să nu intenționeze să încheie sau să nu fi încheiat deja un acord privind același subiect cu o țară terță. Simt că este foarte important ca acest regulament să fie negociat cât mai repede posibil, deoarece este în interesul nu doar al cetățenilor portughezi, ci și al tuturor cetățenilor din restul Europei.

- Raport: Ruth Hieronymi (A6-0260/2009)

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), în scris. – (FR) Relațiile care s-au dezvoltat între industriile audiovizualului din statele membre ale UE și cele ale țărilor terțe trebuie să continue și trebuie consolidate în interesul nu doar al profesioniștilor, ci și al consumatorilor. Programul de cooperare în domeniul audiovizualului MEDIA Mundus, astfel cum a fost el adoptat astăzi de Parlamentul European, și pe care eu îl sprijin, vizează atingerea acestui obiectiv.

Într-adevăr, acesta furnizează un cadru adecvat de îmbunătățire a competitivității și a distribuției transnaționale a lucrărilor audiovizuale în întreaga lume. Inițiat de Parlamentul European, acest program ar trebui să contribuie și la promovarea diversității culturale, oferind în același timp valoare adăugată reală acțiunilor deja realizate în acest domeniu de Uniune și de statele membre.

Datorită eforturilor făcute de raportorul nostru pentru a se ajunge la un acord în primă lectură, ar trebui să apară în curând noi oportunități comerciale și care să le ofere profesioniștilor din domeniul audiovizualului perspectiva stabilirii unor relații de muncă pe termen lung cu omologii lor din țările terțe.

- Raport: Paolo Costa (A6-0274/2009)

Jim Higgins (PPE-DE), *în scris*. – Am votat împotriva raportului Costa privind sloturile din aeroporturi, pentru a sublinia lipsa completă de consultare cu autoritățile aeroportuare, lipsa dezbaterii cu deputații europeni și natura grăbită a legislației. Această măsură nu va face decât să exacerbeze problemele din sectorul aviației.

- Raport: Gérard Deprez (A6-0265/2009)

Edite Estrela (PSE), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului Deprez. Acest regulament stabilește o procedură pentru negocierea și încheierea acordurilor bilaterale între statele membre și țările terțe. Cred că este foarte important să stabilim o procedură care să le permită statelor membre să negocieze acorduri internaționale în cazurile în care Comunitatea a decis să nu își exercite competența.

Ca exemplu, în prezent Portugalia este împiedicată să încheie acorduri internaționale pentru a grăbi cooperarea judiciară, inclusiv cu privire la probleme legate de responsabilitatea parentală, obligațiile de întreținere și divorț, întrucât se consideră că, parțial, Comunitatea ar fi obținut competențe exclusive asupra acestor domenii. Această propunere îi permite Comisiei să autorizeze încheierea unor astfel de acorduri.

Având în vedere legăturile strânse ale Portugaliei cu anumite țări, în special cu Comunitatea Țărilor de Limbă Portugheză, și numărul mare de migranți portughezi din diverse țări, este foarte important, în ceea ce privește dreptul familiei, ca Portugalia să poată grăbi recunoașterea drepturilor cetățenilor portughezi din aceste țări prin încheierea sau revizuirea acordurilor bilaterale. Deși am citat drept exemplu Portugalia, simt că este la fel de important pentru toți cetățenii UE ca acest regulament să fie negociat cât mai curând posibil.

- Rapoarte: Tadeusz Zwiefka (A6-0270/2009) și Gérard Deprez (A6-0265/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris*. – (SV) Curtea Europeană de Justiție a stabilit că, în anumite domenii, Comunitatea are competența exclusivă de a încheia acorduri internaționale cu țările terțe. Conform aceluiași prevederi, statele membre care au încheiat deja acorduri bilaterale cu o țară terță sau care doresc să procedeze astfel în viitor sunt împiedicate să o facă, deoarece acest lucru nu este considerat compatibil cu Tratatul CE. Cu toate acestea, în unele cazuri excepționale, UE poate autoriza statele membre să încheie acorduri bilaterale: în cazul în care Comunitatea nu are niciun interes în acordurile cu țara terță, în cazul în care respectivul stat membru are un interes anume în acest acord și acordul nu are un impact negativ asupra dreptului comunitar.

Lista June este în favoarea realizării pieței interne și susține activitatea privind căutarea de soluții la nivel european pentru provocările de mediu cu care se confruntă Europa. În aceste domenii acceptăm un anumit nivel de supranaționalism. Cu toate acestea, ne opunem măsurilor legislative supranaționaliste menționate anterior. Bineînțeles că statele membre trebuie să poată încheia acordurile bilaterale juridice individuale cu țări terțe în cazul în care consideră că asemenea acorduri sunt mai profitabile pentru ele decât cele existente la nivel european! Deși, fără nicio îndoială, este bine că se propune acum o posibilitate redusă de autodeterminare prin intermediul introducerii unei proceduri de negociere, aceasta constituie, cu toate acestea, un câștig mic și nu schimbă scopul clar – chiar dacă neexprimat în mod explicit – al creării unui stat al UE.

Prin urmare, am votat împotriva acestui raport.

- Propunere de rezoluție B6-0261/2009 (Moldova)

Erik Meijer (GUE/NGL), *în scris*. – (NL) În ceea ce privește protestele recente împotriva rezultatelor alegerilor din Moldova, grupul meu a depus o rezoluție separată care diferă de compromisul la care au ajuns cele patru grupuri. Nu există nicio diferență între cele două rezoluții în ceea ce privește apelurile noastre privind organizarea de alegeri libere și corecte, dar diferă în evaluarea asupra guvernului și a partidului majoritar din Moldova.

Grupul meu a urmărit raționamentul conform căruia protestele au fost organizate de forțe nedemocratice care încearcă să conteste votul repetat pentru Partidul Comunist, acordat de o jumătate de electorat. În plus, s-a presupus că protestele au fost organizate de vecina Moldovei, România, care dorește să anexeze Moldova. În această perspectivă, majoritatea celor din grupul meu vor vota împotriva rezoluției comune. Cu toate acestea, eu, personal, voi vota în favoarea acesteia.

Există mulți moldoveni care au aplicat pentru obținerea cetățeniei române. Contactele noastre politice cu partidul aflat în prezent la conducere în Moldova nu trebuie să ne împiedice să respectăm dorința unei mari părți a populației moldovene de anexare la România. Acea dorință a fost stimulată de faptul că opinia publică dintr-o serie de state membre nu sprijină extinderea ulterioară. În aceste condiții, anexarea la România ar fi singura cale prin care moldovenii ar putea intra în UE.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), în scris. – (PL) Moldova se confruntă cu mari dificultăți politice și economice. Evenimentele dramatice din 5, 7 și 8 aprilie de pe străzile Chișinăului după alegeri arată că societatea, și în special tinerii, doresc schimbarea și unificarea rapidă cu Uniunea Europeană. Comuniștii blochează reformele esențiale și negociază cu Rusia, chiar dacă, în mod oficial, susțin apropierea de structurile europene.

Ar trebui să ajutăm Moldova să meargă pe acest drum. Un mai mare angajament al UE va oferi guvernului și poporului din Moldova o mai mare siguranță că UE și că posibilitatea aderării la aceasta sunt reale.

Guvernul trebuie să introducă reforme fundamentale pentru a permite o dezvoltare politică și economică normală, reforme care vor duce la o economie de piață, la democratizarea vieții civile și la respectarea drepturilor cetățenilor.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), în scris. – Am votat pentru rezoluția Parlamentului European privind situația din Republica Moldova. Consider ca fiind extrem de important că toate grupurile politice au acordat atenția și sprijinul cuvenit acestui subiect.

Ca membru al Grupului Socialiștilor Europeni din Parlamentul European, susțin ca Uniunea Europeană să continue să acorde tot sprijinul necesar Republicii Moldova pentru ca această țară să-și îndeplinească destinul european, pe măsura aspirațiilor poporului său. Este important ca Republica Moldova să se dezvolte economic și să ofere cetățenilor condiții cât mai bune de viață, șansa de a se realiza. Consider că România, ca stat membru al Uniunii Europene vecin cu Republica Moldova, trebuie să contribuie, în condițiile și pe baza unui acord de cooperare, bună vecinătate și respect reciproc, la dezvoltarea economică și socială a acestei țări.

- Raport: Raimon Obiols i Germà (A6-0264/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), în scris. – Unul dintre aspectele pozitive ale UE este modul în care încearcă să răspândească valorile democrației, ale drepturilor omului și ale bunei guvernante în întreaga lume prin intermediul relațiilor sale cu țările terțe. Cu toate acestea, este profund ironic faptul că UE pune atât de mult accentul pe democrația din alte părți, ignorând democrația chiar din cadrul UE, după cum se poate observa din reacția față de respingerea Tratatului de la Lisabona de către Irlanda.

Doresc să atrag atenția asupra a două părți ale lumii: în primul rând, Asia centrală. Deși recunosc importanța strategică a acestei regiuni pentru UE, cred că angajamentul permanent din partea UE trebuie egalat de progrese înregistrate în domeniul drepturilor omului și democratizării în Asia centrală.

În al doilea rând, aș dori să compar situația drepturilor omului din cadrul dictaturii comuniste autoritare din China cu democrația liberă și viguroasă a Taiwanului. Taiwanul se bucură de un standard extraordinar de înalt privind respectarea drepturilor omului în Asia de est și poate servi drept exemplu Chinei referitor la ceea ce poate obține o societate în momentul în care ia decizia îndrăznească de a deveni cu adevărat liberă.

Avril Doyle (PPE-DE), în scris. – Acest raport cu privire la Raportul anual privind drepturile omului în 2008 evaluează starea acțiunilor în domeniul drepturilor omului din lume și solicită îmbunătățiri în anumite domenii cheie.

În ceea ce privește amendamentul nr. 2, deși dezaprob cu tărie poziția Papei Benedict privind utilizarea profilactică a prezervativelor pentru a împiedica răspândirea HIV/SIDA, citată, nu am putut susține amendamentul din cauza elaborării inutile și inadecvate.

Edite Estrela (PSE), în scris. – (PT) Am votat pentru Raportul anual 2008 privind drepturile omului în lume. Acest raport are în esență două obiective. În primul rând, a fost întocmit cu intenția de a furniza o bază de

referință documentară în vederea înlesnirii sensibilizării, discutării și evaluării acțiunilor de peste an, în scopul îmbunătățirii, corectării și extinderii operațiunilor viitoare. În al doilea rând, are scopul de a informa o audiență cât mai mare cu privire la acțiunile UE de promovare a drepturilor omului în întreaga lume.

Cred că este foarte important să avem o dezbatere menită să stabilească priorități, să identifice problemele care necesită acțiune la nivel european și să mențină, cu evaluări periodice, o listă a situațiilor care necesită atenție specială.

Acest raport include, de asemenea, problema drepturilor femeilor și arată că există o lacună care trebuie acoperită în ceea ce privește elaborarea acțiunilor și politicilor specifice ale UE în favoarea drepturilor femeilor.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), în scris. – (PT) Trebuie doar să vă uitați la conținuturile rezoluției privind situația din Palestina pentru a vedea în ce măsură aceasta este un exercițiu inacceptabil de ipocrizie și cinism din partea unei majorități din Parlament în ceea ce privește drepturile omului (în lume).

Rezoluția nu conține un singur cuvânt de condamnare a agresiunii nemiloase a Israelului împotriva poporului palestinian, care nu poate fi prin nimic justificată. Rezoluția atenuează cruzimea tratamentelor aplicate populației palestinene din fâșia Gaza – pe care rezoluția Consiliului ONU pentru drepturile omului a denunțat-o și a condamnat-o – și nu conține un singur cuvânt de solidaritate pentru poporul palestinian, victima celor mai brutale încălcări ale drepturilor omului, săvârșite de armata israeliană și de terorismul statului israelian.

Aspectele rezoluției cu care putem fi acord nu pot depăși faptul că această inițiativă anuală a Parlamentului European nu este, în esență, nimic mai mult decât un exercițiu perfid de manipulare a drepturilor omului și a utilizării lor inacceptabile ca o armă de imixtiune a puterilor majore ale UE (și a marilor lor grupuri economice și financiare) împotriva oamenilor care își afirmă suveranitatea și drepturile.

Spunem încă o dată: puteți conta pe noi în ceea ce privește apărarea drepturilor omului, dar nu contați pe noi pentru exercitarea ipocriziei.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), în scris. – (PL) Am votat pentru adoptarea raportului Obiols i Germà privind Drepturile omului în lume 2008 și privind politica Uniunii Europene în această privință. Am votat în favoarea acestuia deoarece amendamentul scandalos care îl ataca pe Papa Benedict al XVI-lea a fost respins. Dacă Papa ar fi considerat o amenințare la adresa drepturilor omului, acest lucru ar însemna că lumea ar fi răsturnată. Nu îi înțeleg pe autorii aceluia amendament.

Există, din păcate, multe cazuri de încălcare a drepturilor omului în lume. Acestea necesită angajament, condamnare și acțiune din partea noastră. Biserica catolică și multe alte confesiuni sunt aliatele noastre în lupta pentru asigurarea respectului pentru demnitatea umană. Atacul asupra Papei reprezintă doar o dovadă a cinismului de dinainte de alegeri și a radicalismului dăunător. Este păcat că, la sfârșitul acestui mandat, o parte dintre deputații europeni se angajează într-o astfel de chestiune jenantă.

Nils Lundgren (IND/DEM), în scris. – (SV) O politică externă independentă este esențială pentru menținerea suveranității naționale. Relațiile externe ale fiecărui stat membru trebuie să fie supuse controlului democratic. UE nu trebuie să deruleze o politică externă comună deoarece o astfel de evoluție riscă să le ia oamenilor șansa de a-și responsabiliza politicienii aleși pentru acțiunile lor în cadrul relațiilor lor cu celelalte țări.

Actualul raport conține o serie de declarații importante care sprijină aspectele specifice referitoare la drepturile omului. Bineînțeles, am votat în favoarea acestora. Cu toate acestea, întreg raportul este un mijloc de promovare a pozițiilor UE în domeniul politicii externe.

Prin urmare, am votat împotriva acestuia în cadrul votului final.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), în scris. – (DA) Recunosc importanța scopului rezoluției de a îmbunătăți situația drepturilor omului într-o serie de țări vulnerabile. Împărtășesc ambiția acestuia de abolire a utilizării pedepsei cu moartea și de îmbunătățire a situației în care își desfășoară activitatea susținătorii drepturilor omului și ONG-urile. În același timp, sunt de acord că trebuie stabilite obligații în materie de respectare a drepturilor omului în țările cu care cooperează UE.

Cu toate acestea, nu pot vota în favoarea rezoluției, deoarece mă opun puternic menționării ratificării întârziate a Tratatului de la Lisabona, care este o insultă la adresa respingerii Tratatului de către poporul irlandez. Mai mult, mă opun scopului de a avea structuri comune și personal comun pentru crearea unor adevărate ambasade ale UE. Cred că UE nu are competențe în acest domeniu; și nici nu ar trebui să aibă.

Charles Tannock (PPE-DE), în scris. – Nu sunt de acord cu amendamentul nr. 2, care a criticat Biserica Romano-Catolică și pe conducătorul acesteia, Papa Benedict, pentru opiniile sale privind utilizarea prezervativelor, dar Camera a respins în mod înțelept acest amendament. Există puține dovezi conform cărora promovarea utilizării prezervativelor previne de fapt transmiterea SIDA.

Papa Benedict este îndreptățit să aibă propriile opinii, ca propriul său drept al omului, indiferent dacă ceilalți sunt sau nu de acord cu el. Mă întreb dacă acest raport ar fi îndrăznit să critice un conducător al unei alte religii majore din lume în același mod ostil. Este rolul Bisericii Romano-Catolice să-i conducă pe credincioși, nu să fie condusă. Ar trebui să acordăm mai mult respect unei biserici și unei religii pe baza căreia s-au fondat valorile Uniunii noastre.

Deputații conservatori britanici sprijină standardele înalte ale drepturilor omului în lume, dar s-au abținut în totalitate în privința raportului în cadrul votului final, deoarece acesta includea aspecte precum „drepturile reproductive” – care semnifică, de fapt, avort – și pedeapsa cu moartea, care sunt chestiuni de conștiință individuală, și susținea domenii de politici ca CPI și Tratatul de la Lisabona, pentru care avem o poziție de partid care se opune.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), în scris. – Sunt cel mai puternic susținător al adevăratelor drepturi ale omului și, prin urmare, nu am nicio problemă cu multe dintre aspectele acestui raport. Am fost personal răspunzător de introducerea unui paragraf prin care se solicită Consiliului și statelor membre să ia măsuri mai eficiente împotriva catastrofei provocate de regimul Mugabe în Zimbabwe în privința drepturilor omului.

Cu toate acestea, raportul se referă în mod consecvent și nejustificat la UE ca la un stat suveran – referințe pe care eu și alți colegi deputați am încercat fără succes să le eliminăm în etapa de comisie. Ideea că statele membre individuale ar trebui să renunțe în favoarea Uniunii Europene la prerogativele lor naționale în materie de chestiuni referitoare la drepturile omului, indiferent dacă o fac în forumul Organizației Națiunilor Unite sau în altă parte, este complet inacceptabilă. De asemenea, obiectez la referințele gratuite și inutile la Tratatul de la Lisabona, cărora conservatorii și mulți alții li s-au opus în mod consecvent. Prin urmare, m-am abținut de la votul final privind raportul.

Anna Záborská (PPE-DE), în scris. – (SK) Articolele 84 și 96 ale raportului abordează situația drepturilor omului din Cuba. Trebuie spus faptul că, în ciuda presiunii internaționale, intimidarea sistematică, interogarea și formele sofisticate de violență au continuat împotriva Femeilor în alb chiar și în 2008. Acum câteva săptămâni, regimul a încercat în toate modurile posibile să le împiedice de la organizarea unui protest silențios cu ocazia împlinirii a șase ani de la întemnițarea soților lor. Ca un semn de susținere, un marș de solidaritate pentru Femeile în alb și pentru soții acestora a fost organizat la Bratislava, la 28 aprilie 2009. Dintre cei 75 de activiști întemnițați acum șase ani, a căror cauză a fost susținută de diverse organizații, printre care și UE, 54 sunt încă în închisoare. Doar dacă le monitorizăm condițiile vom reuși să-i eliberăm înainte de a fi reduși la epave umane. Să nu uităm că în curând vom comemora 20 de ani de la căderea comunismului în țările din Europa centrală și de est. Ceea ce putem face acum pentru prizonierii cubanezi și pentru soțiile lor este să lăsăm paragrafele privind încălcările drepturilor omului în Cuba în textul raportului.

Simt că trebuie să menționez amendamentul nr. 2, care îl critică aspru pe Papa Benedict al XVI-lea. Acest amendament îl calomniază pe conducătorul Bisericii Catolice. În afară de aceasta, îi plasează declarațiile la același nivel cu crimele comise în țările unde se abuzează de pedeapsa cu moartea, unde oamenii sunt torturați și uciși pentru că își exprimă propriile păreri și unde nu există respect pentru cele mai elementare drepturi ale omului. Să respingem acest amendament.

- Raport: Maria Grazia Pagano (A6-0262/2009)

Philip Bradbourn (PPE-DE), în scris. – Conservatorii britanici consideră că, în timp ce cooperarea transfrontalieră în domeniul justiției penale este importantă, raportul încearcă să creeze un spațiu comun de justiție la nivel european, care ar compromite în mod semnificativ tradițiile țărilor al căror sistem judiciar se bazează pe dreptul comunitar. Prin urmare, nu putem susține această propunere.

Martin Callanan (PPE-DE), în scris. – Justiția penală este, pe bună dreptate, responsabilitatea statelor membre ale UE. Pot accepta faptul că statele membre trebuie să coopereze în chestiuni transnaționale legate de justiția penală, dar nu accept crearea unui spațiu european de justiție penală. Extinderea așa numitei „competențe” europene în domeniul justiției penale ar fi o intruziune nemotivată și inacceptabilă în suveranitatea britanică. Oamenii din regiunea mea din nord-estul Angliei doresc ca dreptul penal să fie responsabilitatea parlamentarilor britanici și să fie aplicat de judecători britanici.

Faptul că UE încearcă să-și extindă competențele în domenii până în prezent rezervate exclusiv statelor membre demonstrează adevăratul scop al UE: crearea unui superstat federal. Oamenii din regiunea mea nu doresc să vadă realizarea acestui lucru. Aceștia resping înțelepciunea convențională a unei Uniuni mai apropiate ca niciodată și doresc să vadă un sistem de cooperare interguvernamentală mai liber, mai flexibil. Sper că noul grup pe care îl vor forma conservatorii britanici în următoarea legislatură va putea să ofere ceea ce majoritatea britanicilor își doresc de la Europa.

Carl Lang (NI), *în scris*. – (FR) Sub masca combaterii organizațiilor mafioate și a crimei organizate în general, eurocrații din Bruxelles doresc să-și impună pe mai departe perspectivele federaliste, care distrug națiuni, popoare și identități.

Într-adevăr, în timp ce toată lumea știe că fiecare stat membru al UE are propriile legi, tradiții juridice și coduri, aici ne confruntăm cu un alt atac al acestor fanatici euro-federaliști, sub forma dezideratului acestora de a crea o „cultură judiciară europeană”.

Pentru a institui această cultură, ar trebui create, în consecință, următoarele: o școală judiciară europeană, o academie de drept european pentru judecători, procurori, avocați ai apărării și pentru toți cei implicați în administrarea justiției.

Ce se întâmplă cu școlile judiciare naționale? Cum rămâne cu diferențele inextricabile între legislațiile care derivă din dreptul comunitar și cele care derivă din dreptul pozitiv?

Nu se oferă niciun răspuns, evident.

În practică, întregul sistem judiciar și penal al statelor membre va dispărea în fața aceste armonizări forțate – și anume, armonizarea descendentă.

Acești ucenici de vrăjitor ai Europei nu au înțeles un lucru; doar statele naționale, componentele principale ale Europei, o vor putea îmbogăți și îi vor putea restaura locul de drept în lume.

Europa nu trebuie construită pe seama națiunilor și a popoarelor sale.

- Raport: Jean-Luc Dehaene (A6-0142/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström și Åsa Westlund (PSE), *în scris*. – (SV) Parlamentul a votat astăzi pe marginea unui raport referitor la impactul Tratatului de la Lisabona asupra dezvoltării echilibrului instituțional al Uniunii Europene. Raportul propune ca deputații suplimentari care îi vor fi acordați Suediei și altor state membre în cazul în care Tratatul de la Lisabona intră în vigoare să fie aleși deja în cadrul următoarelor alegeri pentru Parlamentul European și apoi să le fie conferit statutul de observatori în Parlament. De asemenea, raportul propune ca numirea unui nou președinte al Comisiei să fie efectuată în conformitate cu Tratatul de la Lisabona. Acest lucru înseamnă că alegerea președintelui ar trebui să reflecte majoritatea politică din cadrul Parlamentului European și că alegerea candidatului ar trebui să fie precedată de discuții între Consiliu și grupurile politice din cadrul Parlamentului.

Am ales să votăm în favoarea acestui raport deoarece Parlamentul European trebuie să se pregătească pentru a putea pune în aplicare schimbările care vor avea loc în legătură cu activitatea sa în cazul în care Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare. Cu toate acestea, voturile noastre nu ar trebui să reprezinte sub nicio formă o prejudiciere a proceselor de ratificare de către statele membre individuale. Respectăm pe deplin dreptul fiecărui stat membru de a decide pentru sine cu privire la ratificarea Tratatului de la Lisabona.

Edite Estrela (PSE), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului referitor la impactul Tratatului de la Lisabona asupra dezvoltării echilibrului instituțional al Uniunii Europene. Acest raport studiază impactul Tratatului de la Lisabona asupra echilibrului instituțional european. Subliniază importanța punerii în aplicare a noilor prevederi și efectuarea primelor numiri.

Posibila intrare în vigoare a Tratatului de la Lisabona până la sfârșitul anului 2009 necesită un acord politic între Consiliu și Parlamentul European în scopul garantării faptului că procedura pentru alegerea următorului președinte al Comisiei și pentru nominalizarea viitoarei Comisii va respecta, în orice situație, esența noilor competențe pe care Tratatul de la Lisabona le atribuie Parlamentului European în această privință.

Drept rezultat, raportul stabilește o serie de recomandări menite să dezvolte un echilibru instituțional și accentuează faptul că Tratatul de la Lisabona consolidează fiecare instituție europeană în domeniul său de competență.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Această rezoluție face parte dintr-un pachet de cinci rezoluții adoptate astăzi de Parlament, ceea ce indică cel mai evident dispreț față de voința exprimată în mod democratic și suveran de către cetățenii francezi, olandezi și irlandezi, care au respins Constituția europeană și fratele geamăn al acesteia, așa-numitul Tratat de la Lisabona, în referendumuri. De asemenea, este una dintre multele inițiative menite să impună acest proiect de tratat inacceptabil.

În loc să îngroape Tratatul de la Lisabona odată pentru totdeauna, Parlamentul European adoptă o rezoluție care glorifică echilibrul instituțional antidemocratic al Uniunii Europene propus în cadrul rezoluției, ascunzând faptul că, printre multe alte exemple, acesta:

- transferă puterile suverane de la cetățenii portughezi la instituțiile supranaționale ale UE, dominate de marile puteri, un exemplu fiind gestionarea resurselor biologice marine în zona noastră economică exclusivă.
- extinde aplicarea regulii majorității în cadrul proceselor decizionale, ceea ce va consolida dominarea marilor puteri și va împiedica Portugalia să se opună adoptării deciziilor care sunt împotriva intereselor naționale;
- sporește eliminarea autorității din cadrul instituțiilor democratice naționale (singurele care reprezintă rezultatul direct al voinței poporului), un exemplu fiind transferul competențelor de la parlamentele naționale, care își pierd competența de a lua decizii în domenii fundamentale și care devin un fel de organism consultativ fără drept de veto asupra deciziilor comunitare care sunt împotriva intereselor naționale.

Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris*. – (SV) Tratatul de la Lisabona, care este identic în proporție de 96% cu proiectul de Tratat Constituțional, a fost respins în cadrul referendumului din Irlanda. Anterior, proiectul de Tratat Constituțional a fost respins în cadrul referendumurilor din Franța și din Țările de Jos.

Majoritatea membrilor acestui Parlament refuză să-și recunoască pierderile politice. Aceasta este o crimă îngrozitoare împotriva principiilor democratice și un exemplu inadmisibil al aroganței puterii care caracterizează cooperarea în cadrul UE.

Merită menționat faptul că în alineatul (4) al raportului dlui Dehaene se afirmă (citat): „Salută faptul că Tratatul de la Lisabona stipulează că, în unanimitate și cu avizul Parlamentului European, cu condiția să nu existe opoziție din partea unui parlament național, Consiliul European poate să extindă procedura de decizie cu majoritate calificată și procedura legislativă ordinară în cazul unor domenii în care acestea încă nu se aplică”.

Fără a aduce atingere faptului că alegătorii din multe state membre sunt în mod vădit sceptici față de o Uniune din ce în ce mai supranaționalistă, majoritatea federalistă din Parlamentul European indică posibilitatea realizării, în temeiul Tratatului de la Lisabona, a unei Uniuni cu un caracter supranaționalist și mai accentuat și a transferului unor competențe suplimentare către UE fără necesitatea adoptării unui nou tratat.

Am votat împotriva raportului.

- Raport: Elmar Brok (A6-0133/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström și Åsa Westlund (PSE), *în scris*. – (SV) Parlamentul a votat astăzi un raport privind dezvoltarea relațiilor dintre Parlamentul European și parlamentele naționale în temeiul Tratatului de la Lisabona. Acest raport salută noile competențe care vor fi oferite parlamentelor naționale de către Tratatul de la Lisabona. De asemenea, analizează posibilitățile de dezvoltare viitoare a relațiilor între Parlamentul European și parlamentele naționale.

Am ales să votăm în favoarea acestui raport deoarece Parlamentul European trebuie să se pregătească pentru a putea pune în aplicare schimbările care vor avea loc în legătură cu activitatea sa în cazul în care Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare. Cu toate acestea, voturile noastre nu ar trebui să reprezinte sub nicio formă o prejudiciere a proceselor de ratificare de către statele membre individuale. Respectăm pe deplin dreptul fiecărui stat membru de a decide pentru sine cu privire la ratificarea Tratatului de la Lisabona.

Edite Estrela (PSE), *în scris*. – (PT) Am votat pentru raportul dlui Brok. Acest raport salută noile competențe oferite parlamentelor naționale de către Tratatul de la Lisabona și analizează posibilitățile viitoarei cooperări între parlamentele naționale și Parlamentul European.

Adoptarea Tratatului de la Lisabona în Republica Cehă reprezintă un pas important către intrarea în vigoare rapidă a acestuia. Acest raport ilustrează cât de important este acest nou Tratat pentru Uniunea Europeană.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris*. – (FR) Am votat împotriva acestui raport, în primul rând deoarece îi lipsește un scop: Tratatul de la Lisabona nu există; a fost respins prin trei referendumuri.

În al doilea rând, am votat împotriva acestuia deoarece recomandă subordonarea parlamentelor naționale Parlamentului European: cel din urmă, la adăpost în puterea superiorității sale și, fără nicio îndoială, a aroganței sale insuportabile, ar ajuta parlamentele naționale – constituite, în opinia sa, fără nicio îndoială, din filistini și idioți – să analizeze textele europene. Acesta este sprijin sau presiune? S-ar autoinvita la sesiunile plenare ale parlamentelor naționale; ar juca rolul de consultant; ar influența modul în care parlamentele transpun textele pentru a încuraja uniformitatea; s-ar afirma el însuși pentru a se asigura că se dezbate bugetele pentru apărare... le-ar dicta, de asemenea, modul în care ar trebui să controleze guvernele și activitățile acestora în cadrul Consiliului?

În cele din urmă, am votat împotriva acestuia deoarece se bazează pe o dublă ipocrizie: parlamentele naționale nu au obținut nimic altceva decât un drept foarte greu de pus în aplicare și, prin urmare, inefficient de monitorizare a respectării principiului subsidiarității; acest principiu este o iluzie, deoarece multe competențe europene presupus exclusive sunt proslăvite, iar definiția subsidiarității după cum este prevăzută în tratate promovează, de fapt, competențele Bruxellesului.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), în scris. – (PT) Această rezoluție face parte dintr-un pachet de cinci rezoluții adoptate astăzi de majoritatea membrilor Parlamentului, ceea ce indică cel mai evident dispreț față de voința exprimată în mod democratic și suveran de către cetățenii francezi, olandezi și irlandezi, care au respins Constituția europeană și fratele său geamăn, așa-numitul Tratat de la Lisabona, în referendumuri. De asemenea, este una dintre multele inițiative menite să impună acest proiect de tratat inacceptabil.

Această rezoluție privind „dezvoltarea relațiilor dintre Parlamentul European și parlamentele naționale în temeiul Tratatului de la Lisabona” este un prim exemplu de înșelăciune.

Parlamentul European salută „obligățiile și drepturile parlamentelor naționale în temeiul Tratatului de la Lisabona... care sporesc rolul acestora în cadrul proceselor politice ale Uniunii Europene”. Ar fi un subiect ridicol dacă nu ar fi atât de serios. Parlamentul European ascunde faptul că, în ceea ce privește presupusa sporire a rolului parlamentelor naționale în cadrul proceselor de luare a deciziilor, ceea ce se întâmplă, de fapt, cu Tratatul de la Lisabona este faptul că aceste parlamente pierd mult mai mult decât câștigă (aparent), luând în considerare transferul extensiv de competențe către instituțiile Uniunii Europene. Chiar și (pseudo-)scrutinul privind respectarea principiului subsidiarității (referitor la exercitarea de către instituțiile comunitare a competențelor transferate între timp către UE de către parlamentele naționale) nu conferă niciunui parlament național dreptul de veto.

Nils Lundgren (IND/DEM), în scris. – (SV) Tratatul de la Lisabona, care este identic în proporție de 96% cu proiectul de Tratat Constituțional, a fost respins de referendumul din Irlanda. Anterior, proiectul de Tratat Constituțional a fost respins în cadrul referendumurilor din Franța și din Țările de Jos.

Majoritatea membrilor acestui Parlament refuză să-și recunoască pierderile politice. Aceasta este o crimă îngrozitoare împotriva principiilor democratice și un exemplu inadmisibil al aroganței puterii care caracterizează cooperarea în cadrul UE.

Raportul dlui Brok laudă convenția care a elaborat proiectul de Tratat Constituțional. Această convenție a fost aspru criticată pentru că a fost complet nedemocratică și controlată de la conducere, de președintele său Giscard d'Estaing.

În opinia mea, raportul dlui Brok ar fi trebuit să ajungă la concluzia că, atâta timp cât dezbaterile politice ale democrației reprezentative se concentrează pe alegerile în cadrul parlamentelor naționale, acestea ar trebui să fie cele mai importante organisme de luare a deciziei din cadrul Uniunii – nu Parlamentul European.

Am votat împotriva raportului.

- Raport: Sylvia-Yvonne Kaufmann (A6-0043/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström și Åsa Westlund (PSE), în scris. – (SV) Parlamentul a votat astăzi un raport care solicită Comisiei să prezinte o propunere de regulament privind inițiativa cetățenească imediat după ratificarea Tratatului de la Lisabona. Inițiativa cetățenească va semnifica faptul că un milion de cetățeni provenind dintr-un număr semnificativ de state membre vor putea să ia inițiativa de a solicita Comisiei să depună o propunere legislativă. Acest lucru le va oferi cetățenilor același drept ca și Consiliul de a solicita Comisiei să inițieze propuneri legislative.

Am ales să votăm în favoarea acestui raport deoarece Parlamentul European trebuie să se pregătească pentru a putea pune în aplicare schimbările care vor avea loc în legătură cu activitatea sa în cazul în care Tratatul de

la Lisabona va intra în vigoare. Cu toate acestea, voturile noastre nu ar trebui să reprezinte sub nicio formă o prejudiciere a proceselor de ratificare de către statele membre individuale. Respectăm pe deplin dreptul fiecărui stat membru de a decide pentru sine cu privire la ratificarea Tratatului de la Lisabona.

Richard Corbett (PSE), *în scris*. – Eu și colegii mei din delegația laburistă susținem introducerea Inițiativei cetățenești în eventualitatea unei ratificări reușite a Tratatului de la Lisabona. Aceasta ar consolida drepturile cetățenilor de participare la procesul politic european și ar fi veni în completarea actualului drept valoros de a adresa petiții Parlamentului.

Cu toate acestea, sunt preocupat de faptul că propunerile dnei Kaufman ar duce la împotmolirea procesului de inițiativă cetățenească sau la limitarea acestuia de cerințe birocratice oneroase (cum ar fi, de exemplu, necesitatea ca statele membre să verifice legalitatea fiecărei semnături și precertificări din partea Comisiei). Pentru a încuraja o mai mare participare, ar trebui să urmărim spiritul Inițiativei cetățenești – și anume faptul că ar trebui să fie accesibilă și cât mai ușor de utilizat. Prin urmare, nu am avut altă alternativă decât să ne abținem de la votarea acestui raport.

Edite Estrela (PSE), *în scris*. – (PT) Am votat pentru raportul privind punerea în aplicare a inițiativei cetățenești. Tratatul de la Lisabona introduce inițiativa cetățenească europeană sau, cu alte cuvinte, dreptul cetățenilor de a lua parte la procesul legislativ european. Acesta este un instrument cu totul nou, care consolidează democrația și drepturile cetățenilor.

Este, fără nicio îndoială, un mod de a-i aduce pe cetățenii europeni mai aproape de instituțiile europene și de mărire a gradului de sensibilizare și de participare a acestora la procesul de luare a deciziilor.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris*. – (FR) Scopul raportului Kaufmann este de a direcționa modul în care punem în aplicare o „inițiativă cetățenească”, astfel cum este aceasta definită la articolul 11 din Tratatul privind Uniunea Europeană eșuat: „la inițiativa a cel puțin un milion de cetățeni ai Uniunii, resortisanți ai unui număr semnificativ de state membre, Comisia Europeană poate fi invitată să prezinte, în limitele atribuțiilor sale, o propunere corespunzătoare în materii în care acești cetățeni consideră că este necesar un act juridic al Uniunii, în vederea aplicării tratatelor”.

Prin urmare, raportul stabilește condiții precise de admisibilitate și proceduri concrete care fac procesul de obținere a unei astfel de inițiative extrem de dificil.

Aș dori să-i avertizez aici pe cetățeni. Acest „drept” nou este o iluzie. Acesta prevede un singur lucru: posibilitatea de a solicita Comisiei să elaboreze noi legi europene, dar nu să le abroge sau să le modifice pe cele deja existente; nici să schimbe politicile. Și, în orice caz, nu există absolut nicio obligație pentru Comisie de a-i asculta.

Dacă eurocrații sunt atât de nerăbdători să le ofere drepturi cetățenilor europeni, aceștia ar trebui să înceapă prin a-și respecta votul și, într-un final, prin a realiza că „nu” înseamnă „nu” în franceză, olandeză, engleză, galeză și în orice altă limbă.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Această rezoluție face parte dintr-un pachet de cinci rezoluții adoptate astăzi de majoritatea membrilor Parlamentului, ceea ce indică cel mai evident dispreț față de voința exprimată în mod democratic și suveran de către cetățenii francezi, olandezi și irlandezi, care au respins Constituția europeană și fratele său geamăn, așa-numitul Tratat de la Lisabona, în referendumuri. Este, de asemenea, una dintre multele inițiative menite a impune inacceptabilul proiect de Tratat de la Lisabona.

Această rezoluție este caracterizată de absurditatea și de ipocrizia sa.

Parlamentul European ar putea preamări retoric „exercitarea calmă, transparentă și eficientă a dreptului de participare a cetățenilor” și așa-numita „inițiativă cetățenească” introdusă în proiectul de tratat, cunoscut acum drept Tratatul de la Lisabona. Adevărul este că forțele care conduc și promovează această integrare europeană și acest Tratat de la Lisabona au făcut și fac tot ce pot pentru a-i împiedica pe oamenii să dezbată și să înțeleagă conținutul acestui proiect de tratat și să fie consultați prin intermediul unui referendum.

Mai mult, ca urmare a respingerii acestui proiect de tratat federalist, neoliberal și militarist de către irlandezi, aceste forțe fac tot ce pot pentru a impune organizarea unui alt referendum în acea țară (ori de câte ori este necesar până când poporul irlandez va spune „da”).

Cu alte cuvinte, aceștia împiedică oamenii să-și exprime voința democratică și suverană prin intermediul unui referendum și atunci, cu cuvinte mieroase, aruncă cu praf în ochi prin slăvirea așa-numitei „inițiative cetățenești”, care, după cum pare, va fi chiar de la început supusă multor condiții.

Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris*. – (SV) Tratatul de la Lisabona, care este identic în proporție de 96% cu proiectul de Tratat Constituțional, a fost respins de referendumul din Irlanda. Anterior, proiectul de Tratat Constituțional a fost respins în cadrul referendumurilor din Franța și din Țările de Jos.

Majoritatea membrilor acestui Parlament refuză să-și recunoască pierderile politice. Aceasta este o crimă îngrozitoare împotriva principiilor democratice și un exemplu inadmisibil al aroganței puterii care caracterizează cooperarea în cadrul UE.

Raportul dnei Kaufmann afișează o victorie prematură. Afișează o aroganță excepțională față de democrație și, mai presus de toate, față de poporul irlandez, care este încă o dată forțat să participe la un referendum deoarece – în perspectiva stabilirii politice – aceștia au răspuns „greșit” ultima dată. În această situație, nu are rost să discutăm acest raport în Parlamentul European. „Inițiativa cetățenească” propusă este în sine o propunere extrem de neclară pentru influența cetățenilor în ceea ce privește politicienii aleși. Cei din urmă pot alege să desconsidere complet aceste inițiative dacă acest lucru este pe placul lor.

Am votat împotriva raportului.

- Propunere de rezoluție B6-0258/2009 (Substanțe chimice)

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), *în scris*. – (NL) Deși aceasta este o rezoluție bună, am votat împotriva acesteia, deoarece Parlamentul European a acceptat, în cadrul rezoluției, aplicarea de către Comisie a unor excepții de la interdicția privind azbestul în cazul anumitor instalații de electroliză. Cred că, dacă spuneți că există o interdicție absolută privind azbestul în Europa, trebuie să fiți consecvenți cu acea afirmație și să nu permiteți derogări. Avem încă oameni care sunt foarte grav bolnavi ca urmare a expunerii la azbest și consider de neînțeles modul în care Comisia nu a luat în considerare acest lucru. Prin urmare, am votat împotriva rezoluției din solidaritate cu victimele azbestului.

11. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 13.20 și reluată la ora 15.00)

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vicepreședintă

12. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

13. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept

13.1. Iran: cazul Roxana Saberi

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbaterea asupra celor șase propuneri de rezoluții privind Iranul: cazul Roxanei Saberi⁽²⁾.

Tunne Kelam, autor. – Dnă președintă, Iranul este faimos pentru trecutul său în ceea ce privește drepturile omului, după cum s-a consemnat ieri în cursul dezbaterii privind situația drepturilor omului în lume.

Astăzi abordăm cazul Roxanei Saberi, o ziaristă care a fost judecată cu trei săptămâni în urmă și care a fost condamnată la opt ani de închisoare pentru așa-numita acuzație de spionaj. Adevărul este că dra Saberi nu a avut acces la serviciile avocatului său timp de mai mult de o lună. Nu avea cum să fie un proces echitabil sau transparent, deoarece procesul s-a ținut *cu ușile închise*. Dra Saberi a fost în greva foamei timp de cel puțin două săptămâni. Este adevărat că a renunțat la grevă, dar starea sănătății sale este foarte precară.

(2) Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

Prin urmare, ne aflăm astăzi aici pentru a adresa un mesaj autorităților iraniene prin care condamnăm în mod clar sentința pronunțată de Tribunalul revoluționar iranian la 18 aprilie 2009 și solicităm ca dra Saberi să fie eliberată imediat și în mod necondiționat, în baza faptului că procesul s-a ținut *cu ușile închise*, fără respectarea procedurilor judiciare corespunzătoare.

Aș dori să mai adaug faptul că Iranul este faimos pentru numeroasele execuții publice sistematice, fie prin practica lapidării, fie prin cea a spânzurării, inclusiv a delincvenților minori. Acest lucru face parte, de asemenea, din mesajul nostru.

Erik Meijer, autor. – (NL) Două minute și jumătate, dnă președintă. În ultimii cinci ani, am purtat multe dezbateri privind Iranul. Grupul meu a aprobat revoluția de la sfârșitul anilor 1970, nu datorită vreunei afinități cu extremiștii religioși ai acelei perioade, ci deoarece guvernul precedent, condus de familia Pahlevi, nu reprezenta poporul. Acel guvern a putut supraviețui doar datorită legăturilor sale strânse cu Statele Unite ale Americii și cu Europa.

Deoarece guvernul anterior aceluia, care a fost condus de prim-ministrul Mossadeq și care s-a bucurat de mai mult sprijin din partea poporului, a fost eliminat ca urmare a presiunii externe, marea majoritate a populației care s-a opus guvernului a dobândit o atitudine anti-occidentală extremă. Occidentul nu era considerat un aliat în lupta pentru democrație și progres, ci un profitor și asupritor colonial.

În prezent, nu mai există nicio îndoială asupra faptului că puterea a căzut în mâinile unor grupuri care nu numai că urmăresc conflictele cu Statele Unite ale Americii și cu Israelul, dar care sunt, de asemenea, deosebit de conservatoare, intolerante și nedemocrate. Acestea își asupresc proprii cetățeni, au supus sistemul judiciar și armata controlului ferm al fanaticilor religioși și împiedică electoratul să voteze pentru oamenii care au perspective mai moderate. Drepturile femeilor și drepturile minorităților etnice și religioase au fost împinse într-un colț, iar pedeapsa cu moartea este adesea executată în public, în cele mai crude moduri cu putință, ca mijloc de reprimare a comportamentelor nonconformiste.

Mai mult, desfășurarea de activități împotriva regimului în interiorul Iranului poate duce la detenție. Membrii opoziției care au fugit peste granițe sunt persecutați și discreditați de guvernele, de presa și de opinia publică a țărilor în care locuiesc în prezent. Acest lucru reiese din încercările acestora de a include opoziția aflată în exil pe o listă a organizațiilor teroriste, cât și din încercările de închidere a taberei de refugiați din Ashraf, în Irak. În mod întemeiat, Parlamentul a criticat recent aceste două practici.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Paulo Casaca, autor. – (PT) Dnă președintă, 1 mai, care este o zi de sărbătoare pentru noi, occidentalii, continuă, din păcate, să fie o zi de luptă în Iran. Anul acesta a fost marcată nu doar de obișnuita represiune brutală a demonstrațiilor organizate de lucrătorii iranieni, ci și de execuția unei tinere în vârstă de 17 ani, Delara Darabi, care a fost condamnată pentru crimă, în ciuda tuturor probelor care indicau faptul că nu comisese această crimă.

Conform organizației Amnesty International, în ziua dinaintea execuției, tânăra îi vorbise mamei ei despre planurile sale de viitor, în speranța că impresionanta campanie derulată pentru eliberarea sa va avea succes.

Delara Darabi este încă un martir al fanatismului religios, ca mulți alții ale căror execuții le-am blamat în această Cameră.

De asemenea, organizațiile pentru drepturile omului au confirmat săptămâna aceasta informațiile, publicate la 1 mai de către Consiliul Național al Rezistenței iraniene, privind execuția prin lapidare în închisoarea Lakan a unui bărbat acuzat de adulter și au anunțat lapidarea iminentă a unui alt bărbat în provincia Gilan, dezmințind încă o dată zvonurile privind existența unui moratoriu iranian în ceea ce privește această practică barbară.

După cum a fost raportat de către mișcarea care luptă pentru abolirea pedepsei cu moartea, *Tire as Mãos de Caim*, Iranul este țara cu numărul cel mai ridicat de execuții *pe cap de locuitor* din lume. Chiar în această dimineață, patru persoane au fost executate în închisoarea Evin, iar alte opt persoane au fost executate în închisoarea Taibad, la data de 2 mai.

Întemnițarea cetățenilor țărilor terțe, precum cetățeană americană, Roxana Saberi, este, de asemenea, o practică obișnuită de șantajare a altor țări în vederea acordării de concesi diplomatice.

În această privință, comentariul făcut de secretarul organizației *Tire as Mãos de Caim*, Sergio D'Elia, este extrem de pertinent și evidențiază cel mai important punct: brutalitatea regimului mulahilor nu este doar

responsabilitatea regimului fundamentalist iranian. Guvernele europene consimt la aceasta prin tăcerea, toleranța și dorința lor constantă de aplanare și cedează șantajului politic și comercial al Iranului. Regimul de la Teheran amenință pacea și securitatea întregii lumi și, într-un mod mai evident, pe cea a propriilor cetățeni, prin intermediul unor acte practicate de decenii. În loc să ia în considerare acest lucru, Europa face din Iran soluția la problemele din Orientul Mijlociu, când, de fapt, acesta reprezintă principala problemă.

Cu această ultimă ocazie pe care o am de a mă adresa Parlamentului European, solicit celor care vor fi aici în cadrul următoarei sesiuni să nu îi lase pe iranieni pe mâna temnicerilor lor și să nu îi abandoneze pe locuitorii din Orientul Mijlociu în prăpastia fanatismului religios.

Marios Matsakis, autor. – Dnă președintă, nu voi repeta ceea ce s-a afirmat deja în ceea ce privește necruțătorul regim teocrat iranian. Sunt de acord cu acele poziții, dar doresc să abordez subiectul dintr-un unghi similar celui utilizat de colegul meu deputat european, dl Mayer, care tocmai a plecat.

Iranul, o țară cu mii de ani de civilizație și cultură, se află astăzi într-o stare deplorabilă în ceea ce privește democrația, drepturile civile și justiția. O parte dintre țările noastre din Vest nu sunt inocente în ceea ce privește această situație. Să nu uităm că guverne precum guvernul SUA și guvernul Marii Britanii au sprijinit, au înarmat și au menținut la putere timp ce ani de zile binecunoscuta dictatură monstruoasă a șahului din Iran. Era inevitabil ca, atunci când șahul a fost răsturnat de revolta poporului, extremiștii islamici să găsească terenul fertil pentru a se instala la putere și pentru a cultiva sentimente de ură față de Occident.

Apoi a urmat comportamentul excesiv de agresiv al administrațiilor succesive ale SUA și poziția sancțiunilor drastice, care doar au provocat și mai multă suferință cetățenilor iranieni obișnuiți, agravând și mai mult sentimentele ostile ale acestora față de Occident. Să sperăm că noul președinte al SUA, dl Obama, care a dat semne că preferă să lupte inteligent, nu fizic, după cum președintele anterior, dl Bush, a procedat fără succes, va da speranțe noi în ceea ce privește îmbunătățirea stării cetățenilor iranieni și a relațiilor cu Occidentul.

O astfel de abordare îi va ajuta pe cetățenii iranieni obișnuiți să înțeleagă că Vestul le dorește prietenia, nu dușmănia, și, în final, cetățenii iranieni vor răsturna ei înșiși regimul fundamentalist islamic care le controlează viețile într-o manieră atât de nedemocratică și care le provoacă atât de multă suferință, ca în cazul aflat în centrul dezbaterii noastre de astăzi.

Ewa Tomaszewska, autoare. – (PL) Dnă președintă, Roxana Saberi este o ziaristă în vârstă de 32 de ani cu cetățenie dublă, americană și iraniană, absolventă a mai multor universități din Statele Unite ale Americii, Regatul Unit și Iran. Aceasta lucra ca ziarist în Iran și a continuat să își practice meseria și după expirarea acreditării sale și a fost arestată și condamnată la opt ani de închisoare pe baza unei false acuzații de spionaj pentru Statele Unite ale Americii. În semn de protest față de acuzațiile false și de lipsa unui proces echitabil, aceasta a intrat în greva foamei. Este foarte slăbită. A început să bea apă îndulcită sub control medical și a încetat greva foamei și așteaptă ca recursul său să se facă auzit. Sănătatea și viața sa se află încă în pericol.

Iranul este faimos pentru pedepsele sale draconice și pentru realizarea de execuții publice, inclusiv a delincvenților minori. Noi solicităm eliberarea dnei Saberi. Solicităm să i se acorde dreptul la un proces echitabil. Cred că din partea comunității internaționale ar trebui să se exercite presiune asupra Iranului în vederea opririi acestor practici draconice.

Laima Liucija Andrikiene, în numele Grupului PPE-DE. – (LT) Vorbim despre Roxana Saberi, o ziaristă americano-iraniană care a lucrat pentru postul de radio ABC, pentru BBC și pentru televiziunea sud-africană. Acuzată de spionaj, condamnată la opt ani de închisoare și întemnițată, aceasta a intrat în greva foamei. La 1 mai, foarte slăbită, a fost transferată în spitalul închisorii. Știm că timp de cinci săptămâni i s-a refuzat accesul la serviciile unui avocat. Procesul său nu a fost nici echitabil, nici transparent.

Ieri, BBC a anunțat că săptămâna viitoare, la 12 mai, Curtea de Apel va audia recursul Roxanei Saberi, dar că acest lucru se va întâmpla, încă o dată, cu ușile închise. Condamnăm decizia nefondată a Tribunalului revoluționar iranian în ceea ce o privește pe Roxana Saberi. În plus, cred că este foarte important să le pretindem din nou instituțiilor guvernamentale iraniene să respecte prevederile tuturor instrumentelor internaționale privind drepturile omului ratificate de Iran, în special Pactul internațional privind drepturile civile și politice și Declarația universală a drepturilor omului, ambele garantând dreptul la un proces echitabil.

Justas Vincas Paleckis, în numele Grupului PSE. – (LT) În ultima zi a acestei legislaturi, o zi atât de frumoasă de primăvară, ar fi plăcut să sperăm că, într-un fel, acest subiect, al încălcărilor drepturilor omului, nu va mai fi pe agenda Parlamentului într-o zi, că noi nu va mai trebui să-l discutăm în această Cameră. Cu toate acestea,

din păcate, aceasta este doar o iluzie și astăzi, ca întotdeauna, agenda noastră este supraîncărcată și nici măcar nu conține toate cazurile dureroase din diverse țări din întreaga lume.

Aceasta nu este prima oară când am discutat despre Iran în cadrul acestei sesiuni plenare. De data aceasta suntem preocupați de întemnițarea ilegală a Roxanei Saberi. Aceasta a fost arestată prima oară pentru un delict aparent minor – achiziționarea de vin – deși, în Iran, acest lucru reprezintă un delict. Cu toate acestea, ulterior a apărut acuzația conform căreia ar lucra ca ziarist fără acreditare oficială, care mai târziu s-a transformat în acuzația că ar fi spion american. Guvernul iranian a organizat un proces de o zi cu ușile închise, fără martori sau acuzații concrete, declarate în mod public.

Aceasta nu este prima oară când guvernul iranian desconsideră drepturile omului, întemnițează în mod ilegal oameni și dă verdicte care contravin standardelor internaționale. Execuția Delarei Darabi, detenția ziaristei Maryam Malek și a apărătorilor drepturilor lucrătorilor – acestea sunt doar câteva exemple. Trebuie să recunoaștem că fundamentalistii iranieni continuă să organizeze procese politice, în încercarea de a intimida și mai mult persoanele cu idei liberale. Este regretabil faptul că Iranul își continuă astfel politica de auto-izolare și că nu reușește să profite de inițiativele venite din partea comunității internaționale și a noii administrații a SUA, în vederea normalizării relațiilor.

Am afirmat întotdeauna că dialogul și înțelegerea reciprocă sunt mai bune decât confruntarea, dar de data aceasta propun să reacționăm într-o manieră foarte strictă, dură în legătură cu acest caz și să solicităm instanței regimului iranian să respecte toate standardele internaționale.

Struan Stevenson (PPE-DE). – Dnă președintă, întemnițarea ziaristei Roxana Saberi în baza unor acuzații de spionaj născocite este rușinoasă și reprezintă o altă crimă îngrozitoare de pe lunga listă de abuzuri criminale practicate de regimul fascist de la Teheran.

Vinerea trecută, după cum ne-a comunicat Paulo Casaca, călăii iranieni au luat o fată în vârstă de 23 de ani din celula sa și au dus-o la spânzurătoare fără a-i permite mai întâi să își vadă părinții. Aceștia au spânzurat-o pe Dilara Darabi pentru o crimă pe care aceasta a negat că a comis-o la vârsta de 17 ani.

Iată ce înseamnă justiție în Iran. Tortura și execuția în stil medieval a femeilor – chiar a femeilor gravide – și a copiilor este un lucru obișnuit. Încălcarea drepturilor omului reprezintă o realitate cotidiană și, cu toate acestea, există persoane în acest Parlament care susțin acest regim corupt și malefic: exact ca acele companii europene care continuă să aibă relații de afaceri cu Iranul, ochii și urechile lor fiind închise la tipetele celor oprimați. Să le fie rușine lor și mulahilor brutali. Aceștia ar trebui să-și aducă aminte de lecțiile de istorie: fiecare regim fascist este sortit eșecului; libertatea și justiția vor câștiga întotdeauna în fața răului.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Dnă președintă, timpul alocat inițial discursului meu a fost scurtat pe nedrept deoarece s-a apropiat de limita de două minute și jumătate, dar concluzia argumentului meu era că nu se poate crea o schimbare prin intervenții externe sau alte forme de violență militară. Exact acest tip de abordare a dus în trecut la nașterea regimului actual. Dacă amenințați Iranul cu intervenții externe, mulți oameni din Iran care urăsc guvernul actual vor căuta susținerea acestuia pentru a-și apăra țărâmul natal.

Cu toate acestea, nu trebuie nici să cădem în cealaltă extremă. Este greșit să încercăm să cooperăm cu acest regim având credința că gruparea actuală va rămâne la putere în mod definitiv sau că sprijinirea stabilității în această țară va fi favorabilă aprovizionării cu energie a Europei. Numai prin apărarea cu consecvență a drepturilor omului și sprijinirea opoziției democratice se pot aduce îmbunătățiri. Acestea vor include și tipul de îmbunătățire de care va beneficia victima care este subiectul acestei dezbateri.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Dnă președintă, doresc să-mi susțin colegul – deși este scoțian –, Struan Stevenson.

Persia, după cum știm cu toții, a fost una dintre marile civilizații ale continentului nostru și ale acestei lumi. Există mulți iranieni care sunt oameni buni și decenti. Struan a vorbit din inimă și are dreptate. Nimeni nu ucide femei și bărbați și trăiește pentru a se lăuda cu acest lucru. Ce vom face? Suntem doar membrii Parlamentului European. Putem doar să strigăm pentru a ne exprima furia împotriva acestei forme de brutalitate, a acestei forme de cruzime.

Singura mea concluzie este că ar trebui să-i susținem pe acei iranieni democrați, civilizați și să lucrăm cu ei pentru a asigura o guvernare decentă, umanitară, civilizată pentru cetățenii buni ai Iranului și să permitem condamnarea asasinilor.

Leonard Orban, *membru al Comisiei*. – Dnă președintă, Comisia urmărește îndeaproape cazul trei Roxana Saberi, inclusiv pregătirile pentru recursul procesului care va începe săptămâna viitoare. Comisia este preocupată de sănătatea trei Saberi, slăbită de o grevă a foamei pe care, conform tatălui trei Saberi, a început-o după ce a fost condamnată, luna trecută, de către Tribunalul revoluționar de la Teheran, la opt ani de închisoare pentru o presupusă acuzație de spionaj.

Comisia consideră că procesul trei Saberi, care a avut loc cu ușile închise, nu a îndeplinit standardele minime necesare pentru un proces echitabil și transparent. Comisia a sprijinit pe deplin declarația din 22 aprilie 2009 a președinției cehe a Consiliului privind cazul trei Saberi. Sperăm că sistemul judiciar din Iran va asigura organizarea rapidă a unui proces de recurs echitabil și transparent, cu toate garanțiile date de legislația iraniană.

Comisia este profund preocupată de deteriorarea constantă a situației drepturilor omului și a libertăților fundamentale din Iran. Recenta execuție a trei Delara Darabi, spânzurată la 1 mai pentru o crimă neconfirmată pe care ar fi comis-o pe vremea când era minoră, este o altă confirmare a acestei situații îngrozitoare. Și în acest caz, UE a dat publicității o declarație care condamnă puternic execuția.

În repetate rânduri, Comisia a îndemnat și va continua să îndemne autoritățile iraniene să își respecte angajamentele internaționale privind drepturile omului, inclusiv cele care decurg din Pactul internațional privind drepturile civile și politice și din Declarația universală a drepturilor omului. Îmbunătățirea situației drepturilor omului din Iran este, pentru Comisie, un element esențial pentru a-și intensifica dialogul politic și cooperarea cu Iranul în viitorul apropiat.

Președintele. – Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterii.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Glyn Ford (PSE), *în scris*. – Condamnarea Roxanei Saberi la 18 aprilie 2009 pentru „spionaj” a fost făcută fără ca aceasta să aibă acces la serviciile unui avocat și pe baza unui proces care nu a fost nici echitabil, nici transparent.

Nu sunt naiv. SUA se angajează în activități de spionaj dar, dacă Roxana Saberi era un spion, autoritățile iraniene nu au făcut nimic prin acțiunile lor pentru a convinge pe cineva de acest lucru. Părtinirea și manipularea procesului și a acuzației au fost o parodie a conceptului de justiție.

Pot doar saluta solicitarea inclusă în rezoluție, de eliberare imediată a Roxanei Saberi pe motiv că procesul s-a ținut cu ușile închise, fără respectarea procedurilor judiciare corespunzătoare și pentru că a existat o încălcare flagrantă a normelor internaționale.

13.2. Madagascar

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateră referitoare la șase propuneri de rezoluții privind Madagascarul.⁽³⁾

Mikel Irujo Amezaga, *autor*. – (ES) Dnă președintă, după cum se poate observa din rezoluția însăși, după două luni de ciocniri violente, Andry Rajoelina, fostul primar al capitalei malgache, a organizat o lovitură de stat la 17 martie 2009; acesta a fost sprijinit de armată și de o auto-intitulată „Înaltă Autoritate pentru Tranziție”, pe care o conduce, și a suspendat Adunarea Națională și Senatul. Mai mult, sub presiunea rebelilor, președintele ales în mod democratic a fost forțat să părăsească Madagascarul.

Cu toate acestea, în februarie 2009, dl Rajoelina, care fusese ales în decembrie 2007 în funcția de primar al capitalei Antananarivo, a fost, la rândul său, înlăturat cu forța de la putere de către fostul guvern. Ar trebui să adaug că nemulțumirea populației a fost exacerbată de un plan al fostului guvern, potrivit căruia o suprafață de un milion de hectare din sudul țării urma să fie concesionată unei firme coreene.

Bineînțeles, condamnăm și lovitura de stat și toate încercările de acaparare a puterii prin mijloace nedemocratice. De asemenea, credem că nici Consiliul de Securitate al ONU, nici organizațiile internaționale din care Madagascarul face parte nu recunosc acest regim *de facto* și solicităm restaurarea ordinii constituționale.

⁽³⁾ Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

De asemenea, solicităm restaurarea imediată a sistemelor judiciar și constituțional în țară și îndemnăm toate partidele malgașe să respecte pe deplin prevederile constituției Madagascarului pentru a depăși această criză.

Cu toate acestea, considerăm, de asemenea, că democrația nu constă pur și simplu în organizarea de alegeri și ar trebui să raportăm eventualele neregularități majore ale unui guvern – *a priori* – legitim din Madagascar.

Totuși, suntem convinși că, atunci când va fi restaurată, ordinea constituțională ar trebui să se bazeze pe obiectivele și principiile care apar deja în considerentul K al acestei rezoluții, și anume: un calendar clar pentru organizarea de alegeri libere, corecte și transparente; participarea tuturor grupurilor politice și a actorilor sociali din țară, inclusiv a președintelui legitim Marc Ravalomanana și a altor figuri cheie; în al treilea rând, promovarea unui consens între partidele malgașe; în al patrulea rând, respectarea constituției Madagascarului; și, în cele din urmă, respectarea instrumentelor relevante ale Uniunii Africane și a angajamentelor internaționale ale Madagascarului.

Este evident faptul că ne confruntăm încă o dată cu o situație de încălcare sistematică a drepturilor omului. În timp ce clasele conducătoare ale Madagascarului se angajează într-o luptă pentru putere prin organizarea de lovituri de stat și se ceartă pentru contracte de afaceri importante, avantajoase, 70% din populație trăiește cu mai puțin de un dolar pe zi. Acesta este singurul lucru pentru care trebuie să găsim soluții. Să sperăm, atunci, că Uniunea Europeană își asumă rolul care îi revine în această privință.

Dnă președintă, schimbând complet subiectul și profitând de prezența comisarului Orban la ultima sesiune a acestei legislaturi, aș dori să-i mulțumesc personal pentru modul în care administrează Direcția Generală din portofoliul său.

Bernd Posselt, autor. – (DE) Dnă președintă, Bavaria și municipalitățile sale dețin multe contacte în întreaga lume, asemeni Universității Catolice din Eichstätt. Prin urmare, aș dori să-i urez bun venit unei delegații de primari din această regiune.

Madagascarul este o țară cu care lucrăm îndeaproape și în mod intens. Există multe contacte culturale, economice și științifice și o prezență ecleziastică puternică și susținătoare. De aceea este cu atât mai regretabil faptul că, în această țară cu peisaje frumoase și bogată din punct de vedere cultural, se comit astfel de abuzuri îngrozitoare. Există un pericol real ca Madagascarul, în amplasarea sa importantă din perspectivă strategică, să devină un stat eșuat, ca alte state pe care le cunoaștem în Africa, dintre care cel dintâi este Somalia.

Prin urmare, este importantă restabilirea cât mai rapidă a relațiilor civilizate și democratice în Madagascar. De aceea sunt încântat că ne-am întâlnit cu grupul de contact acum câteva zile pentru a discuta cu privire la primii pași concreți. Trebuie să creăm o structură adecvată pentru a pregăti noi alegeri sub conducerea președintelui ales în mod democratic și alungat, pe care noi continuăm să-l recunoaștem drept singurul șef de stat legitim.

Trebuie deschis un dialog la care trebuie să participe și prim-ministrul, aflat în prezent în închisoare și care trebuie eliberat imediat. Trebuie continuată furnizarea la cote maxime de ajutoare, nu doar umanitare, ci și pentru dezvoltare vitală, în special în domeniul îngrijirilor medicale.

Din toate aceste motive, noi cei din Uniunea Europeană suntem solicitați să ne implicăm în negocierile de acolo, nu doar ca factor umanitar sau economic, ci, în special, ca factor politic care să determine instaurarea păcii în regiune. Pentru a obține acest lucru, contăm pe cooperarea cu Uniunea Africană, care are încă o dată șansa să se afirme, încetul cu încetul, drept un factor de stabilizare democratică – stabilizarea poate fi, de fapt, și antidemocratică – pe care o vom susține puternic, cu mijloacele care ne stau la dispoziție.

(Aplauze)

Erik Meijer, autor. – (NL) Dnă președintă, în Madagascar, președintele în exercițiu a fost forțat să se retragă în urma unei revolte populare. Acesta a încheiat acorduri cu companii străine care au adus venituri pe termen scurt guvernului său, dar care au fost în detrimentul poporului. Poziția sa a devenit, astfel, foarte fragilă.

Ulterior, cu ajutorul armatei, conducătorul opoziției, fost primar al capitalei, a fost numit președinte interimar, în ciuda faptului că, din punct de vedere legal, era prea tânăr pentru a fi numit în acea funcție. Acest proces, în special intervenția armatei, a provocat critici. Uniunea Africană consideră acest lucru drept o lovitură de stat ilegală și respinge noul guvern.

Cu toate acestea, cred că am putea face și o comparație între aceste evenimente și recente evenimente petrecute într-o anumită țară europeană, Islanda. Și în acea țară, guvernul a trebuit să se retragă în fața

protestelor populare. Un guvern minoritar de o orientare politică total diferită a preluat apoi puterea, dar nimeni nu a considerat acest lucru o lovitură de stat. Între timp au fost organizate noi alegeri și noul guvern și-a asigurat o largă majoritate. Un astfel de rezultat este posibil și în Madagascar, cu condiția organizării unor alegeri în viitorul apropiat.

Glyn Ford, autor. – Dnă președintă, iau cuvântul în numele Grupului Socialist și ca raportor alternativ al Partidului Socialist European cu privire la Acordul de parteneriat economic (APE) încheiat cu grupul țărilor din sudul Africii, din care făcea parte și Madagascar. În aprilie am aprobat cu o majoritate covârșitoare respectivul Acord de parteneriat economic, cu ezitări privind situația din Zimbabwe. Dacă am dezbate astăzi respectivul APE, ar trebui să adăugăm ezitățile pe care le avem în ceea ce privește Madagascarul.

Totuși, cu doar 15 ani în urmă, părea că există posibilitatea ca Madagascarul să fie atât de diferit. Îmi aduc aminte de vizita din 1993 a președintelui, proaspăt ales la vremea respectivă, Albert Zafy. Dar, bineînțeles, până în 1996 acesta a fost acuzat de corupție și de abuz de putere. De atunci, Madagascarul a fost frământat de guverne instabile, cu amenințări de secesiune și cu puneri sub acuzare caracteristice unei politici dure.

Acum asistăm la o situație – o lovitură de stat militară – declanșată parțial de un plan al fostului guvern de a concesiona un milion de acri de teren din sudul țării unei firme coreene, pentru practicarea agriculturii intensive, în condițiile în care o parte semnificativă a populației trăiește cu mai puțin de un euro pe zi. Această schimbare neconstituțională a guvernului reprezintă un pas înapoi considerabil pentru democratizare.

Salutăm faptul că ONU a lansat un apel pentru colectarea unui ajutor umanitar în valoare de aproximativ 36 de milioane de dolari, anticipând penuria de alimente din cursul acestui an ca urmare a evenimentelor politice actuale din Madagascar, dar condamnăm ferm lovitura de stat și toate încercările de acaparare a puterii prin mijloace nedemocratice. Îndemnăm restaurarea imediată a ordinii de drept și constituționale în țară și solicităm partidelor malgașe să respecte pe deplin prevederile constituției. Dorim să vedem reinstaurarea Adunării Generale și a Senatului și solicităm respectarea mandatelor și a imunităților parlamentarilor.

Dar acest lucru se va întâmpla numai în cazul în care comunitatea internațională poate colabora pentru a-și spori eforturile și a exercita presiuni pentru a pune capăt violenței politice și a impasului politic din acea țară.

Thierry Cornillet, autor. – (FR) Dnă președintă, nu putem păstra tăcerea în ceea ce privește situația din Madagascar și nu vom fi singurii care o vor condamna. Uniunea Africană, Comunitatea de Dezvoltare a Africii de Sud, Organizația internațională a țărilor francofone, Uniunea Interparlamentară, Uniunea Europeană, vorbind prin intermediul Comisiei, Statele Unite ale Americii, precum și un număr mare de țări, inclusiv țara mea natală și Norvegia – pentru a vorbi de țările de pe continentul european – au condamnat lovitura de stat – pentru că este o lovitură de stat – care a avut loc în Madagascar.

Nu putem păstra tăcerea și solicităm o reinstaurare a ordinii constituționale. Pur și simplu solicităm o abordare „fundamentală” cu, acolo unde este necesar, arbitrajul poporului malgaș prin intermediul consultării sub forma unor alegeri prezidențiale sau a unui referendum. Este responsabilitatea adunărilor și a politicienilor din Madagascar să decidă cu privire la cea mai eficientă formă de consultare.

Așadar, ceea ce solicităm prin această propunere comună de rezoluție este de a ne alătura comunității internaționale în mesajul clar transmis celor care au acaparat puterea într-o manieră complet nedemocratică, sub forma unei lovituri de stat – oricât ar fi aceasta de deghizată, că ordinea constituțională trebuie reinstaurată, ca o garanție a dezvoltării viitoare a acestei insule mari din Oceanul Indian.

Ewa Tomaszewska, autoare. – (PL) Dnă președintă, criza politică din Madagascar a dus la o schimbare neconstituțională a guvernului. Aceasta a fost însoțită de tulburări, în cadrul cărora și-au pierdut viața peste 130 de oameni.

Madagascarul a fost sub guvernare franceză până în 1960. Este vorba de o țară aflată într-o situație dificilă. O țară care are nevoie de ajutor umanitar și, în special, de ajutor alimentar, iar acest ajutor i-a fost acordat Madagascarului. Autoritățile și alegerile succesive pe care le-au organizat au fost sprijinite de armată. Președintele Ravalomanana a pierdut acest sprijin și s-a retras la 17 martie 2009. Puterea a fost acaparată de Rajoelina, care a fost desemnat de armată.

Uniunea Europeană nu recunoaște noul guvern din cauza modului nedemocratic în care s-a efectuat această schimbare. Uniunea Africană a suspendat calitatea de membru a Madagascarului și critică înlăturarea forțată a lui Ravalomanana. Aceasta a amenințat cu impunerea de sancțiuni în cazul în care ordinea constituțională nu va fi restaurată în decurs de șase luni.

Solicităm restaurarea ordinii constituționale în Madagascar. Facem apel la comunitatea internațională pentru a sprijini eforturile de restaurare a temeiului juridic de funcționare a acestui stat. Cred că procesul electoral ar trebui monitorizat și observat îndeaproape de reprezentanți ai organizațiilor internaționale, inclusiv, în special, de deputați europeni.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, în numele Grupului PSE. – (PL) Dnă președintă, în primele săptămâni din martie am fost martorii unei lovituri de stat dramatice în Madagascar. Rivalitatea, care exista de câțiva ani, între președintele ales și liderul opoziției a adus insula în pragul războiului civil. La 17 martie 2009, a doua zi după capturarea palatului prezidențial de către armată, Andry Rajoelina s-a autodeclarat șef al statului. Curtea Supremă malgașă a declarat că fostul primar al capitalei Antananarivo deține această funcție în conformitate cu prevederile constituției. Acest lucru a cauzat suspiciuni, în primul rând din cauza faptului că există o clauză în statutul organic care prevede că, pentru a fi președinte, o persoană trebuie să aibă cel puțin 40 de ani, iar noul președinte are doar 34 de ani.

Preluarea puterii și decizia Curții Supreme au iscat o controversă pe toate planurile. Ceremonia de depunere a jurământului a fost boicotată de majoritatea diplomaților străini, iar Uniunea Africană a suspendat Madagascarul din calitatea sa de membru. Criza politică a dus la haos general și la destabilizare în țară, unde majoritatea oamenilor trăiesc de ani de zile într-o sărăcie teribilă, cu un dolar pe zi, și au acces limitat la mâncare și la apă, la servicii medicale și de educație elementare. Am trăit în Madagascar timp de șase ani și am devenit profund familiarizat cu aceste probleme, de aceea sprijin ferm apelul ONU pentru acordarea de ajutor umanitar urgent pentru cetățenii Madagascarului.

Parlamentul European ar trebui să condamne în mod ferm lovitura de stat și toate încercările de preluare a puterii care încalcă principiile democratice. Uniunea Europeană ar trebui să solicite o reînnoire a ambelor camere ale parlamentului, care au fost suspendate de noul regim. De asemenea, ar trebui să sprijinim eforturile trimisului special al Uniunii Africane și pe cele ale reprezentanților ONU în discuțiile acestora cu reprezentanții partidelor politice locale și cu cei ai tuturor părților interesate, pentru a determina o reinstaurare imediată a ordinii constituționale în țară, în timp ce comunitatea internațională ar trebui să-și sporească în mod considerabil eforturile pentru a se asigura că ajutoarele umanitare ajung la locuitorii insulei, care trăiesc în pragul sărăciei.

Marios Matsakis, în numele Grupului ALDE. – Dnă președintă, Madagascarul, o fostă colonie franceză, pare să experimenteze tristul – dar nu neobișnuitul – tumult postcolonial în viața sa politică, cu suferințele aferente trăite de cetățenii săi.

Multe alte colonii ale țărilor europene au suferit – sau suferă în continuare – din același motiv. Există multe exemple. Propria mea țară, Cipru, este unul dintre acestea. În 1960, țara și-a câștigat parțial independența de sub stăpânirea colonială a Marii Britanii, însă vulturii diplomației externe britanice au reușit, în 1963, să manipuleze o confruntare intercomunitară care, în final, a avut drept rezultat divizarea insulei în 1974.-

Aceasta este o divizare care persistă și în zilele noastre și o situație care îi convine Marii Britanii. Un Cipru divizat nu poate încerca cu succes să scape de cele două zone coloniale britanice rămase, Akrotiri și Dhekelia, pe care Marea Britanie le utilizează în scopuri militare și pe care, în mod rușinos, guvernul britanic a reușit, de fapt, să le mențină în afara UE, astfel încât aquisul să nu poată fi aplicat miilor de civili ciprioți – acum cetățeni ai UE – care trăiesc acolo.

Leonard Orban, membru al Comisiei. – Dnă președintă, în primul rând aș dori să subliniez preocuparea majoră a Comisiei față de actuala situație instabilă din Madagascar. De asemenea, aș dori să subliniez angajamentul continuu al Comisiei față de poporul malgaș.

Situația care există în respectiva țară după înlăturarea forțată a președintelui Ravalomanana la 17 martie merită și necesită atenția noastră deplină și, asemenea Parlamentului European, Comisia urmărește foarte îndeaproape evenimentele.

Comisia a aprobat în totalitate declarația dată publicității de către Președinția cehă în numele Uniunii Europene la 20 martie, care condamnă transferul de putere și care solicită partidelor malgașe să respecte pe deplin prevederile constituției Madagascarului.

Comisia consideră că a existat o încălcare flagrantă a elementelor esențiale ale Acordului de la Cotonou și că acesta reprezintă un „caz de urgență specială” în sensul articolului 96 al respectivului acord. Prin urmare, Comisia a lansat procedura de a propune Consiliului deschiderea consultărilor cu autoritățile aflate la putere, pentru a examina posibilele soluții la criză, menite să restabilească ordinea constituțională.

Comisia va continua să facă uz de toate instrumentele de dialog pe care le are la dispoziție pentru a găsi o soluție generală la criza actuală. În acest scop, pe baza articolului 8 al Acordului de la Cotonou, aceasta intensifică dialogul politic cu toate părțile interesate relevante din Madagascar.

De asemenea, participă la desfășurare principalelor eforturi internaționale, în special în cadrul grupului internațional de contact instituit recent de Uniunea Africană. În acest moment, opinia predominantă este ca părțile interesate la nivel politic din Madagascar să convină asupra unei foi de parcurs privind restaurarea ordinii constituționale și organizarea de alegeri.

Președintele. – Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterii.

13.3. Venezuela: cazul lui Manuel Rosales

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateră asupra celor trei propuneri de rezoluție privind Venezuela⁽⁴⁾.

Pilar Ayuso, autor. – (ES) Dnă președintă, dle comisar, am semnat această rezoluție și am cerut să iau cuvântul în cadrul acestei sesiuni plenare deoarece am fost martor la așa numita „expulzare” a colegului nostru, Luis Herrero, care, de fapt, a fost o răpire. Mai mult, am avut șansa să văd cum persecuția politică, abuzurile de putere ale regimului Chávez, intimidarea opoziției, amenințările, nerespectarea demnității umane și utilizarea greșită a justiției constituie o parte normală a vieții în Venezuela.

Cazul lui Manuel Rosales a fost ultima picătură și catalizatorul elaborării prezentei rezoluții, dar există mii de cazuri la fel de sângeroase ca al acestuia; o parte dintre aceste cazuri sunt citate în rezoluție și altele nu, cum este cel al lui Eligio Cedeño, care s-a născut în Petare, o suburbie săracă a capitalei Caracas, o zonă cunoscută ca fiind periculoasă, faimoasă pentru alegerea unui primar care nu aparținea regimului Chávez. Eligio a fost educat cu ajutorul celorlalți, în special, cu ajutor din partea Citibank; a reușit să-și facă propria afacere, Banca Caracas, și apoi a dus o viață normală, ajutându-i, la rândul său, pe cei mai nevoiași. Cu toate acestea, astăzi, el este întemnițat în mod ilegal într-o închisoare din Caracas, după doi ani de detenție în care nu a existat nicio procedură judiciară justificată împotriva sa. Singura sa crimă a fost că făcea parte din oligarhia economică.

Un alt caz este cel al lui Nixon Moreno, un lider al studenților din Universitatea Anzilor, ales în cadrul consiliului universitar de câteva ori și președinte al Federației Centrelor Universitare. În 2003, acesta a câștigat alegerile Federației împotriva actualului ministru al afacerilor interne și al justiției, acesta fiind delictul comis de el. Astăzi, este acuzat de tentativă de omor și de acte violente indecente, în ciuda faptului că a fost exonerat de acuzații.

Cazuri ca acestea reprezintă o caracteristică a vieții cotidiene în Venezuela, unde persecuția opoziției în scopul de a-i exclude din viața politică și de a-i opri pe dizidenți a devenit parte integrantă din viața normală. Cu toate acestea, trebuie să transmitem un mesaj de speranță democrației venezuelene: în ciuda provocărilor, sunt sigur că se va stabili democrația și că președintele Chávez va fi îndepărtat de la putere.

Marios Matsakis, autor. – Dnă președintă, cazul lui Manuel Rosales este un alt exemplu al aroganței și al comportamentului paranoic demonstrat uneori de guvernul venezuelean, din ce în ce mai autoritar. Persecuția politică a dlui Rosales și a multor altor persoane este regretabilă și ar trebui condamnată în termenii cei mai aspri posibili. Vom solicita în mod serios guvernului respectivei țări să înceapă să manifeste un comportament rezonabil și democratic și să înceteze acțiunile de încălcare a drepturilor omului în raport cu cetățenii săi.

Dnă președintă, deoarece aceasta este ultima dată când voi mai lua cuvântul în cadrul sesiunii plenare, permiteți-mi să profit de această ocazie să vă mulțumesc, dvs. și tuturor colegilor noștri care au participat cu fidelitate la dezbaterile de joi după-amiaza privind drepturile omului și care au contribuit la transformarea lumii în care trăim într-o lume mai bună.

Permiteți-mi, de asemenea, să profit de această șansă, după cum am făcut deseori în trecut, pentru a le reaminti colegilor mei de situația critică a țării mele, Cipru, care, de 35 de ani, suferă sub ocupația militară a părții sale de nord de către Turcia. Cetățenii – cetățeni europeni – unor regiuni precum Kyrenia, Famagusta, Karpasia

(4) Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

și Morfou trăiesc în exil de la invazia devastatoare turcă din 1974. Ne îndreptăm spre UE speranțele privind îndeplinirea dorinței umile a acestora de a se întoarce acasă și de a locui acolo în pace și securitate. Sper că UE nu îi va dezamăgi.

Ewa Tomaszewska, autoare. – (PL) Dnă președintă, când schimbările politice impun restricții asupra drepturilor opoziției la libertatea de exprimare publică, ar trebui să fim precauți. Este un semnal puternic că democrația este amenințată. Arestarea opoziției constituie un semnal și mai puternic.

Acest lucru se întâmplă astăzi în Venezuela. Manuel Rosales, primarul din Maracaibo și oponentul președintelui Chávez în cadrul alegerilor din 2006, a trebuit să fugă din țară. La scurt timp după ce președintele Chávez a câștigat un referendum prin care i s-a acordat posibilitatea de a-și menține funcția pe mai departe, pe numele dlui Rosales a fost emis un mandat de arestare. Acesta a reușit să fugă în Peru, unde se ascunde.

Această problemă ar trebui să fie subiectul următoarei reuniuni a EuroLat. Venezuela este obligată să respecte convențiile pe care le-a semnat în temeiul cărora a garantat respectarea drepturilor omului.

Bernd Posselt, în numele Grupului PPE-DE. – (DE) Dnă președintă, cu 20 de ani în urmă, socialismul s-a prăbușit în cadrul picnicului paneuropean la granița austro-ungară. Am avut onoarea să mi se permită să particip la pregătirile relevante și nu-i voi uita niciodată, puțin mai târziu, pe cancelarul federal, Helmut Kohl, și pe Papa Ioan Paul II, cele două vârfuri de lance ale acestei realizări, intrând pe poarta Brandenburg și afirmând că socialismul nu ar trebui înlocuit de capitalismul prădător, ci de libertate și de o economie de piață socială.

Astăzi, suntem martorii unei regresii periculoase a Americii Latine către dictatură și opresiune socialistă. Germenul de la care provin acestea, mă tem să spun, este Venezuela. Președintele Chávez încearcă să înăbușe libertatea în toată America Latină cu ajutorul banilor proveniți din petrol. De aceea cazul lui Manuel Rosales este atât de important. Dl Rosales nu este doar un democrat excepțional, pe care trebuie să-l apărăm; este și o figură simbolică pentru democrația din America Latină. Îl vom sprijini și vom continua să susținem libertatea cetățenilor Americii Latine.

Pedro Guerreiro, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Prin intermediul unui alt exercițiu grotesc de distorsionare a realității, ne confruntăm încă o dată cu o încercare rușinoasă a Parlamentului European de a interveni în Venezuela. În esență, această încercare face parte din manevrele dirijate de cei care conspiră împotriva procesului democratic și suveran de emancipare și de progres social inițiat acum zece ani de poporul venezuelean și confirmat în cadrul a 14 procese electorale.

Încă o dată, ceea ce îi deranjează cu adevărat pe autorii acestei inițiative este faptul că, în ciuda tuturor problemelor, amenințărilor, pericolelor și interferențelor, poporul venezuelean este un exemplu al faptului că merită să lupte și că este posibil să construiești o țară și o lume mai corectă, mai democratică și mai pașnică.

Acest lucru este demonstrat de dezvoltarea participării la scară largă a populației, de reducerea nivelurilor sărăciei, inechității sociale și șomajului, de lupta împotriva analfabetismului și de extinderea educației la toate nivelurile, de acordarea accesului a milioane de venezueleni la servicii de sănătate, la rețeaua națională de piețe alimentare la prețuri subvenționate, de naționalizarea *de facto* a industriei petroliere de stat și a sectoarelor strategice ale economiei, de utilizarea terenului productiv de către fermieri și de solidaritatea cu alte popoare, printre multe alte exemple.

Trebuie să ne punem întrebarea: până la urmă, ce drept are Parlamentul să dea lecții de democrație și respect pentru drepturile omului, când acesta dorește să impună un proiect de tratat respins de cetățenii francezi, olandezi și irlandezi, când adoptă directiva inumană privind returnarea, care încalcă drepturile omului în cazul migranților, dintre care mulți provin din America Latină, și care nu pronunță niciun cuvânt de condamnare a agresiunii barbare a Israelului împotriva cetățenilor palestinieni din Fâșia Gaza?

Pentru a nu știu câta oară spunem: încetați să pretindeți că puteți oferi lecții lumii.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Dnă președintă, am trăit eu însumi în Venezuela și sunt familiarizat cu trecutul acestei țări și, în special, cu dictatura lui Marcos Pérez Jiménez în anii 1950. Sărăcia și nedreptatea erau elementele esențiale ale vieții de atunci și consider guvernul lui Hugo Chávez a fi o îmbunătățire deosebit de semnificativă și absolut necesară.

Cu toate acestea, sunt de părere că până și un guvern înțelegător ar trebui să se comporte decent față de oponenții săi și să evite să recurgă la tehnici care le fac viața extrem de grea oponenților săi.

Voi vota în favoarea rezoluției comune exact din acest motiv, deoarece este esențială în ceea ce privește protejarea democrației în general și deoarece nu a fost formulată în scopul de a răsturna ceea ce reprezintă, în opinia mea, regimul benefic al lui Hugo Chávez.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, doresc să-l corectez pe dl Guerreiro, care este dezinformat deoarece, conform cifrelor furnizate de Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, în ultimii 10 ani, sărăcia din Venezuela nu a scăzut nici măcar cu un procent.

Președintele Chávez a adus demagogie și dictatură, din păcate cu sprijinul urnelor mobile, dar și cu multă intimidare a cetățenilor, după cum o demonstrează încă o dată cazul lui Manuel Rosales.

L-am cunoscut pe Manuel Rosales. Am avut onoarea de a-l întâlni în cadrul unei vizite în Venezuela. Soarta de care a avut parte este o mare rușine, deoarece acesta dorește să fie un om liber în propria sa țară și nu poate face acest lucru. Aceasta este problema cu Venezuela.

L-am cunoscut când era guvernator ales al statului Zulia. A fost ales de către oamenii săi drept primar al Maracaibo, dar nu poate trăi în propria țară deoarece, în Venezuela, oamenii sunt persecutați și calomniați. Aceștia sunt calomniați, după cum i se întâmplă, din nefericire, și lui Manuel Rosales. Este cea mai rea pedeapsă care poate fi aplicată unui politician și noi, care suntem politicieni în această Cameră, trebuie să fim cu toții conștienți de acest lucru.

Putem lupta pentru ideile noastre, dar nu avem dreptul să calomniem, să persecutăm sau să întemnițăm pe nimeni. Este exact ceea ce se întâmplă în Venezuela.

Doamnelor și domnilor, este timpul să definim o strategie pentru America Latină. Aceasta trebuie să fie o strategie a diplomației active pentru America Latină. Cu siguranță trebuie să fie de partea progresului social, în conformitate cu multele milioane pe care le investim în fiecare an în dezvoltare și în cooperare, dar trebuie să fie 100% de partea democrației, 100% de partea pluralismului și 100% de partea libertăților fundamentale. Trăiască o Venezuelă liberă!

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Sărăcia este întotdeauna un teren fertil pentru lideri totalitariști care doresc să pozeze drept salvatori și apărători ai poporului lor. În realitate, aceștia acționează doar pentru propriul beneficiu. Inițial, Hugo Chávez nu a vorbit despre socialism, ci doar despre dreptul la o lume mai bună. Cu trecerea timpului, însă, a început să vorbească despre socialism. Oponenții săi nu au fost invitați să coopereze și au devenit dușmanii săi de moarte și, ulterior, prizonieri politici. A intervenit apoi în aspectele referitoare la libertatea canalelor media, iar cele care nu se supuneau au fost închise. Informații unilaterale, conducătorul-apărător, încălcări ale drepturilor omului, privarea de libertate: toate acestea se adaugă la totalitarism. Cazul lui Manuel Rosales reprezintă doar o confirmare a celor spuse de mine.

Alți lideri care joacă același joc ca Hugo Chávez îi includ pe moștenitorii lui Castro, ai lui Lukashenko și așa mai departe. Aș dori să le mulțumesc tuturor colegilor mei deputați europeni pentru că au transmis un semnal clar întregii lumi prin intermediul acestor reuniuni desfășurate joi în cursul după-amiezii, în cadrul sesiunii plenare, prin care afirmă că Parlamentul European nu va tolera niciodată încălcările drepturilor omului nicăieri în lume.

Dnă președintă, aș dori să vă mulțumesc pentru că ați prezidat reuniunile noastre din cadrul Parlamentului European, pentru cooperarea dvs. și pentru prietenia dvs. personală.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Dnă președintă, actuala legislatură a Parlamentului European se apropie de sfârșit, astfel că a venit momentul să facem un bilanț. Putem afirma în mod obiectiv că am depus un volum uriaș de muncă și că, printre rezultatele activității noastre, putem vedea în mod clar un angajament în sensul protejării drepturilor omului și a aplicării acestora. Acest lucru este vizibil în special în țările terțe. Suntem capabili să elaborăm o analiză foarte meticuloasă, după cum facem și astăzi, a situației din Iran, Madagascar și Venezuela. Putem adopta rezoluții potrivite și le putem chiar aplica public. Aceste rezoluții nu aduc întotdeauna rezultatele dorite, dar lucrăm la distanță mare de țările și de societățile care au aceste probleme, iar comunicarea și abilitatea noastră de a pune în aplicare și de a ne comunica ideile nu sunt întotdeauna foarte bune.

Situația este mai rea, doamnelor și domnilor, în ceea ce privește democrația și protecția drepturilor omului în cadrul Uniunii Europene. Aceasta este o chestiune neplăcută și jenantă. În prezent, milioane de oameni lucrează ilegal. Așadar, ce s-a întâmplat cu drepturile omului? Traficul de copii și de femei înflorește. Așadar, unde sunt drepturile omului în cadrul UE? Cum le protejăm? De ce nu suntem eficienți?

De asemenea, trebuie spus faptul că a avut loc un incident neplăcut atunci când aici, în această Cameră am demonstrat pentru un referendum și dl Pöttering a chemat serviciul de pază, fapt care a reprezentat o încălcare a drepturilor omului și a dreptului nostru de a demonstra și de a ne exprima opiniile. Cu toate acestea, rezultatul general este unul pozitiv și cred că ar trebui cu orice preț să continuăm acest tip de dezbateri și acest tip de acțiune, în cadrul următoarei legislaturi.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Dnă președintă, iau cuvântul pentru solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură pentru a face o declarație personală. Acesta este discursul meu de rămas bun adresat Parlamentului European, de când am fost ales pentru prima oară acum un sfert de secol și de când tatăl meu a fost ales acum 30 de ani – Peter Beazley, deputat al Parlamentului European pentru Bedfordshire și North Hertfordshire.

Doresc să le mulțumesc tuturor colegilor mei deputați europeni, în special Președintelui nostru, Hans Gert Pöttering, cu care am avut onoarea asigurării apartenenței conservatorilor britanici la Grupul Partidului Popular European.

Doresc să reamintesc serviciile Lordului Plumb – Henry Plumb – ca președinte al acestui Parlament, ale comisarilor britanici din cadrul tuturor partidelor – Roy Jenkins (președinte), Arthur Cockfield, Chris Patton, prim-ministrul Ted Heath și Winston Churchill – toți adevărați europeni.

Liderul partidului meu, dl David Cameron, a comis o greșeală gravă. Greșește: crede că, devenind anti-european în Camera Comunelor, își va asigura obținerea funcției de prim-ministru al țării mele. Eu, ca și conservator britanic, îmi rezerv dreptul de a obiecta – aceasta este opinia mea finală. Există conservatori, socialiști, liberali britanici. Noi suntem europeni. Vom rămâne cu partenerii și cu aliații noștri și, dacă liderul partidului din care fac parte încearcă să distrugă 30 de ani de activitate a conservatorilor britanici pro-europeni, se înșală!

(Membrii reuniți în plen, ovaționează, în picioare, vorbitorul.)

Leonard Orban, membru al Comisiei. – Comisia urmărește îndeaproape situația din Venezuela, cu îngrijorare. Comisia cunoaște cazul lui Manuel Rosales. Acestuia i s-a acordat azil politic în Peru după ce a fost acuzat de corupție în Venezuela. Comisia a reținut explicația oferită de președintele partidului dlui Rosales, conform căreia acesta se ascunde pentru propria sa protecție.

Comisia consideră că cererea de azil formulată de Manuel Rosales și acceptarea acesteia de către guvernul peruvian este un caz bilateral și că nu este în puterea Comisiei să se pronunțe asupra validității acesteia.

Suntem conștienți de faptul că, recent, instituțiile judiciare au inițiat câteva procese judiciare împotriva liderilor opoziției din Venezuela. Știm că unele sectoare ale societății venezuelene au criticat proliferarea măsurilor care sunt considerate a afecta în mod nefavorabil dreptul la libertatea de exprimare și libertatea de exercitare a drepturilor politice. Același sector consideră că guvernul afișează o atitudine intolerantă față de critică. Suntem conștienți de aceste realități și urmărim îndeaproape situația politică din Venezuela.

Aș dori să subliniez importanța pe care Uniunea Europeană o atașază libertății de exprimare și opinie, un drept fundamental al omului și un element esențial al democrației și al statului de drept. Sperăm că instituțiile democratice din Venezuela vor respecta statul de drept și vor menține democrația în țară, în timp ce vor respecta obligațiile care decurg din acordurile internaționale semnate și ratificate de Venezuela, inclusiv Convenția americană privind drepturile omului și, în mod specific, prevederile privind drepturile politice, prevăzute la articolul 23.

Doresc să asigur Parlamentul că, în cadrul Comisiei, vom continua să urmărim îndeaproape evoluția situației din Venezuela. Angajamentul Comisiei de a sprijini și consolida democrația și protejarea și promovarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale va continua să se reflecte în cadrul politicilor și relațiilor noastre de cooperare cu Venezuela.

Președintele. – Dezbateri este închisă.

Votarea va avea loc imediat.

14. Votare

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru detalii privind rezultatul votului: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

14.1. Iran: cazul Roxana Saberi

- Înainte de votare

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – Dnă președintă, propunerea mea se referă la înlocuirea cuvintelor „autoritățile iraniene”, de la începutul alineatului (3), cu „Curtea de Apel, în cadrul audierii sale din 12 mai”. Alineatul (3) ar arăta atunci: „Îndeamnă Curtea de Apel, în cadrul audierii sale din 12 mai, să o elibereze pe Roxana Saberi...”.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

- Înainte de votare

Marios Matsakis, autor. – Dnă președintă, după ce prezenta propunere comună de rezoluție a fost adoptată și depusă, am fost informați cu privire la încă un caz rușinos de brutal de lapidare a unui cetățean iranian.

Prin urmare, ne-am gândit că ar fi adecvat să adăugăm la alineatul (7) următoarele: „în acest context, insistă ca autoritățile Republicii Islamice Iran să abolească de urgență practica lapidării; condamnă în mod ferm recenta execuție prin lapidare a lui Vali Azad și își exprimă preocuparea profundă pentru execuția iminentă a lui Mohammad Ali Navid Khamami și a lui Ashraf Kalhori;”. Înțeleg că acest lucru are aprobarea reprezentanților celorlalte grupuri.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

14.2. Madagascar

- Înainte de votare

Glyn Ford, autor. – Dnă președintă, în ceea ce privește următorul vot, privind „Venezuela: cazul lui Manuel Rosales”, Grupul Socialist, bineînțeles, și-a retras semnătura de pe rezoluția de compromis. Nu am participat la dezbateri și nu vom participa la votare.

14.3. Venezuela: cazul lui Manuel Rosales

- După votare

Președintele. – Vă mulțumesc foarte mult. Aceasta a fost o sesiune încărcată emoțional, nu doar datorită aspectelor referitoare la drepturile omului, ci și datorită faptului că a fost ultima noastră sesiune. Vă mulțumesc pentru participare.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Îmi permiteți, în numele tuturor deputaților europeni și al serviciilor și asistenților noștri parlamentari, să vă ofer, dnă președintă, sincerele noastre mulțumiri – dvs. personal, Biroului Parlamentului European și întregii administrații – pentru prezidarea atât de bună a dezbaterilor, pentru buna cooperare și pentru înțelegerea reciprocă. Vă dorim succes pe mai departe, re alegerea în cadrul Parlamentului, multe satisfacții în activitățile dvs. publice și fericire în viața dvs. personală.

Președintele. – Vă mulțumesc foarte mult. Aș dori să profit de această ocazie pentru a le mulțumi tuturor serviciilor Parlamentului pentru activitatea lor prețioasă.

15. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

16. Cerere de ridicare a imunității parlamentare: consultați procesul-verbal

17. Semnarea actelor adoptate în cadrul procedurii de codecizie: consultați procesul-verbal

18. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

19. Declarație de interese financiare: consultați procesul-verbal

20. Transmiterea textelor adoptate în cursul prezentei ședințe: a se vedea procesul-verbal

21. Declarații scrise înscrise în registru (articolul 116 din Regulamentul de procedură): a se vedea procesul-verbal

22. Calendarul următoarelor ședințe: a se vedea procesul-verbal

23. Întreruperea sesiunii

Președintele. – Declar suspendată această sesiune a Parlamentului European.

(Ședința a fost închisă la ora 16.15)

ANEXĂ (răspunsuri scrise)

ÎNTREBĂRI ADRESATE CONSILIULUI (Președinția în exercițiu a Consiliului Uniunii Europene poartă întreaga răspundere pentru aceste răspunsuri)

Întrebarea nr. 8 adresată de Mairead McGuinness (H-0221/09)

Subiect: Sectorul produselor lactate

Este Consiliul conștient de problemele economice profunde cu care se confruntă sectorul produselor lactate din UE și dacă da, de ce nu s-au întreprins mai multe măsuri pentru a aborda aceste probleme ca o prioritate urgentă?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul împărtășește îngrijorarea exprimată de distinsul deputat în ceea ce privește situația dificilă de pe piața laptelui. După o perioadă fără precedent de prețuri record la lapte și produse lactate în 2007 și începutul anului 2008, producătorii europeni se confruntă acum cu piețe slabe și nesigure caracterizate printr-o puternică scădere, la nivel mondial, a prețurilor la produsele lactate.

La 23 martie, Consiliul a avut un amplu schimb de opinii cu privire la situația dificilă de pe piața laptelui și a luat act de memorandumul prezentat și sprijinit de o serie de delegații.

Cadrul juridic care reglementează piața laptelui și a produselor lactate s-a schimbat semnificativ în ultimii doi ani, odată cu adoptarea de către Consiliu a așa-numitului „mini-pachet pentru lapte” în septembrie 2007, cu creșterea cotelor naționale pentru lapte cu 2% începând cu 1 aprilie 2008 și cu adoptarea pachetului privind „controlul sanitar” în ianuarie 2009.

Acest nou cadru legislativ a fost adoptat ținând cont de competitivitatea pe termen lung a producătorilor europeni. Efectele de piață pe termen scurt trebuie să fie contracarate prin instrumentele existente de măsuri de sprijinire a pieței.

Distinsul deputat cunoaște, cu siguranță, seria de măsuri de sprijinire a pieței adoptate de către Comisie. Acestea includ reactivarea restituirilor la export pentru toate produsele lactate, introducerea ajutorului pentru stocarea privată a untului și intervenția pentru unt și lapte praf degresat. Comisia informează, în mod regulat, Consiliul cu privire la situația de pe piața laptelui.

Intră în atribuțiile Comisiei să prezinte propuneri suplimentare Consiliului cu privire la această chestiune. Comisia și-a exprimat disponibilitatea de a examina posibilitatea extinderii produselor eligibile pentru „sistemul lapte pentru școli”. Cu toate acestea, aceasta a declarat că nu este momentul redeschiderii discuțiilor cu privire la pachetul „controlul sănătății”.

*
* *

Întrebarea nr. 9 adresată de Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0223/09)

Subiect: Impas în negocierile pentru încheierea acordului de liber schimb dintre UE și statele membre ale Consiliului de cooperare al Golfului.

După 20 de ani de negocieri, UE și CCG nu au reușit încă să încheie un acord de liber schimb, iar în decembrie trecut statele membre CCG s-au retras, unilateral, de la negocieri.

Cum intenționează Consiliul să rețrezească interesul statelor din Golf pentru negocieri în scopul de a încheia acordul cât mai repede posibil? Care sunt problemele încă nerezolvate care împiedică încheierea acordului? Cum intenționează Consiliul să implice mai mult statele din Golf în deliberările privind reforma instituțiilor financiare internaționale, în special a Fondului Monetar Internațional și a Băncii Mondiale, având în vedere faptul că Arabia Saudită ia parte la reuniunea la nivel înalt G-20 și și-a exprimat interesul pentru reformarea

acestor instituții? Ce subiecte vor fi abordate, în special la cea de-a 19-a reuniune ministerială a Consiliului mixt dintre UE și statele din Golf, care urmează să aibă loc?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Încheierea negocierilor privind acordul de liber schimb cu Consiliul de cooperare al Golfului (CCG) rămâne un subiect important pe ordinea de zi a Consiliului și a fost o prioritate atât pentru fosta Președinție, cât și pentru actuala Președinție cehă a Consiliului. Președințiile și Comisia, care negociază acordul în numele UE, au avut un contact intens cu CCG, în scopul de a continua negocierile. La cea de-a 19-a reuniune ministerială a Consiliului mixt UE-CCG de la Muscat, din 29 aprilie 2009, ambele părți au făcut bilanțul recentelor consultări privind acordul de liber schimb și au fost de acord să continue aceste consultări reciproce, cu privire la toate aspectele deosebite ce trebuie rezolvate în vederea reluării negocierilor.

Discuțiile din cadrul reuniunii ministeriale au inclus probleme de interes comun, cum ar fi procesul de pace în Orientul Mijlociu, Iran și Irak, precum și o serie de probleme mondiale, inclusiv lupta împotriva terorismului și neproliferarea. Având în vedere importanța crizei financiare mondiale, UE și CCG și-au exprimat profunda îngrijorare cu privire la impactul crizei asupra economiei mondiale. De asemenea, au salutat cele șase măsuri cheie și recomandările reuniunii la nivel înalt G-20 și au solicitat măsuri imediate și decisive pentru punerea în aplicare a acestor decizii și recomandări, în scopul de a restabili încrederea în piețele mondiale și stabilitatea piețelor financiare.

*
* *

Întrebarea nr. 14 adresată de Ryszard Czarnecki (H-0235/09)

Subiect: Reuniunea la nivel înalt UE-SUA

Care este părerea Consiliului în ceea ce privește rezultatul reuniunii la nivel înalt UE-SUA în contextul combaterii protecționismului economic?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

La reuniunea informală a șefilor de stat și de guvern cu președintele Obama din 5 aprilie 2009, de la Praga, au fost discutate trei subiecte, și anume situația economică și financiară, schimbările climatice și siguranța energetică, și relațiile externe (pacea în Orientul Mijlociu, Afganistan, Pakistan și Iran). În ceea ce privește situația economică și financiară, șefii de stat și de guvern și-au exprimat mulțumirea cu privire la rezultatele obținute la reuniunea G20 de la Londra din 2 aprilie și au subliniat importanța punerii cât mai rapide în aplicare a măsurilor convenite cu ocazia acelei reuniuni. Șefii de stat și de guvern au căzut de acord asupra necesității de a combate orice formă de protecționism și și-au exprimat sprijinul pentru încheierea rapidă a Runde Doha de negocieri. A fost subliniat, de asemenea, rolul cooperării în cadrul Consiliului economic transatlantic, în contextul încercărilor de a menține deschise fluxurile comerciale și de investiții.

Consiliul este mulțumit de faptul că discuțiile informale cu președintele Obama au fost pe deplin în conformitate cu viziunea Consiliului european din 19-20 martie cu privire la acțiunile ce trebuie întreprinse la nivel internațional pentru a determina o revenire rapidă la o creștere economică durabilă.

În special în ceea ce privește necesitatea de a combate protecționismul economic, Consiliul European a susținut ideea de a menține piețele deschise și de a evita orice fel de măsuri protecționiste (nicio barieră suplimentară în calea investițiilor sau a comerțului și nicio restricție suplimentară la export) și să depună eforturi pentru a ajunge rapid la un acord cu privire la Agendei Doha pentru dezvoltare care să aibă rezultate ambițioase și echilibrate.

*
* *

Întrebarea nr. 15 adresată de Kathy Sinnott (H-0237/09)**Subiect: Evenimente excepționale**

În timp ce articolul 103 din Tratatul privind Uniunea Europeană afirmă că nici Comunitatea, nici statele membre nu răspund și nu își asumă angajamentele autorităților administrațiilor publice centrale, fără a aduce atingere garanțiilor financiare reciproce pentru realizarea în comun a unui proiect specific, articolul 100 prevede că, în cazul în care un stat membru se confruntă cu dificultăți sau este serios amenințat de dificultăți grave, datorită unor catastrofe naturale sau unor evenimente excepționale situate în afara controlului său, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, poate acorda statului membru în cauză asistență financiară comunitară, în anumite condiții.

A analizat Consiliul care sunt aceste evenimente excepționale și are o definiție a acestora? Având în vedere actuala situație economică, prevede Consiliul apariția unor astfel de evenimente pentru oricare dintre statele membre?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Alineatul al doilea al articolului 100 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, care pare să fie alineatul la care se referă distinsa deputată în întrebarea domniei sale, nu a constituit niciodată temeiul juridic pentru niciuna dintre propunerile analizate de către Consiliu. În mod similar, Consiliul nu a analizat niciodată o propunere întemeiată pe alineatul al doilea al articolului 103a din Tratatul CE, astfel cum a fost introdus prin Tratatul de la Maastricht, și care era dispoziția corespunzătoare anterioară alineatului în chestiune.

Nu există o definiție a „evenimentelor excepționale situate în afara controlului unui stat membru” și Consiliul nu a discutat niciodată o astfel de definiție. În mod similar, Consiliul nu a discutat niciodată posibilitatea invocării „evenimentelor excepționale” în contextul actualei situații economice.

În conformitate cu articolul 100 alineatul (2), Consiliul este gata să examineze orice propunere din partea Comisiei, în cazul în care Comisia prezintă o astfel de propunere. În conformitate cu articolul 114 alineatul (2) din Tratatul CE, Comitetul Economic și Financiar se va implica în pregătirea lucrărilor de examinare ale Consiliului în legătură cu orice propunere a Comisiei, întemeiată pe articolul 100 alineatul (2).

Consiliul reamintește clauzele Declarației privind articolul 100 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, anexată Tratatului de la Nisa. Potrivit acestei declarații, „deciziile în materie de asistență financiară, așa cum sunt reglementate de articolul 100 și care sunt compatibile cu regula „no bail-out” prevăzută la articolul 103, trebuie să fie conforme cu dispozițiile acordului inter-instituțional privind disciplina bugetară și perspectivele financiare”.

*
* *

Întrebarea nr. 16 adresată de Nikolaos Vakalis(H-0239/09)**Subiect: Politica UE în materie de cutremure: acțiuni întreprinse de Consiliu ca urmare a recentului cutremur devastator din Italia**

În noiembrie 2007, Parlamentul a adoptat rezoluția (P6_TA(2007)0507) privind o abordare integrată a cutremurelor din partea UE (prevenire, reacție și repararea daunelor) în care a solicitat adoptarea de măsuri specifice în ceea ce privește politica pentru protecție, consolidarea clădirilor (cu o atenție deosebită acordată clădirilor cu importanță istorică și culturală), finanțare, cercetare, informațiile publice, etc.

Cum a răspuns Consiliul la această rezoluție? Ce măsuri a întreprins în acest sens și ce inițiative intenționează să adopte pentru a pune în aplicare propunerile? A reacționat imediat la recentul cutremur devastator din Italia și, dacă da, sub ce formă? A fost activat mecanismul UE de răspuns în caz de dezastru naturale? A adoptat UE măsuri politice și economice pentru a oferi despăgubiri?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul este la curent cu rezoluția Parlamentului European privind o abordare integrată a cutremurelor din partea UE. Acesta a adoptat deja la 5 martie 2007 o decizie de instituire a unui instrument financiar pentru protecția civilă destinat acordării de asistență financiară în scopul de a îmbunătăți eficiența reacției la urgențe majore, precum și de a consolida măsurile de prevenire și de pregătire pentru orice tip de urgențe. În urma rezoluției, Consiliul a adoptat, de asemenea, la 8 noiembrie 2007 o nouă decizie de instituire a unui mecanism comunitar de protecție civilă, menit să acorde asistență în cazul unor urgențe majore și să faciliteze o mai bună coordonare a intervenției statelor membre și a Comunității. În plus, Consiliul a adoptat în noiembrie 2008 concluzii care au solicitat consolidarea asistenței reciproce în materie de protecție civilă între statele membre și stabilirea unor măsuri europene de formare privind gestionarea dezastrelor. Președinția consideră că aceste acte și inițiative vor ameliora considerabil resursele tehnice și financiare disponibile pentru o mai bună evaluare a nevoilor, intervenții comune ale echipelor de protecție civilă ale statelor membre, precum și pentru transportul și coordonarea acestora.

În urma cutremurului care a lovit regiunea Abruzzo din Italia din 6 aprilie 2009, președinția dorește să prezinte condoleanțele sale rudelor celor care și-au pierdut viața și să aducă un omagiu tuturor celor care au reacționat imediat, profesioniști și voluntari care au muncit constant și și-au riscat viețile în timpul întregii campanii pentru a salva vieți și a limita daunele cauzate proprietăților și mediului.

La 10 aprilie 2009, prin intermediul Centrului de monitorizare și informare (CMI), stabilit în conformitate cu mecanismul comunitar de protecție civilă, Departamentul de protecție civilă italian a solicitat ajutorul experților pentru evaluarea rezistenței clădirilor. Ca urmare a acestei solicitări, 6 experți tehnici au început evaluarea situației la 18 aprilie. Având în vedere faptul că CMI este stabilit și gestionat de Comisie, rugăm distinsa deputată să adreseze orice întrebare suplimentară Comisiei.

În cele din urmă, doresc să vă atrag atenția asupra faptului că Comisiei îi revine sarcina de a decide dacă se poate acorda asistență prin Fondul de solidaritate al Uniunii Europene, care poate fi mobilizat în caz de dezastre naturale, cum ar fi cutremurele.

*
* *

Întrebarea nr. 17 adresată de Athanasios Pafilis (H-0243/09)

Subiect: Obstrucționarea demonstrațiilor anti-imperialiste și pacifiste din Strasbourg

La 3 și 4 aprilie, în timpul reuniunii la nivel înalt NATO la Strasbourg, autoritățile franceze au făcut uz de toate mijloacele de care dispuneau pentru a obstrucționa demonstrațiile planificate de organizații pacifiste din toată Europa și au terorizat locuitorii orașului, împiedicându-i să participe la aceste demonstrații. În același timp, în colaborare cu autoritățile germane, au împiedicat mii de demonstranți pașnici să intre în oraș. Au transformat centrul Strasbourg-ului într-o zonă interzisă prin montarea unui număr mare de puncte de control ale poliției. Este tipic pentru comportamentul lor faptul că, la unul din punctele de control, departe de demonstrații, poliția a oprit un deputat european, autorul acestei întrebări, tratându-l ca suspect, reținându-l mai bine de jumătate de oră, în ciuda faptului că acesta și-a dezvăluit identitatea și a arătat legitimația de la Parlamentul European și pașaportul diplomatic!

Cum a apreciat Consiliul comportamentul autorităților germane și franceze care au încălcat flagrant dreptul mișcării pacifiste de a-și exprima opoziția față de strategiile agresive ale NATO vizavi de popoarele lumii? A luat parte la planificarea și punerea în aplicare a acestor măsuri represive? Și dacă da, ce rol a avut?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul poate confirma faptul că autoritățile franceze și germane au notificat în prealabil partenerii UE și Comisia că, pentru câteva zile, vor reintroduce controale la frontiera lor comună din motive de securitate

legate de organizarea reuniunii la nivel înalt a NATO, pe baza dispozițiilor titlului III capitolul II din Codul de frontieră Schengen⁽⁵⁾.

Consiliul nu a discutat însă problemele ridicate de distinsul deputat.

*
* *

Întrebarea nr. 18 adresată de Georgios Toussas (H-0246/09)

Subiect: Legislație anticomunistă inacceptabilă în Lituania

Un portret al liderului istoric al Revoluției din octombrie, Vladimir Ilyich Lenin, a fost găsit recent în satul Svirplyay din Lituania. Poliția a lansat imediat o anchetă pentru a-i aduce în fața instanțelor pe „infractori” sub acuzația de „expunere publică a simbolurilor comunismului”. Aceste măsuri au fost luate în conformitate cu celebra legislație anticomunistă prin care Partidul Comunist a fost scos în afara legii încă din 1991 și care a interzis, în 2008, folosirea simbolurilor sovietice și comuniste.

Aceste acțiuni fac parte - și întrețin - isteria anticomunistă în care instituțiile UE joacă un rol major, caracterizat prin eforturile greșit orientate din punct de vedere istoric de a plasa pe picior de egalitate fascismul și comunismul, încercarea de a incrimina ideologia comunistă și interzicerea folosirii simbolurilor comuniste și a acțiunilor și operațiunilor partidelor comuniste. Istoria a demonstrat că anticomunismul și persecutarea comuniștilor sunt etapele invariabile care precedă un atac general la adresa lucrătorilor, a drepturilor democratice și libertăților populare.

Va condamna Consiliul nu doar această campanie anticomunistă, ci și însăși existența acestei legislații anticomuniste inacceptabile prin care se dorește îngrădirea liberei circulații a ideilor și a activității politice libere în Lituania, precum și în alte state membre ale UE?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul nu a discutat această chestiune, deoarece este o problemă internă a statului membru în chestiune.

*
* *

Întrebarea nr. 19 adresată de Marusya Ivanova Lyubcheva (H-0249/09)

Subiect: Pirateria maritimă

În ultimele luni am asistat la o piraterie maritimă intensă și mai multe cazuri de capturări de nave. În prezent, 16 cetățeni bulgari sunt ținuti ostateci și nu se știe unde se află.

Având în vedere rezoluția Parlamentului European din 23 octombrie 2008 privind pirateria pe mare (P6_TA(2008)0519 - B6-0537/2008) și dezbaterile recente privind cel de-al treilea pachet privind siguranța maritimă, ce măsuri ia Consiliul pentru a îmbunătăți cooperarea în domeniul siguranței traficului maritim și pentru a asigura eliberarea cetățenilor europeni răpiți? Având în vedere că 22 de state membre sunt țări costiere, are Consiliul în vedere consolidarea măsurilor comune de combatere a acestei forme de terorism maritim?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Problema pirateriei în largul coastelor Somaliei și Golfului Aden este foarte îngrijorătoare și a fost ridicată în Consiliu cu mai multe ocazii, cel mai recent la 30 martie când s-a ajuns la un acord cu privire la necesitatea

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane, JO L 105 din 13.4.2006, p.1.

acelerării luării măsurilor pentru a face ca acest important pachet maritim să ofere siguranță tuturor flotelor comerciale și navelor care transportă ajutor umanitar.

Combaterea pirateriei a fost discutată pe larg și în cadrul Comitetului pentru siguranță maritimă a Organizației Maritime Internaționale (OMI).

Ca urmare a adoptării UNSCR 1816 (2008), Consiliul a decis la 8 decembrie 2008 să lanseze o operațiune maritimă a Uniunii Europene (Atalanta) pentru a contribui la stoparea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor somaleze. Scopul acestei operațiuni este să contribuie la siguranța traficului maritim în acea zonă.

Această operațiune face parte dintr-o acțiune mai amplă a comunității internaționale care implică un număr de țări afectate de piraterie, precum și comunitatea maritimă. Cartierul general al operațiunii a stabilit procesele și structurile necesare pentru a asigura maximum de coordonare cu ceilalți actori din regiune și cu reprezentanții din industria maritimă.

*
* *

Întrebarea nr. 20 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-0250/09)

Subiect: Cooperarea în domeniul poluării marine accidentale sau deliberate

Când este vorba de elaborarea și punerea în aplicare a răspunsurilor UE la problema evacuării în mare a armelor chimice, cum evaluează și utilizează Consiliul documentele și măsurile internaționale existente, inclusiv Convenția de la Londra din 1972 și Protocolul din 1996 de interzicere a eliminării agenților chimici și biologici, Convenția privind armele chimice, Convenția privind protecția mediului marin al Atlanticului de nord-est (Convenția OSPAR), lucrările Comisiei de la Helsinki și decizia Parlamentului European și a Consiliului (articolul 2 litera (b), Decizia 2850/2000/CE⁽⁶⁾ de stabilire a unui cadru comunitar de cooperare în domeniul poluării marine accidentale sau deliberate?

Cum poate sprijini Consiliul promovarea activităților comune cu guvernele și organizațiile internaționale relevante și partenerii interesați în scopul îmbunătățirii capacității lor de reacție în caz de incidente legate de evacuarea armelor chimice în mare în diferite părți ale lumii, precum și reacțiile naționale și internaționale la acestea?

Cum va promova Consiliul cooperarea dintre statele de la Marea Baltică în ceea ce privește schimburile de informații și aprofundarea experienței acestor state în abordarea problemei evacuării armelor chimice în Marea Baltică?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Comunitatea și statele membre sunt părți active la cele mai importante convenții și acorduri legate de mările regionale din Europa, cum ar fi Convenția de la Helsinki din 1992 pentru protecția Mării Baltice, Acordul de la Bonn din 1983 privind protecția Mării Nordului, Convenția de la Barcelona din 1976 pentru protecția Mării Mediterane și Convenția din 1992 privind protecția mediului marin al Atlanticului de nord-est (OSPAR).

La nivel comunitar, cadrul stabilit de Parlamentul European și de Consiliu pentru cooperare în domeniul poluării marine accidentale sau deliberate pentru 2000-2006 a oferit sprijin statelor membre în eforturile lor de a proteja mediul marin. Acest cadru se referea, în special, la evacuarea de substanțe dăunătoare în mare, inclusiv substanțe provenite din materiale abandonate, cum ar fi munițiile.

În acest cadru a fost înființat un sistem de informații comunitar, găzduit de Comisie, în scopul de facilita schimbul de informații dintre statele membre privind capacitățile de intervenție și măsurile existente în caz de poluare marină.

În octombrie 200, Consiliul a înființat un mecanism comunitar de protecție civilă pentru a ameliora coordonarea asistenței acordate de statele membre și de Comunitate și pentru a mobiliza asistența din partea

⁽⁶⁾ JO L 332, 28.12.2000, p. 1.

acestora în caz de poluare marină accidentală, printre altele. Mecanismul comunitar de protecție civilă a fost reformat prin decizia Consiliului din 8 noiembrie 2007.

O referire deosebită trebuie făcută, în acest domeniu, la rolul Agenției Europene pentru Siguranța Maritimă (AESM), înființată prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2002. Pentru a reduce riscul oricăror forme de poluare marină provenită de la nave, inclusiv prin abandonarea în mare a armelor chimice; această agenție oferă asistență tehnică Comisiei și statelor membre ale UE cu privire la punerea în aplicare, monitorizarea, dezvoltarea și evoluția legislației UE și internaționale relevante.

Președinția dorește, de asemenea, să reamintească faptul că în concluziile sale din decembrie 2008 privind politica maritimă integrată, Consiliul a salutat progresele în ceea ce privește procedurile pentru propunerea de directivă a PE și a Consiliului ⁽⁷⁾ privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare, propunere pe care Consiliul o examinează în prezent.

În plus, Consiliul a încurajat statele membre să înceapă procedurile necesare pentru punerea în aplicare a Directivei cadru privind strategia maritimă, adoptată în 2008, care stabilește cadrul în care statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a realiza sau a menține o stare bună a mediului în mediul maritim, până în 2020 cel târziu.

În ceea ce privește problema ridicată de distinsul deputat, referitoare la promovarea cooperării între statele de la Marea Baltică, în decembrie 2007 Consiliul European a invitat Comisia să prezinte o strategie a UE pentru regiunea Mării Baltice, până în iunie 2009 cel târziu. O astfel de strategie trebuie, printre altele, să contribuie la abordarea provocărilor climatice urgente din Marea Baltică. În concluziile sale din 8 decembrie 2008, Consiliul a reiterat importanța viitoarei strategii pentru Marea Baltică în contextul politicii maritime integrate a Uniunii Europene.

*
* *

Întrebarea nr. 21 adresată de Rumiana Jeleva(H-0253/09)

Subiect: Consiliul de asociere UE-Egipt: Nerespectarea planului de acțiune UE-Egipt prin difuzarea programelor televiziunii Al-Manar în Europa.

Difuzarea în Europa a programelor teroriste „Al-Manar TV”, scoase în afara legii, de către postul de televiziune prin satelit Nilesat continuă să fie o încălcare directă a planului de acțiune UE-Egipt și constituie o amenințare la adresa securității europene.

A ridicat Consiliul problema legată de difuzarea programelor postului de televiziune al-Manar în Europa, prin intermediul Nilesat, cu ocazia reuniunii Consiliului de asociere UE-Egipt care a avut loc la 27 aprilie 2009? Dacă nu, când intenționează Consiliul să atenționeze Egiptul cu privire la această încălcare a planului de acțiune UE-Egipt?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul înțelege îngrijorarea distinsului deputat cu privire la faptul că o parte din materialele difuzate de postul de televiziune Al-Manar ar putea fi echivalente cu incitare la ură.

Consiliul a abordat aceste preocupări în declarația sa pentru ultimul Consiliu de asociere UE-Egipt, care a avut loc la 27 aprilie 2009. S-a afirmat că „UE încurajează Egiptul să își continue eforturile de a lupta împotriva discriminării din orice motive și de a promova toleranța în chestiuni legate de cultură, religie, convingeri și minorități. În acest context, UE este îngrijorată de conținutul discriminatoriu al unora dintre programele postului de televiziune Al-Manar, difuzate prin satelitul egiptean Nilesat. UE condamnă orice încurajare a urii naționale, rasiale sau religioase, care constituie incitare la discriminare, ostilitate sau violență”.

În plus, UE și-a exprimat preocupările cu ocazia reuniunii privind lupta împotriva terorismului a experților UE-Egipt, care a avut loc la 31 martie la Bruxelles. Partea egipteană a luat act de această problemă.

⁽⁷⁾ COD/2008/055

Consiliul consideră că dialogul cu Egiptul sub forma structurii instituționale a subcomisiilor și a dialogului politic reprezintă cel mai eficient mod de a încuraja guvernul egiptean să continue progresele în domeniul drepturilor omului. Subcomitetul pentru afaceri politice cu Egiptul, a cărui a doua reuniune este programată pentru 7 iulie, poate permite ridicarea unor probleme legate de lupta împotriva rasismului, xenofobiei și intoleranței. Acest lucru include asumarea, în cadrul Planului de acțiune comun UE-Egipt, a acțiunii de „consolidare a rolului mass-media în combaterea xenofobiei și discriminării pe motiv de convingeri religioase sau cultură”, precum și a acțiunii de încurajare a mass-media „de a-și asuma propriile responsabilități în această privință”.

Consiliul va continua să acorde o atenție deosebită acestei probleme pe care nu va ezita să o abordeze cu alte ocazii, în cadrul dialogului politic constant cu Egiptul.

*
* *

Întrebarea nr. 22 adresată de Alexander Alvaro(H-0255/09)

Subiect: Libertatea de expresie și actul ceh de limitare a libertății presei

O lege fără precedent prin care se limitează libertatea de expresie și libertatea presei a fost introdusă recent în Republica Cehă, și anume actul ceh din 5 februarie 2009 de modificare a Actului nr. 141/1961 Coll. privind procedurile judiciare penale (Codul penal), care prevede o pedeapsă de până la cinci ani de închisoare și o amendă substanțială de până la 180 000 de euro pentru publicarea oricărei informații provenite din înregistrările poliției.

Știe Consiliul dacă recentul act ceh adoptat are un precedent în orice altă țară membră UE?

Admite Consiliul faptul că recent adoptatul act ceh se află într-o contradicție flagrantă cu hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 19 martie 2007 în cauza Radio Twist, A.S.v.? Slovacia, care a afirmat faptul că publicarea înregistrărilor secrete ale poliției în interes public prevalează asupra dreptului la protecția vieții private?

Consideră Consiliul că actul ceh menționat mai sus respectă principiile fundamentale ale libertății și libertăților, astfel cum au fost evidențiate de Carta drepturilor fundamentale și de articolul 6 din TUE pe care se bazează Uniunea Europeană?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul consideră că libertatea de expresie este un drept fundamental recunoscut de articolul 6 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană și reflectat în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Statele membre sunt răspunzătoare pentru restricțiile impuse exercitării acestei libertăți în fața Curții Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg.

Consiliul nu poate adopta o poziție cu privire la problema ridicată de distinsul deputat, care privește o chestiune internă a statului membru în cauză.

Președinția poate doar informa că o plângere constituțională a fost depusă la Curtea Constituțională cehă în aprilie 2009.

*
* *

ÎNTREBĂRI ADRESATE COMISIEI

Întrebarea nr. 35 adresată de Justas Vincas Paleckis (H-0220/09)

Subiect: Parteneriatul UE-Rusia în domeniul transportului

În prezent se lucrează la o strategie pentru Marea Baltică. Un rol important în această strategie îl joacă politica privind dimensiunea de nord, expresia regională a cooperării UE cu Rusia, Norvegia și Islanda. În cadrul

dimensiunii de nord, Federația rusă reprezintă un partener foarte important în ceea ce privește logistica de transport. Cu toate acestea, Rusia este, în prezent, reticentă în ceea ce privește cooperarea cu UE în domeniul transportului: de exemplu, începând cu luna martie, aceasta a impus taxe de drum utilizatorilor din UE. Acest fapt are un impact semnificativ, în special asupra companiilor de transport din țările vecine UE.

Care este poziția Comisiei în această problemă? Cum intenționează Comisia să încurajeze cooperarea cu Rusia în toate sectoarele transportului, inclusiv în ceea ce privește logistica transportului în cadrul dimensiunii de nord? Cum intenționează Comisia să încurajeze Rusia să renunțe la politicile protecționiste în sectorul transportului?

Răspuns

(RO) La solicitarea Consiliului european, Comisia pregătește, în prezent, o strategie UE pentru regiunea Mării Baltice. Unele părți ale strategiei și, în special, ale planului de acțiune, vor încuraja cooperarea cu partenerii noștri externi, cum ar fi Federația Rusă. Politica privind dimensiunea de nord și structurile care o alcătuiesc, în special parteneriatele actuale și cele viitoare, vor oferi o bază temeinică pentru continuarea acestei cooperări.

Dimensiunea de nord este o politică comună între UE, Rusia, Norvegia și Islanda. Aceasta reprezintă, în plus, reflectarea regională a celor patru spații comune stabilite între UE și Rusia. Este evident că aspectele legate de transport și logistică reprezintă o parte importantă a acestei cooperări.

La reuniunea ministerială privind dimensiunea de nord, care a avut loc în octombrie 2008 la St. Petersburg, s-a decis stabilirea unui parteneriat privind dimensiunea de nord cu privire la transport și logistică. Se lucrează în continuare la rezolvarea unor aspecte încă nesoluționate, astfel încât parteneriatul să devină pe deplin operațional începând cu 1 ianuarie 2010. Parteneriatul va juca un rol esențial în abordarea diferitelor probleme legate de congestiunea circulației referitoare la transport/logistică, precum și facilitarea unor proiecte cheie de infrastructură aprobate de toți partenerii.

O problemă importantă rămâne impunerea unui nou sistem de taxare a utilizatorilor drumurilor de către Rusia, care a fost pus în aplicare începând cu 1 februarie 2009. Comisia a solicitat Rusiei să elimine aceste tarife discriminatorii, care oferă un avantaj incorect transportatorilor ruși pe o piață care ar trebui să fie echilibrată și corectă. În acest context, revitalizarea dialogului UE-Rusia privind transportul și discuțiile pe această temă ale comisarului pentru transport cu ministrul rus al transporturilor, Levitin, care au avut loc în februarie, constituie doi pași în direcția cea bună. În prezent, Comisia este în discuții cu Rusia în vederea relansării dialogului nostru privind transportul și pentru a stabili reuniuni ale grupului de lucru care să acopere toate domeniile ce constituie o preocupare pentru ambele părți. Comisia va depune în continuare eforturi pentru a stopa punerea în aplicare a sistemului în discuție, astfel încât să se evite impunerea de noi bariere în calea comerțului și a relațiilor noastre în domeniul transportului.

Comisia este hotărâtă să continue cooperarea constructivă cu Rusia și în domeniul transportului și logisticii. Dialogul nostru bilateral privind transportul, precum și parteneriatul privind dimensiunea de nord vor fi instrumente esențiale în această privință.

*
* *

Întrebarea nr. 36 adresată de Eoin Ryan (H-0230/09)

Subiect: Drepturile pasagerilor care folosesc transportul aerian

Un recent raport publicat în Irlanda a subliniat faptul că doar 5% din cetățenii irlandezi cunosc drepturile pe care le au atunci când călătoresc cu avionul.

Ce face Comisia pentru a garanta faptul că pasagerii care folosesc transportul aerian sunt pe deplin protejați și își cunosc drepturile?

Răspuns

(RO) De mai mulți ani, Comisia a întreprins multe inițiative și acțiuni menite să sensibilizeze călătorii cu privire la drepturile care le sunt acordate de legislația comunitară și să asigure respectarea efectivă a acestora.

În primul rând, în 2007 Comisia a întreprins o acțiune de distribuire la scară largă de afișe și broșuri, disponibile în toate limbile oficiale ale UE. Afișul Comisiei, care oferă o perspectivă asupra diferitelor tipuri de drepturi de care se bucură pasagerii, a fost amplasat în marea majoritate a aeroporturilor Comunității de către ACI

(Airports Council International). Aceste afișe și broșuri sunt gratuite și pot fi comandate și pe internet pe site-ul Comisiei.

De asemenea, prin „Europe Direct Contact Centre”, călătorii pot primi informațiile de care au nevoie prin telefon, e-mail sau web-chat. Acest centru de informare, finanțat de către Comisie, răspunde solicitărilor de informații în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene.

În noiembrie 2008, comisarul pentru transport a înființat un nou punct de contact, care poate fi accesat prin site-ul lui web și cel al DG TREN⁽⁸⁾. Aici călătorii pot cere informații cu privire la toate reglementările comunitare referitoare la drepturile lor. Aceste solicitări primesc un răspuns rapid prin serviciul Europe Direct.

Apoi, Comisia s-a asigurat că marea majoritate a autorităților naționale competente (NEB) au creat site-uri web care oferă informațiile necesare în limba națională respectivă cu privire la Regulamentul nr. 261/2004 privind drepturile pasagerilor în caz de anulări, întârzieri prelungite sau refuz la îmbarcare, precum și Regulamentul nr. 1107/2006 privind drepturile pasagerilor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă pe durata călătoriei pe calea aerului.

NEB-urile au efectuat, de asemenea, inspecții, pentru a verifica dacă companiile aeriene își îndeplinesc obligația de a oferi informații scrise pasagerilor, direct la înregistrare și, în caz de incident, în conformitate cu Regulamentul nr. 261/2004.

În cele din urmă, în momentul intrării în vigoare a Regulamentului nr. 1107/2006 privind drepturile specifice ale persoanelor cu mobilitate redusă pe durata călătoriei pe calea aerului, Comisia a lansat, în 2008, un video. Acesta a fost, de asemenea, distribuit ca instrument de comunicare tuturor aeroporturilor care fac parte din ACI. Informațiile legate de Regulamentul nr. 1107/2006 și punerea în aplicare a acestuia se regăsesc constant pe ordinea de zi a reuniunilor grupului la nivel înalt, la care participă inclusiv reprezentanți ai societății civile europene care sunt cel mai direct afectați de această legislație.

*
* *

Întrebarea nr. 37 adresată de Georgios Toussas (H-0247/09)

Subiect: Scandal legat de subvențiile pentru armatori

Între 2000 și 2008, armatorii greci au beneficiat de subvenții în valoare de 226 822 254,98 de euro pentru servicii de feribot către insule pe rute neprofitabile. Subvențiile au crescut odată cu introducerea de către guvernul PASOK a Legii nr. 2932/2001, care a pus în aplicare Regulamentul (CEE) nr. 3577/92⁽⁹⁾. În 2003, când legea a intrat în vigoare, subvențiile au crescut de la 12 000 000 de euro în 2002 la 25 180 000. Scandalul legat de acordarea de subvenții armatorilor, subvenții plătite de cetățenii greci, este perpetuat în prezent de actualul guvern Noua Democrație care, numai în 2008-2009, le-a asigurat armatorilor mai mult de 100 000 000 de euro, adică un profit de 267 315,41 de euro pe rută. În aceeași perioadă, prețurile au crescut cu 376%.

Care este poziția Comisiei cu privire la acuzațiile dovedite că armatorii se bucură de o „mină de aur” de subvenții pentru rute de feribot „brevetate” ca fiind neprofitabile? De ce nu publică raportul legat de serviciile de feribot în cadrul statelor membre ale UE?

Răspuns

(FR) În conformitate cu Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3577/92 (privind cabotajul maritim), pot fi încheiate contracte de servicii publice dacă piața nu oferă un serviciu de transport maritim adecvat către insule. Statele membre dispun de o marjă de apreciere foarte largă în ceea ce privește caracterul „adecvat” al serviciului.

În schimbul serviciului furnizat, statul membru oferă compensații financiare armatorului responsabil cu furnizarea serviciului public. Compensațiile nu pot depăși suma necesară pentru a acoperi costurile serviciului, ținând cont de veniturile operatorului și de un profit rezonabil.

⁽⁸⁾ Direcția Generală Energie și Transport

⁽⁹⁾ JO L 364, 12.12.1992, p. 7.

Statele membre nu sunt obligate să înștiințeze Comisia nici cu privire la contractele de servicii publice încheiate, nici cu privire la compensațiile aferente. Din acest motiv, Comisia nu are acces la informații detaliate cu privire la sumele acordate armatorilor din statele membre. Comisia subliniază însă faptul că aceste subvenții sunt oferite de toate statele membre care au insule și folosesc acest tip de contract de servicii publice.

Distinsul deputat sugerează că unele rute profitabile sunt considerate neprofitabile pentru a justifica plata subvențiilor. Dacă aceasta este într-adevăr situația, Comisia consideră că rutele în cauză trebuie supuse unui regim pur comercial. Comisia ar rămâne recunoscătoare distinsului deputat dacă acesta ar putea furniza informații detaliate cu privire la rutele în chestiune.

În cele din urmă, în ceea ce privește raportul privind aplicarea serviciilor de feribot, în prezent au loc consultări cu autoritățile maritime naționale și celelalte părți interesate, în scopul de a aduna informații care să permită evaluarea funcționării serviciilor de feribot și a efectelor asupra liberalizării lor. Raportul la care face referire distinsul deputat va fi publicat până la sfârșitul anului.

*
* *

Întrebarea nr. 38 adresată de Gay Mitchell (H-0208/09)

Subiect: Locuri de muncă în sectoarele ecologice

În contextul redresării economice și al schimbărilor climatice au existat multe discuții cu privire la locurile de muncă din sectoarele ecologice ca parte a soluției pentru ambele provocări.

Cum colaborează Comisarul pentru energie cu comisarul pentru ocuparea forței de muncă pentru ca aceste propuneri să nu rămână doar retorică pură, ci să fie transformate în realitate?

Răspuns

(RO) Comisia recunoaște importanța trecerii la o economie rentabilă cu emisii reduse de carbon⁽¹⁰⁾ Progresul în ceea ce privește această schimbare structurală va depinde în principal de dezvoltarea de noi politici coordonate și actualizate în diferite domenii, de ritmul de implementare a politicilor existente, inclusiv cele destinate reducerii emisiilor de dioxid de carbon în statele membre, de viteza cu care se vor adapta piețele și tehnologiile și de modul în care piețele muncii se vor adapta la toate aceste schimbări.

În scopul atenuării și adaptării la schimbările climatice și pentru a reacționa la provocările legate de mediu, o abordare strategică amplă și o acțiune coordonată a factorilor de decizie implicați sunt necesare în mai multe domenii, alături de energie și ocuparea forței de muncă (cum ar fi mediu, industrie, R&D, transport și educație). În ceea ce privește adaptarea, componentele pentru o acțiune coordonată în diferite sectoare și niveluri de guvernare au fost stabilite recent de Comisie în Cartea albă „Adaptarea la schimbările climatice: către un cadru european de acțiune”⁽¹¹⁾. În ceea ce privește atenuarea, pachetul privind clima și energia, adoptat în decembrie anul trecut, reprezintă un pas fundamental în direcția bună, iar punerea în aplicare a acestuia va crea oportunități de angajare în sectorul energetic. De exemplu, se preconizează că sectorul energiei regenerabile va crea între 2,3 și 2,7 milioane de locuri de muncă până în 2020, o contribuție majoră aducând întreprinderile mici și mijlocii⁽¹²⁾

Eforturi suplimentare pentru a facilita tranziția către o economie cu emisii reduse de carbon pot fi susținute de Strategia de la Lisabona pentru accelerarea procesului de restructurare și pentru a asigura buna lui funcționare. Planurile de redresare economică ale majorității, dacă nu chiar ale tuturor statelor membre, au ca punct central investițiile în tehnologiile ecologice și crearea de locuri de muncă ecologice. Politica UE în acest domeniu vizează crearea de locuri de muncă mai multe și mai bune, precum și rentabilitatea și durabilitatea ocupării forței de muncă. Reducerea amprente carbonice la locul de muncă ar face ca toate locurile de muncă să fie mai ecologice.

⁽¹⁰⁾ Planul european de redresare economică adoptat de Comisie în noiembrie 2008 („Un plan european de redresare economică”, COM(2008)800 final) prevede politici favorabile mediului, reduce costurile la energie, crește siguranța energetică, creează locuri de muncă, sprijină gospodăriile cu venituri mici și încurajează exporturile și inovația.

⁽¹¹⁾ COM(2009) 147 final.

⁽¹²⁾ A se vedea studiul „Impactul politicii privind energia regenerabilă asupra creșterii economice și ocupării forței de muncă în Uniunea Europeană”, elaborat de Comisia Europeană, DG Energie și Transport în 2009, care va fi disponibil la adresa http://ec.europa.eu/energy/renewables/studies/index_en, în prima jumătate a lunii mai 2009.

Informațiile legate de profilurile competențelor într-o economie „verde” sunt insuficiente, în parte pentru că nu există o conștientizare suficientă a potențialelor efecte ale unei schimbări structurale. Este rezonabil să presupunem că „ecologizarea” competențelor va implica, în primul rând, aplicarea calificărilor și a competențelor tradiționale la producția/utilizarea de noi tehnici, materiale și produse „mai verzi” și, în al doilea rând, competențe „verzi” specifice, de exemplu pentru reducerea amprente carbonice. Prin urmare, Comisia a recunoscut importanța a două măsuri, și anume dezvoltarea capacității de a identifica competențele necesare pentru o economie ecologică și de adaptare la cerințele pieței de muncă, și organizarea de programe de formare profesională pentru dezvoltarea competențelor necesare pentru ocuparea noilor posturi.

În comunicarea sa din cadrul Consiliului european din primăvară⁽¹³⁾, Comisia a subliniat importanța ameliorării modului de monitorizare și de anticipare a noilor competențe necesare, precum și de adaptare și aprofundare a competențelor în acord cu noile cerințe de pe viitoarea piață a muncii, cum ar fi pentru locurile de muncă implicate de o economie ecologică. Prin urmare, aceasta va sprijini statele membre și partenerii sociali în a anticipa schimbările viitoare legate de ecologizarea economiei și provocările de pe piața muncii care decurg din aceasta. Inițiativa Comisiei „Noi competențe pentru noi locuri de muncă”⁽¹⁴⁾ stabilește un număr de activități destinate unei mai bune cunoașteri a actualelor și viitoarelor cerințe de pe piața muncii și mobilizează diferite instrumente comunitare pentru a sprijini promovarea competențelor. În consecință, în 2009 Comisia va consolida cooperarea cu ILO⁽¹⁵⁾ și Cedefop⁽¹⁶⁾ privind dezvoltarea de instrumente și metode pentru anticiparea competențelor necesare, în special din perspectiva „competențelor ecologice”.

Forumul pentru restructurare pe care Comisia îl va găzdui în luna iunie va examina aspectele legate de atenuarea efectelor adverse asupra lucrătorilor și a angajatorilor, datorate atenuării schimbărilor climatice și a adaptării la acestea. Forumul va analiza, de asemenea, chestiunea competențelor și modul în care se poate facilita recalificarea celor afectați sau a celor care pot profita de oportunitățile create de tehnologiile cu emisii reduse de carbon.

Simplificarea normelor care reglementează Fondul Social European în acord cu planul european de redresare economică va facilita, de asemenea, finanțarea unor măsuri, precum formarea și aprofundarea competențelor, măsuri de activare pentru șomeri și lucrătorii concediați și sprijin pentru lucrătorii care desfășoară activități independente. Abordarea bazată pe flexisecuritate⁽¹⁷⁾ poate, de asemenea, sprijini procesul de adaptare la provocările structurale legate de schimbările climatice.

Prin cheltuieli importante axate pe economia ecologică și pe proiecte ecologice (105 miliarde de euro pentru perioada 2007-2013), politica de coeziune contribuie în mod considerabil la o creștere economică durabilă și la crearea de locuri de muncă în Europa, precum și la realizarea obiectivelor UE de combatere a schimbărilor climatice. Politica de coeziune contribuie cu 3 miliarde de euro la promovarea produselor și a proceselor de producție ecologice în IMM-uri⁽¹⁸⁾ și la crearea de noi locuri de muncă ecologice. Unul dintre scopurile clare ale finanțării cercetării și inovației este încurajarea investițiilor în tehnologiile ecologice.

*
* *

Întrebarea nr. 39 adresată de Mairead McGuinness (H-0222/09)

Subiect: Comercianții cu amănuntul și întreprinderile în zonele de frontieră

Este Comisia la curent cu gravele dificultăți cu care se confruntă comercianții cu amănuntul și întreprinderile din zonele de frontieră din Irlanda ca urmare a deprecierei dramatice a lirei sterline și care are drept rezultat un avantaj concurențial incorect pentru comercianții cu amănuntul din Irlanda de Nord?

Ce fel de sprijin se poate acorda acestor întreprinderi aflate în impas, în cazul în care există astfel de măsuri?

⁽¹³⁾ „Stimularea redresării economice europene”, COM(2009) 114 final.

⁽¹⁴⁾ „Noi competențe pentru noi locuri de muncă: să anticipăm și să răspundem cerințelor pieței forței de muncă în materie de competențe”, COM(2008) 868.

⁽¹⁵⁾ Organizația Internațională a Muncii

⁽¹⁶⁾ Centrul european pentru dezvoltarea formării profesionale

⁽¹⁷⁾ Flexisecuritatea include: (i) strategii globale pentru învățarea pe tot parcursul vieții; (ii) politici active și eficiente în domeniul pieței forței de muncă; (iii) acorduri contractuale flexibile și fiabile; și (iv) sisteme de securitate moderne.

⁽¹⁸⁾ Întreprinderi Mici și Mijlocii

Cunoaște Comisia situații similare în alte state membre din zona euro care se învecinează cu state care nu aparțin zonei euro?

Răspuns

(RO) Ratele de schimb înregistrează fluctuații considerabile care, în general, deși nu întotdeauna, sunt legate de schimbări economice fundamentale. Recenta depreciere a lirei sterline poate fi legată de o serie de factori economici. Aceștia includ îngrijorările participanților pe piața financiară cu privire la așa-numitul twin deficit al Marii Britanii (un deficit comercial important asociat cu un deficit bugetar tot mai mare, inclusiv mari datorii contingente), temeri legate de o recesiune tot mai profundă în Regatul Unit comparativ cu alte economii dezvoltate și o reducere drastică a ratei dobânzii de către Banca Angliei. În plus, deși într-o mai mică măsură decât dolarul american, din momentul declanșării crizei piețelor financiare, euro a fost avantajat de fluxurile „flight-to-safety”. În plus, deprecierea lirei sterline în 2007 și 2008 a pornit de la un nivel de apreciere al acestuia net superior mediei sale istorice.

Comisia nu cunoaște situații similare în alte zone de frontieră, deși acestea nu pot fi excluse.

*
* *

Întrebarea nr. 40 adresată de Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0224/09)

Subiect: Impas în negocierile pentru încheierea acordului de liber schimb dintre UE și statele membre ale Consiliului de cooperare al Golfului.

După 20 de ani de negocieri, UE și CCG nu au reușit încă să încheie un acord de liber schimb, iar în luna decembrie a anului trecut statele membre CCG s-au retras, unilateral, de la negocieri.

Cum intenționează Consiliul să rețrezească interesul statelor din Golf pentru negocieri în scopul de a încheia acordul cât mai repede posibil? Care sunt problemele încă nerezolvate care împiedică încheierea acordului? Cum intenționează Consiliul să implice mai mult statele din Golf în deliberările privind reforma instituțiilor financiare internaționale, în special a Fondului Monetar Internațional și a Băncii Mondiale, având în vedere faptul că Arabia Saudită ia parte la reuniunea la nivel înalt G-20 și și-a exprimat interesul pentru reformarea acestor instituții? Ce subiecte vor fi abordate, în special la cea de-a 19-a reuniune ministerială a Consiliului mixt dintre UE și statele din Golf, care urmează să aibă loc?

Răspuns

(RO) Comisia regretă decizia luată la ultima reuniune la nivel înalt a Consiliului de cooperare al Golfului (CCG, 29 decembrie 2008) de a suspenda negocierile cu UE pentru încheierea unui acord de liber schimb (ALS).

În ciuda suspendării, Comisia, în calitate de negociator al acordului, consideră că se poate încheia un acord dacă problemele rămase vor fi tratate cu suficientă flexibilitate (de exemplu, clauzele politice și interzicerea drepturilor de export). Prin urmare, Comisia se angajează să continue discuțiile.

Semnalele primite la reuniunea ministerială UE-CCG, care a avut loc la Oman, la 29 aprilie 2009, au fost pozitive: CCG și UE au analizat recente consultări cu privire la ALS și au căzut de acord să continue aceste consultări în ceea ce privește toate aspectele neresolvate, pentru a permite reluarea – și în cel mai bun caz încheierea - acestor lungi negocieri.

Comisia este hotărâtă să facă eforturi în continuare pentru a găsi soluții acceptabile pentru ambele părți.

Rezultatele reuniunii la nivel înalt G20 de la Londra sunt foarte importante și transmit un mesaj puternic de unitate mondială atât în ceea ce privește diagnosticarea, cât și soluțiile în fața actualei crize. Rolul Arabiei Saudite este unul constructiv, în special în ceea ce privește reforma legislației și a instituțiilor financiare internaționale. Comisia salută, în special, sprijinul oferit de Arabia Saudită pentru creșterea resurselor Fondului Monetar Internațional.

În contextul actualului mediu politic internațional, cu ocazia reuniunii ministeriale de la Oman de săptămâna trecută (29 aprilie 2009), miniștrii UE și CCG au dezbătut criza economică și financiară mondială și modalitățile de a o combate. O dezbatere detaliată cu privire la actualele inegalități pe plan mondial va avea loc cu ocazia următorului dialog economic dintre Comisie și CCG, care va avea loc la 15 iunie 2009, la Bruxelles.

Agenda de lucru a reuniunii ministeriale a Consiliului mixt UE-CCG (Oman, 20 aprilie) a inclus, ca și în anii precedenți, probleme politice și de cooperare de interes comun pentru ambele părți:

Punerea în aplicare a acordului de cooperare din 1989: situația actuală și perspectivele activităților de cooperare în domenii de interes comun, cum ar fi energia, mediul/schimbările climatice, cercetarea, învățământul superior;

probleme regionale, cum ar fi procesul de pace din Orientul Mijlociu, Iran și Irak;

un număr de probleme globale, cum ar fi lupta împotriva terorismului, schimbările climatice, drepturile omului și criza economică și financiară mondială.

La Oman a avut loc un schimb de opinii între UE și CCG cu privire la toate aceste probleme, precum și în ceea ce privește ALS. Un comunicat comun a fost convenit între cele două părți. Principalele rezultate ale reuniunii au fost decizia de a revitaliza relația bilaterală dintre cele două părți pe baza actualului acord de cooperare, și decizia de a continua discuțiile referitoare la ALS în scopul de a relua negocierile.

*
* *

Întrebarea nr. 41 adresată de Bogusław Sonik (H-0225/09)

Subiect: Centrul de studii pentru creștinismul estic din cadrul Academiei pontificale de teologie din Cracovia

A fost înaintată o propunere pentru crearea unui centru de studii pentru creștinismul estic în cadrul Academiei pontificale de teologie din Cracovia. Centrul vine în întâmpinarea nevoii de cercetare în domeniul lumii islamice și a comunităților creștine din interiorul acesteia. Acesta se va axa în special pe dialogul intercultural și respectul pentru drepturile minorităților din Orientul Mijlociu. Acest domeniu este de un interes major în contextul dezvoltării și integrării Europei. Odată înființat, centrul poate efectua cercetări în domeniul amintit mai sus. Centrul va fi finanțat parțial de către Academie, făcând posibilă cercetarea științifică și acordarea de diplome academice. Poate comunica Comisia dacă este posibilă o finanțare suplimentară pentru acest centru?

Răspuns

(RO) În ceea ce privește fondurile structurale și în conformitate cu principiul subsidiarității, Comisia nu este implicată în selectarea proiectelor, cu excepția așa-numitelor proiecte majore (în valoare de peste 25 de milioane de euro pentru mediu și peste 50 de milioane de euro pentru celelalte sectoare), pe care Comisia le evaluează în conformitate cu articolul 41 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului. Responsabilitatea selectării proiectelor revine autorităților naționale sau regionale din Polonia. Întrucât valoarea proiectului nu depășește pragul pentru proiectele majore, orice decizie cu privire la acordarea de sprijin pentru proiect prin fondurile structurale, ține de responsabilitatea statului membru. Pentru proiectele care sunt puse în aplicare în cadrul programelor operaționale regionale, instituția responsabilă pentru selectarea acestora este Oficiul Marshal, care își asumă rolul de autoritate de gestionare a programelor operaționale.

Prin urmare, Comisia recomandă să se contacteze Oficiul Marshal din Malopolskie.⁽¹⁹⁾

>

În conformitate cu Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1083/2006 din 11 iulie 2006 de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune, politica de coeziune trebuie să contribuie la o creștere economică susținută, competitivitate și ocuparea forței de muncă prin includerea priorităților Comunității privind dezvoltarea durabilă, astfel cum

⁽¹⁹⁾ Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego

Departamentul Polityki Regionalnej

Ul. Raławicka 56

30-017 Cracovia

Tel.: (012) 299-0700 Fax: (012) 299-0726 http://www.wrotamalopolski.pl/root_FEM/

au fost definite la Consiliul European de la Lisabona din 23 și 24 martie 2000 și la Consiliul European de la Göteborg din 15 și 16 iunie 2001.

În general, în ceea ce privește cultura și finanțarea acesteia la nivel național, trebuie reținut faptul că este vorba despre un aspect care ține de responsabilitatea statelor membre. Acțiunile întreprinse la nivel UE respectă pe deplin principiul subsidiarității, rolul UE fiind acela de a sprijini și completa acțiunile statelor membre, iar nu de a le substitui pe acestea.

Programul UE „Cultura” pentru perioada 2007-2013 promovează mobilitatea transnațională a profesioniștilor din domeniul cultural, a lucrărilor de artă, precum și a produselor artistice și culturale și stimulează dialogul intercultural. Mai multe informații despre acest program pot fi oferite de punctul de contact pe probleme culturale din Polonia.⁽²⁰⁾

*
* *

Întrebarea nr. 42 adresată de Colm Burke (H-0226/09)

Subiect: Baza de date UE a profesioniștilor demiși din domeniul medical

Poate comenta Comisia modalitățile de creare a unui registru UE al profesioniștilor demiși, având în vedere faptul că Parlamentul European a solicitat includerea unor dispoziții pentru astfel de măsuri în prima lectură referitoare la propunerea privind asistența medicală transfrontalieră?

Răspuns

(RO) Statele membre au înființat propriile registre, în care profesioniștii din domeniul sănătății, membri ai unei profesii reglementate, sunt înregistrați și în care sunt menționate, dacă este cazul, sancțiunile disciplinare sau penale împotriva acestora.

În plus, Directiva 2005/36/CE⁽²¹⁾ privind recunoașterea calificărilor profesionale a consolidat cooperarea administrativă dintre autoritățile competente, schimbul de informații între statul membru de reședință și statul membru gazdă devenind o obligație. Este vorba, așadar, despre schimbul de informații legate de sancțiunile disciplinare sau penale aplicate sau orice alte circumstanțe particulare grave care sunt susceptibile

(20) Centrul de contact pe probleme culturale din Polonia

Institutul Adam Mickiewicz

Alexandra Zajac

Katarzyna Grzybowska

Iwona Morawicz

Mokotowska 25 Str.

00-560 Varșovia

Polonia

Tel.: +48 22 44 76 170 / 172 / 171 Fax: +48 22 44 76 152

E-mail: azajac@iam.pl

kgrzybowska@mk.gov.pl

imorawicz@iam.pl

pkk.kultura@mk.gov.pl

<http://www.mkidn.gov.pl/pkk>

(21) Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 255, 30.9.2005.

de a avea consecințe asupra continuării activităților în cauză, precum și orice altă informații relevante referitoare la legalitatea instituției furnizorului de servicii și comportamentul adecvat al acestuia.

A fost creat un instrument electronic, numit IMI (Sistemul de informare al pieței interne), care facilitează schimbul de informații dintre autoritățile competente relevante pe bază de formulare standard, traduse în toate limbile și care conțin întrebări relevante pentru aplicarea eficientă a Directivei 2005/36/CE. Sistemul IMI este pe deplin operațional pentru profesioniștii din domeniul sănătății, cum ar fi doctori, infirmiere, moașe, farmaciști și fizioterapeuți.

Acest schimb de informații între statele membre trebuie să respecte legislația privind protecția datelor cu caracter personal prevăzută de Directiva 95/46/CE⁽²²⁾ privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date și Directiva 2002/58/CE⁽²³⁾ privind confidențialitatea și comunicațiile publice.

În 2012, Comisia va publica un raport privind aplicarea Directivei 2005/36/CE în care va evalua dispozițiile acesteia. În cazul în care în momentul respectiv se va constata că diferitele obligații și mijloace de schimburi de informații nu sunt adecvate pentru abordarea problemelor care sunt în joc, obligațiile (și modalitățile acestora) referitoare la schimbul de informații vor trebuie reexaminat.

Propunerea de directivă a Comisiei privind drepturile pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere se axează pe drepturile și mobilitatea pacienților. Această propunere prevede obligația cadrelor medicale din domeniul sănătății de a oferi toate informațiile relevante pentru a le permite pacienților să facă alegeri în cunoștință de cauză. Aceasta poate include confirmarea acestei înregistrări.

*
* *

Întrebarea nr. 43 adresată de Liam Aylward (H-0228/09)

Subiect: Exploatarea prin muncă a copiilor

În luna noiembrie a anului trecut, Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE a adoptat un raport referitor la exploatarea prin muncă a copiilor, al cărui coautor am fost și eu, prin care solicita Comisiei să oblige marile companii care funcționează în UE să își asume responsabilitatea pentru practicile utilizate în câmpul muncii la toate nivelurile lanțului de aprovizionare și prin care sublinia faptul că pentru ca acest lucru să fie posibil, desfășurarea activităților lanțului de aprovizionare în conformitate cu legea trebuie asigurată prin inspecții temeinice regulate și audit independent la toate nivelurile.

Ce măsuri adoptă Comisia pentru a-și îndeplini responsabilitățile în această privință?

Răspuns

(RO) Întrebarea se referă la nota de monitorizare a Comisiei privind raportul APP referitor la exploatarea prin muncă a copiilor⁽²⁴⁾. După cum a fost indicat în nota de monitorizare, definiția responsabilității sociale a întreprinderilor utilizată de Comisie și statele membre cuprinde măsurile adoptate de întreprinderi în mod voluntar, iar nu ca răspuns la o reglementare obligatorie. Aceste măsuri obligatorii, cum ar fi monitorizarea lanțului de aprovizionare de către organismele publice sau de audit independent, nu sunt prevăzute.

Comisia a colaborat cu sectorul privat prin intermediul Alianței europene pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor (CSR) și a sprijinit o serie de ateliere de lucru sau „laboratoare” care au abordat teme sociale și de mediu. Aceste ateliere au avut ca rezultat o serie de recomandări și instrumente de sprijin pentru sectorul corporatist, inclusiv un nou portal web care oferă orientări pentru companii privind aspectele sociale și de mediu din lanțul de aprovizionare.

Comisia găzduiește un forum pentru părțile interesate multiple pentru CSR care implică angajatori, organizații nonguvernamentale (ONG), sindicate, reprezentanți ai mediului academic și investitori. Comisia participă,

⁽²²⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, JO L 281, 23.11.1995.

⁽²³⁾ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejerea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice), JO L 201, 31.7.2002.

⁽²⁴⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/60_17/pdf/suivi_en.pdf

de asemenea, la inițiativa OECD⁽²⁵⁾ de dezvoltare și promovare a liniilor directoare multinaționale, precum și la încurajarea industriei UE de a se alătura inițiativei „Global Compact” a Organizației Națiunilor Unite (ONU). De curând, Comisia și statele membre analizează cadrul propus de John Ruggie, reprezentantul special al ONU pentru drepturile omului și afaceri, în raportul său din 2008 intitulat „Protect, Respect and Remedy” (Protecție, respect, remediere). În special, Comisia intenționează să lanseze, în colaborare cu reprezentantul special al ONU, un studiu privind cadrul juridic referitor la aspecte legate de drepturile omului și mediu aplicabile companiilor UE atunci când acestea își desfășoară activitatea în țări terțe.

După cum s-a arătat în prezentarea notei de monitorizare în cadrul reuniunii Comitetului social al APP din februarie 2009, Comisia își exprimă satisfacția cu privire la participarea la reuniunea din septembrie 2009 a Comitetului social al APP pentru a discuta noi perspective și rezultatul viitoarelor măsuri de monitorizare.

O astfel de măsură va include următoarea reuniune a Forumului european privind drepturile copilului⁽²⁶⁾ (un forum consultativ permanent privind drepturile copiilor în acțiune internă și externă), care va avea loc la 18 iunie 2009 și care se va axa pe exploatarea prin muncă a copiilor. Unul dintre punctele de pe ordinea de zi este responsabilitatea socială a întreprinderilor și contribuția acestora la combaterea exploatarea prin muncă a copiilor. Comisia consideră că aceste progrese oferă o bază solidă pentru continuarea discuțiilor privind drepturile copiilor și responsabilitatea socială a întreprinderilor.

*
* *

Întrebarea nr. 45 adresată de Kathy Sinnott (H-0238/09)

Subiect: Legătura dintre cancer și munca de noapte

Munca în schimburi de noapte a fost corelată cu un risc crescut de apariție a cancerului. Cercetările au arătat că bărbații care lucrează în schimburi de noapte prezintă un risc mai mare de apariție a cancerului de prostată, iar femeile sunt mai predispuse la apariția cancerului de sân.

Organizația Mondială a Sănătății a relatat că munca de noapte reprezintă un posibil factor cancerigen. Desemnarea a fost susținută de Asociația americană de luptă împotriva cancerului.

Cunoaște Comisia această legătură între cancer și munca de noapte? Va sprijini Comisia cercetarea privind modul în care munca de noapte crește riscul de apariție a cancerului în UE? Va căuta aceasta cele mai bune practici și cercetări privind modul în care munca de noapte poate fi mai sigură și care este maximul siguranței în cazul muncii de noapte? În ceea ce privește ocuparea forței de muncă, va publica Comisia linii directoare referitoare la factorul de risc pentru apariția cancerului, astfel încât angajatorii și lucrătorii să fie conștienți de acest risc?

Răspuns

(RO) Comisia cunoaște presupunerile referitoare la o legătură între munca de noapte și cancer, legătură considerată a fi „probabilă” de către Agenția Internațională de Cercetare în Domeniul Cancerului a OMS.

Comisia admite că această legătură „probabilă” este cunoscută comunității științifice, ale cărei cercetări se bazează pe presupunerea preliminară că munca în schimburi de noapte poate afecta ritmul normal al ciclurilor biologice. Acest lucru are un impact asupra producției de melatonină care, la rândul său, induce o creștere anormală a producției de hormoni și, astfel, conduce la riscul de apariție a anumitor tipuri de cancer.

Comisia este implicată activ în încercările de a reduce impactul negativ al condițiilor de lucru în ceea ce privește riscul de apariție a cancerului. Agenția europeană pentru siguranță și sănătate la locul de muncă și Fundația europeană pentru ameliorarea condițiilor de viață și de muncă sunt, de asemenea, angajate în investigarea efectelor ritmurilor perturbate de somn asupra sănătății.

Cu toate acestea, principalul mijloc de prevenire a cancerului rămân acțiunile preventive bazate pe factorii determinanți pentru sănătate, astfel cum se prevede în Codul european împotriva cancerului. S-a estimat că aproximativ o treime din cazurile de cancer ar putea fi prevenite prin modificarea sau evitarea factorilor de risc, cum ar fi fumatul sau consumul de alcool.

⁽²⁵⁾ Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică

⁽²⁶⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/children/forum/fsj_children_forum_en.htm

Pentru a sprijini statele membre în eforturile lor de a aborda problema cancerului într-un mod mai eficient, Comisia intenționează să lanseze în septembrie 2009 Parteneriatul european de acțiune împotriva cancerului. Parteneriatul va oferi un cadru pentru identificarea și schimbul de informații, capacitate și expertiză în prevenirea și controlul cancerului prin implicarea părților interesate relevante din UE într-un efort colectiv de combatere a cancerului.

Acțiuni privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor pe care le implică condițiile de lucru sunt prevăzute în Directiva Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (Directiva 89/391/CEE).

În plus, Directiva privind timpul de muncă (Directiva 2003/88/CE)⁽²⁷⁾ conține o serie de măsuri de protecție specifice pentru lucrătorii de noapte. În conformitate cu directiva în cauză, statele membre trebuie să adopte măsurile necesare pentru a se asigura că lucrătorii de noapte beneficiază de o verificare gratuită a sănătății înainte de a fi repartizați în ture de noapte, iar ulterior de verificări regulate. De asemenea, statele membre trebuie să garanteze faptul că lucrătorii care suferă de probleme de sănătate care au legătură cu munca de noapte sunt transferați, în măsura posibilului, în ture de zi. Angajatorii care fac uz în mod regulat de munca de noapte trebuie să informeze autoritățile competente, în cazul în care acestea solicită acest lucru. În egală măsură, statele membre trebuie să se asigure că angajatorii care stabilesc modul de derulare a lucrului țin seama de principiul general privind adaptarea lucrului la lucrător și de cerințele de siguranță și sănătate.

Comisia va continua să urmărească chestiunea importantă a presupusei legături dintre cancer și munca de noapte.

*
* *

Întrebarea nr. 46 adresată de Alojz Peterle (H-0241/09)

Subiect: Celulele stem

Directiva 2004/23/CE⁽²⁸⁾ din 31 martie 2004 stabilește standardele de calitate și securitate pentru donarea, procurarea, testarea, prelucrarea, conservarea, stocarea și distribuirea țesuturilor și a celulelor umane. Directiva este considerată a fi cadrul de bază pentru obținerea de celule și țesut în Uniunea Europeană. Transpunerea Directivei în legislația națională înregistrează o întârziere considerabilă în anumite state membre. Ca urmare, anumite activități legate de celule și țesuturi sunt mai puțin dezvoltate în unele state membre. În plus, de multe ori, pacienții și cadrele medicale nu cunosc ultimele progrese în materie de celule stem, și nici avantajele acestora.

A primit Comisia până pe 7 aprilie 2009 un raport actualizat de la toate statele membre cu privire la transpunerea diferitelor dispoziții ale directivei, astfel cum se prevede la articolul 26 al acesteia?

În contextul Zilei europene a drepturilor pacienților din 18 aprilie, intenționează Comisia să își intensifice eforturile pentru a informa pacienții și cadrele medicale cu privire la avantajele celulelor stem?

Răspuns

(RO) Comisia trimite anual statelor membre un chestionar în scopul de a evalua transpunerea și procesul de punere în aplicare a Directivei 2004/23/CE privind calitatea și siguranța celulelor și țesuturilor umane. Rezultatele chestionarului sunt discutate cu statele membre în cadrul reuniunii autorităților competente. O sinteză a rezultatelor este publicată pe site-ul web al Direcției Generale Sănătate și Consumatori.

Rezultatele chestionarului din 2009 va constitui, de asemenea, baza raportului privind punerea în aplicare a cerințelor Directivei 2004/23/CE, astfel cum se prevede la articolul 26 alineatul (3). În prezent, Comisia primește răspunsurile care vor fi compilate pentru următoarea reuniune ce va avea loc între 27-28 mai 2009.

Obiectivul Directivei 2004/23/CE și al directivelor de punere în aplicare este să stabilească standardele minime de calitate și siguranță pentru donarea, achiziționarea, testarea, prelucrarea, conservarea, stocarea și distribuția de celule și țesuturi umane. Acesta nu acoperă cercetarea care utilizează celule și țesuturi umane și nici nu

⁽²⁷⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru, JO L 299 din 18.11.2003, p. 9.

⁽²⁸⁾ JO L 102, 7.4.2004, p. 48.

interferează cu deciziile statelor membre privind utilizarea sau neutilizarea anumitor tipuri de celule umane, cum ar fi celulele stem.

*
* *

Întrebarea nr. 47 adresată de Athanasios Pafilis (H-0242/09)

Subiect: Poluarea Golfului Maliakos de alge toxice *Chattonella*

De cel puțin două luni, alga toxică *Chattonella*, care a fost găsită în Golful Maliakos din Grecia, a determinat moartea unui număr foarte mare de pești. Acest dezastru ecologic a dus pescarii locali la disperare, aceștia protestând pe bună dreptate față de această situație. Potrivit oamenilor de știință, apariția acestei alge toxice este cauzată de accentuarea poluării multiple a râului Sperchios care se varsă în golf cu deșeuri industriale și de altă natură. Localnicii spun că golful s-a transformat într-o „infuzie toxică”.

Care este părerea Comisiei cu privire la modul de abordare a acestei probleme ecologice grave, la necesitatea de a sprijini pescarii care sunt afectați din punct de vedere financiar și, în mod mai general, la refacerea echilibrului ecologic din regiune care a fost perturbat din cauza poluării?

Răspuns

(RO) Distinsul deputat se referă la poluarea râului Sperchios și a Golfului Maliakos și la efectele asociate cu aceasta asupra populației de pești și a pescarilor din zonă.

Legislația UE în materie de mediu oferă mecanisme clare de protecție a apelor prin:

abordarea problemei poluării la sursă prin diferite directive, cum ar fi Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale⁽²⁹⁾ și Directiva privind controlul și prevenirea integrată a poluării (IPPC).⁽³⁰⁾

fixarea de obiective de mediu pentru toate apele (râuri, lacuri, ape subterane, ape de coastă) prin Directiva-cadru privind apele.⁽³¹⁾

Directiva privind apele urbane reziduale solicită statelor membre să colecteze și să trateze apele reziduale din toate zonele cu așezări de peste 2 000 de locuitori (sau echivalentul în poluare prin apele reziduale) până în 1998, 2000 sau 2005 (în funcție de dimensiunea așezării și caracteristicile apelor afectate). Directiva privind controlul și prevenirea integrată a poluării (IPPC) prevede pentru instalațiile industriale care intră sub incidența domeniului său de aplicare obligativitatea de a obține un permis integrat, inclusiv condiții bazate pe cele mai bune tehnici disponibile. Instalațiilor existente li s-a impus obligativitatea obținerii permiselor în conformitate cu directiva până la 30 octombrie 2007.

Comisia a examinat punerea în aplicare a ambelor directive de către Grecia și a constatat că obligațiile nu au fost aplicate în mod corespunzător. Prin urmare, Comisia a inițiat procedurile privind încălcarea dreptului comunitar împotriva Greciei cu privire la ambele directive.

Directiva cadru privind apele prevede ca normă obligația de a realiza/menține o bună calitate a apelor („o stare bună”) pentru toate apele până în 2015. Statelor membre le revine obligația de a efectua o analiză de mediu asupra presiunilor și efectelor până în decembrie 2004 și de a elabora planuri și programe pentru a realiza „o stare bună” până la 22 decembrie 2009.

Analiza de mediu a presiunii și efectelor pentru râul Sperchios ridică în mod special probleme legate de calitatea apei în acel râu. După cum a menționat distinsul deputat în cazul golfului Maliakos, perturbarea ecosistemului prin poluare poate conduce și la dezvoltarea puternică a anumitor alge cu efecte toxice asupra peștilor. „Starea bună” pentru râuri și estuare („ape de tranziție”) este definită de o serie de criterii, inclusiv compoziția și abundența populației de pești. Planurile și programele care trebuie prezentate până în decembrie 2009 vor trebui să abordeze probleme existente și să stabilească măsuri pentru a realiza obiectivul de calitate a mediului atât pentru râul Sperchios, cât și pentru golful Maliakos.

⁽²⁹⁾ JO L 135 din 30.5.1991

⁽³⁰⁾ JO L 24 din 29.1.2008

⁽³¹⁾ JO L 327 din 22.12.2000

În ceea ce privește un posibil sprijin pentru sectorul de pescuit din acea zonă, în conformitate cu Regulamentul european privind fondurile pentru pescuit ⁽³²⁾, în cazul unui dezastru natural sau al altor evenimente excepționale, statele membre au posibilitatea de a lua măsurile adecvate pentru a contribui la finanțarea măsurilor de sprijin pentru încetarea temporară a activităților de pescuit. Principiile și modalitățile generale sunt definite de regulament, însă responsabilitatea de a decide dacă activitatea respectivă de pescuit trebuie să fie închisă sau dacă se poate acorda sprijin, aparține statelor membre.

*
* *

Întrebarea nr. 48 adresată de Karin Riis-Jørgensen(H-0244/09)

Subiect: Dreptul la pariuri sportive

La 8 martie guvernul francez a informat Comisia și statele membre UE (în conformitate cu Directiva 98/34/CE⁽³³⁾) cu privire la proiectul de lege privind jocurile pe internet și pariurile. Pentru prima dată în UE, propunerea prevede introducerea unui „drept la pariuri sportive”, aparent în scopul protejării integrității competițiilor sportive franceze. Acest drept ar obliga operatorii de pariuri sportive să încheie acorduri financiare obligatorii cu federațiile sportive franceze.

Ar putea Comisia clarifica dacă astfel de restricții pe piața franceză a pariurilor online sunt acceptabile și compatibile cu legislația UE?

Ce dovezi (statistice sau de altă natură) au fost furnizate de autoritățile franceze pentru a justifica necesitatea acestor măsuri? În ce fel protejează un astfel de drept „integritatea sporturilor”?

Răspuns

(RO) Comisia analizează în prezent proiectul de lege în cauză și nu și-a definitivat încă poziția, dar va face acest lucru înainte de expirarea termenului suspensiv la 8 iunie 2009.

*
* *

Întrebarea nr. 49 adresată de Konstantinos Droutsas (H-0248/09)

Subiect: Distrugerea întreprinderilor mici și mijlocii de pescuit și a pescarilor independenți

Politica comună a UE în domeniul pescuitului, orientată împotriva intereselor cetățenilor, a devenit și mai reacționară prin propunerea de regulament al Consiliului de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru a asigurarea respectării reglementărilor politicii comune în domeniul pescuitului (COM(2008)0721). Politica comună în domeniul pescuitului s-a lovit de opoziția clară a organizațiilor reprezentanților pescarilor, deoarece vizează sprijinirea problemelor întâmpinate de marile întreprinderi: anunță un alt „dezmaț” pentru interesele companiilor de monopol din sector și subminează drepturile întreprinderilor mici și mijlocii de pescuit. Acest lucru va conduce la creșterea prețurilor la produse de pescuit pentru lucrători și va îndepărta întreprinderile de pescuit mici și mijlocii și pescarii independenți. În același timp, nu prevede niciun fel de măsuri de control al poluării marine cauzate de pescuitul industrial, de deșeurile urbane, agricole, de transport maritim și militar.

Care este poziția Comisiei față de aceste probleme și de reacția justificată a pescarilor?

Răspuns

(RO) Propunerea pentru un nou regulament privind controlul activităților de pescuit (COM C (2008) 721) este menită să asigure respectarea normelor politicii comune în domeniul pescuitului (PCP), al cărei scop este conservarea bunăstării stocurilor de pești în interesul tuturor pescarilor. Comisia nu împărtășește punctul de vedere potrivit căruia propunerea sprijină interesele marilor întreprinderi în detrimentul întreprinderilor mici și mijlocii. Prin noul regulament privind controlul se dorește o respectare mai eficientă a normelor. În timp, acest lucru va avea ca rezultat oportunități mai bune de pescuit pentru toate sectoarele flotei de pescuit, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii, și va conduce la o mai bună aprovizionare a piețelor.

⁽³²⁾ JO L 223 din 15.8.2006

⁽³³⁾ JO L 204, 21.7.1998, p. 37.

Având în vedere că propunerea se referă la controlul activităților de pescuit, aceasta nu constituie instrumentul adecvat pentru abordarea problemei poluării maritime prin pescuitul industrial, deșeuri urbane, agricole, din transportul maritim sau militar. Aceste aspecte sunt abordate în legislația corespunzătoare.

*
* *

Întrebarea nr. 50 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-0251/09)

Subiect: Cooperarea în domeniul poluării marine accidentale sau deliberate

Parlamentul European și Consiliul au adoptat Decizia 2850/2000/CE⁽³⁴⁾ de stabilire a unui cadru comunitar de cooperare în domeniul poluării marine accidentale sau deliberate și a unui mecanism comunitar în domeniul intervențiilor de urgență care țin de protecția civilă.

Ce măsuri a întreprins Comisia Europeană până în prezent în ceea ce privește ameliorarea „capacității de intervenție a statelor membre în caz de evacuare accidentală sau de amenințare iminentă de eliminare de hidrocarburi sau alte substanțe dăunătoare în mare și pentru a contribui la prevenirea riscurilor”? Ce intenționează Comisia să întreprindă în acest domeniu pe termen lung și scurt?

Răspuns

(RO) Comisia a adoptat la 22 decembrie 2006 o comunicare⁽³⁵⁾ în care prezenta situația acțiunii comunitare în ceea ce privește pregătirea și capacitatea de reacție în cazul poluării marine, precum și consolidarea și continuarea acțiunilor de pregătire și de intervenție începând cu 1 ianuarie 2007 (după expirarea cadrului comunitar de cooperare)⁽³⁶⁾.

În caz de accident, dacă amploarea dezastrului depășește capacitatea de intervenție la nivel național, țara afectată poate face apel la serviciile mecanismului comunitar de protecție civilă și ale Centrului de monitorizare și informare (CMI), stabilite prin Decizia Consiliului 2007/779/CE, Euratom⁽³⁷⁾. Mecanismul de protecție civilă a fost instituit în 2001 pentru a oferi sprijin în caz de urgențe majore și pentru a îmbunătăți și a contribui la coordonarea sprijinului oferit de statele membre și de Comunitate.

Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (EMSA) a fost înființată prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁸⁾. Agenția trebuie să ofere asistență tehnică și științifică statelor membre și Comisiei în legătură cu poluarea accidentală sau intenționată cauzată de nave și să sprijine, în urma unei solicitări de asistență, mecanismul de intervenție al statelor membre în caz de poluare. Începând cu luna martie 2006, statele membre afectate au putut face apel la agenție pentru a beneficia de nave anti-poluare în vederea completării eforturilor lor de a combate poluarea cu resurse suplimentare.

În decembrie 2006 UE a acordat agenției o finanțare multianuală de 154 de milioane de euro în domeniul intervenției în caz de poluare cauzată de nave pentru perioada 2007-2013⁽³⁹⁾. În conformitate cu planul său pentru acțiuni de pregătire și intervenție în caz de poluare, agenția a creat o rețea de vase anti-poluare care acoperă toate mările regionale UE. Până în prezent, statele membre au solicitat mobilizarea acestor vase de trei ori.

În cele din urmă, trebuie notat faptul că UE a elaborat și alte măsuri legislative care contribuie la prevenirea poluării cauzate de nave, ultimul exemplu fiind al treilea pachet privind siguranța maritimă, recent adoptat.⁽⁴⁰⁾

*
* *

⁽³⁴⁾ JO L 332, 28.12.2000, p. 1.

⁽³⁵⁾ COM(2006)863

⁽³⁶⁾ JO L 332, 28.12.2000

⁽³⁷⁾ JO L 314, 1.12.2007

⁽³⁸⁾ JO L 208, 5.8.2002

⁽³⁹⁾ JO L 394, 30.12.2006

⁽⁴⁰⁾ Nepublicat încă în JO.

Întrebarea nr. 51 adresată de Holger Krahmer (H-0252/09)

Subiect: Datele de expirare pentru utilizarea plumbului în anexa II (Decizia 2008/689/CE) la Directiva ELV 2000/53/CE

Datele de expirare stabilite recent prin revizuirea anexei II (Decizia 2008/689/C⁽⁴¹⁾) la Directiva ELV 2000/53/CE⁽⁴²⁾ (sfârșitul lui 2010 pentru noile modele de vehicule) pentru utilizarea plumbului în puținele aplicații care au rămas vor periclita introducerea aplicațiilor ecologice și de siguranță la vehicule, dacă nu sunt puse la dispoziție alternative tehnice la plumb. Este necesară prelungirea datelor de expirare.

Cum garantează Comisia faptul că actuala revizuire va determina luarea unei decizii pozitive rapide pentru a oferi siguranță juridică și de planificare industriei de autoturisme în cel mai scurt timp posibil?

În acest context, cum intenționează Comisia să ia în considerare recomandările Consiliului, ale Parlamentului European și ale Comisiei însăși, având în vedere situația economică dificilă din industria de autoturisme, în special pentru a evita sarcinile administrative inutile și crearea de noi sarcini economice, pentru a echilibra costurile și beneficiile, pentru a analiza principalele principii CARS 21 prin evaluarea costurilor cumulative ale reglementării, precum și pentru a oferi previzibilitate și certitudine juridică?

Răspuns

(RO) Comisia revizuieste regulat lista derogărilor de la „interdicția privind metalele grele” conținute în anexa II la Directiva ELV 2000/53/CE⁽⁴³⁾. În prezent, Comisia elaborează un studiu pentru a pregăti bazele celei de-a 5 a adaptări a acestei anexe la progresele tehnice și științifice. Acest studiu se concentrează, în special, asupra celor două derogări menționate de distinsul deputat. Prima consultare publică cu privire la acest subiect a avut loc între 26 ianuarie și 9 martie 2009 (a se vedea: <http://rohs-elv.exemptions.oeko.info>). După ce toate datele științifice și tehnice prezentate vor fi verificate de consultantul Comisiei, va fi pregătit un proiect de decizie a Comisiei de modificare a anexei II. Acest proiect va fi supus unei consultări cu toate serviciile Comisiei și cu statele membre care vor vota asupra acestuia. În cazul unui vot favorabil, proiectul va face obiectul unui control parlamentar de trei luni. După acest interval, în cazul în care rezultatul este pozitiv, măsurile vor fi adoptate. Comisia intenționează să adopte această decizie până la sfârșitul lui 2009.

Procesul de revizuire a anexei II nu creează noi sarcini economice, având în vedere că aceasta funcționează din momentul adoptării directivei și industria a știut mereu că oricare dintre derogări poate face obiectului unei revizuii. Serviciile Comisiei depun toate eforturile posibile pentru a asigura previzibilitate și siguranță juridică pentru industrie, prin normele și procedurile care trebuie aplicate în timpul oricărui proces de revizuire a legislației comunitare. Comisia se află într-un contact permanent cu industria în această privință și se străduiește să ofere informații pertinente în fiecare etapă a procesului de revizuire a anexei II.

*
* *

Întrebarea nr. 52 adresată de Rumiana Jeleva (H-0254/09)

Subiect: Consiliul de asociere UE-Egipt: Nerespectarea planului de acțiune UE-Egipt prin difuzarea programelor televiziunii Al-Manar în Europa.

Difuzarea în Europa a programelor teroriste „Al-Manar TV”, scoase în afara legii, de către postul de televiziune prin satelit Nilesat continuă să fie o încălcare directă a planului de acțiune UE-Egipt și constituie o amenințare la adresa securității europene.

A ridicat Comisia problema legată de difuzarea programelor postului de televiziune al-Manar în Europa, prin intermediul Nilesat, cu ocazia reuniunii Comitetului de asociere UE-Egipt care a avut loc la 27 aprilie 2009? Dacă nu, cum justifică Comisia amânarea repetată a atenționării Egiptului cu privire la problema referitoare la această încălcare a planului de acțiune UE-Egipt?

⁽⁴¹⁾ JO L 225, 23.8.2008, p. 10.

⁽⁴²⁾ JO L 269, 21.10.2000, p. 34.

⁽⁴³⁾ JO L 269, 21.10.2000, p. 34.

Răspuns

(RO) În declarația sa din cadrul reuniunii Consiliului de asociere UE-Egipt din 27 aprilie de la Luxemburg, UE a încurajat Egiptul să își continue eforturile de combatere a discriminărilor din orice motive și de promovare a toleranței în chestiuni legate de cultură, religie, convingeri și minorități. În acest context, UE și-a exprimat îngrijorarea cu privire la conținutul discriminatoriu al unora dintre programele postului de televiziune Al-Manar difuzate de satelitul egiptean Nilesat. Comisia condamnă orice promovare a urii naționale, rasiale sau religioase care constituie incitare la discriminare, ostilitate sau violență.

*
* *

Întrebarea nr. 53 adresată de Alexander Alvaro (H-0256/09)**Subiect: Libertatea de expresie și actul ceh de limitare a libertății presei**

O lege fără precedent prin care se limitează libertatea de expresie și libertatea presei a fost introdusă recent în Republica Cehă, și anume actul ceh din 5 februarie 2009 de modificare a Legii nr. 141/1961 Coll. privind procedurile judiciare penale (Codul penal), care prevede o pedeapsă de până la cinci ani de închisoare și o amendă substanțială de până la 180 000 de euro pentru publicarea oricărei informații din înregistrările poliției.

Este Comisia în măsură să precizeze dacă recentul act ceh adoptat are un precedent în orice altă țară membră UE?

Admite Comisia că, în conformitate cu articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și recunoscând valoarea juridică a Cartei drepturilor fundamentale, această lege fără precedent din Republica Cehă ridică probleme grave cu privire la impactul asupra libertății de expresie (garantată prin articolul 11 al cartei menționate mai sus), în special din cauza amenințării cu aplicarea unor sancțiuni severe de până la cinci ani închisoare și amenzi de până la 180 000 de mii de euro?

Consideră Comisia că acest act constituie o încălcare gravă de către Republica Cehă, astfel cum se subliniază la articolul 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană?

Răspuns

(RO) Potrivit informațiilor din mass-media, Comisia înțelege că în aprilie 2009 a fost depusă o plângere la Curtea Constituțională a Republicii Cehe împotriva legii la care se referă distinsul deputat.

Comisia reafirmă că libertatea de expresie este unul dintre principiile pe care se întemeiază Uniunea Europeană și face parte din tradițiile constituționale comune statelor membre. Această libertate poate face obiectul unor restricții doar în cazul în care acestea sunt „prevăzute de lege”, impuse pentru a atinge unul sau mai multe dintre scopurile legitime menționate în Convenția europeană privind drepturile omului și „necesare într-o societate democratică” pentru ca unul dintre aceste scopuri să fie atinse.

Comisia reamintește, de asemenea, că în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene și Tratatul privind Uniunea Europeană, Comisia nu este în măsură să analizeze presupuse încălcări ale drepturilor fundamentale care nu au nicio legătură cu legislația comunitară.

*
* *

Întrebarea nr. 54 adresată de Saïd El Khadraoui (H-0258/09)**Subiect: Prime pentru tăierea pentru fier vechi a autovehiculelor vechi și pentru achiziționarea de autovehicule vechi**

În ultimele luni, mai multe state membre au introdus sisteme temporare de acordare de prime pentru a scoate mai rapid din circulație mașinile vechi și a le înlocui cu vehicule mai ecologice.

Poate prezenta Comisia o privire de ansamblu asupra efectelor acestor prime pentru tăiere pentru fier vechi în țările care le-au introdus? Care este impactul asupra vânzărilor de mașini noi? Ce tipuri de mașini sunt vizate în special prin aceste prime? Care sunt caracteristicile ecologice ale mașinilor achiziționate folosind aceste prime?

Poate oferi Comisia o estimare asupra numărului de mașini care au fost transformate în fier vechi ca urmare a acestor prime? Cât de vechi sunt mașinile predate? Care sunt caracteristicile ecologice ale mașinilor predate?

Intenționează Comisia să întreprindă acțiuni legislative de stabilire a unui cadru pentru aceste prime pentru tăiere pentru fier vechi? Ce alte inițiative a luat deja Comisia în privința primelor pentru tăiere pentru fier vechi?

Care este impactul primelor pentru tăiere pentru fier vechi asupra mediului? Accelerează acestea pur și simplu procesul de achiziționare a mașinilor noi sau ameliorează calitatea, eficiența și impactul asupra mediului ale mașinilor aflate în circulație?

Răspuns

(RO) Comisia consideră că măsurile adoptate în privința cererii, cum ar fi primele pentru tăiere pentru fier vechi, pot juca un rol important în promovarea reînnoirii parcului de mașini și înlocuirea mașinilor vechi, mai poluante, cu vehicule mai noi și mai avansate din punct de vedere tehnologic. De aceea, Comisia a salutat inițiativele relevante ale statelor membre, asigurându-se, în același timp, că aceste programe respectă legislația comunitară.

Măsurile referitoare la cerere care vizează creșterea cererii de vehicule noi și acordarea de sprijin pentru tăierea pentru fier vechi a celor vechi sunt prevăzute în Planul european de redresare economică⁽⁴⁴⁾ adoptat în noiembrie 2008. Acest plan de redresare stabilește elementele cheie ale sprijinului public pentru sectorul de automobile.

La 16 februarie 2009, Comisia a invitat experți din statele membre pentru a realiza un schimb de cele mai bune practici privind programele de tăiere pentru fier vechi. În consecință, la 25 februarie 2009, Comisia a adoptat „Orientări pentru programele de tăiere pentru fier vechi” ca parte din Comunicarea „Răspunsul la criza din industria europeană a automobilelor”⁽⁴⁵⁾. În acest act, Comisia și-a exprimat dorința de a consolida coordonarea măsurilor naționale în scopul de a asigura o eficiență deplină a măsurilor și a preveni denaturarea pieței interne. Orientările oferă îndrumări practice pentru statele membre cu privire la modul în care trebuie elaborate programele de tăiere pentru fier vechi și oferă clarificări privind legislația comunitară relevantă. În plus, statele membre au fost invitate să informeze mereu Comisia cu privire la programele lor de tăiere pentru fier vechi, în scopul de a asigura transparența. Comisia s-a angajat să evalueze rapid programele și să verifice respectarea Directivei 98/34/CE⁽⁴⁶⁾, care prevede obligativitatea notificării cu privire la reglementările tehnice la stadiul de proiect. Prin urmare, Comisia nu vede deocamdată necesitatea unei acțiuni legislative de stabilire a unui cadru pentru primele pentru tăiere pentru fier vechi.

În prezent, 10 state membre derulează programe de tăiere pentru fier vechi și alte 2 au anunțat introducerea acestora în viitorul apropiat. Merită remarcat faptul că caracteristicile programelor existente variază, în special în ceea ce privește condițiile legate de vechimea minimă a unei mașini pentru a putea fi introdusă în program (între 9 și 15 ani) și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească mașina ce urmează a fi achiziționată (de exemplu, emisii euro, emisii de CO₂, kilometraj maxim).

Este prea devreme să evaluăm eficiența acestor programe. Cu toate acestea, pe baza informațiilor disponibile, aceste programe s-au dovedit a avea succes în unele state membre, având efecte pozitive de propagare în alte state membre. Ușoara scădere a înmatriculărilor autoturismelor în Europa în martie 2009 a fost atribuită programelor de tăiere pentru fier vechi. Tot în martie 2009, aceste stimulente au amplificat în mod semnificativ vânzările în unele state membre, comparativ cu aceeași lună a anului trecut (Germania cu 40%, Slovacia cu 18%, Franța cu 8%). S-a raportat, de asemenea, că aceste programe au contribuit la creșterea cererii de mașini mai compacte, mai ecologice și cu un consum redus de combustibil. Totuși, încă nu dispunem de o evaluare sistematică a impactului asupra emisiilor de CO₂ sau a emisiilor poluante din aer.

*
* *

⁽⁴⁴⁾ COM(2008) 800 final

⁽⁴⁵⁾ COM(2009) 104 final

⁽⁴⁶⁾ JO L 204, 21.7.1998